

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๑๖

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๓ เดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 3 เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ / วันที่ เดือน พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๕
ณ ตึกรัฐสภา

ระเบียบวาระที่ ๑ กระหู่ตาม ไม่มี	หน้า ๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม - พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายอิสสระ นิติทัศน์ประกอบภาค เป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ และนายจิระ บุญพจนสุนทร เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ	๒
๒.๑ รับทราบ เรื่องที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ได้ลงมติตั้งกรรมาธิการ ร่วมกับฝ่ายวุฒิสภาประกอบเป็นคณะกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดแล้ว จำนวน ๓ ฉบับ คือ (๑) ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๒) ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๓) ร่างพระราชบัญญัติรุกรักงนำเที่ยวและมีคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๓
๒.๒ รับทราบ เรื่องที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ได้ลงมติให้ขยายเวลา การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน	๔

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)
หน้า

นับตั้งแต่วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๕ ตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย จำนวน ๒ ฉบับ คือ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ...

(๒) ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

๒.๓ รับทราบเรื่องนายกรัฐมนตรียอมรับร่างพระราชบัญญัติ ๕

เกี่ยวกับการเงินไว้พิจารณาให้คำรับรอง จำนวน ๒ ฉบับ คือ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันพัฒนาและส่งเสริมครู

คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. (นายสนั่น สุรนาคูล กับคณะ
เป็นผู้เสนอ)

(๒) ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

(ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายสัมพันธ์ ทองสมัคร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

๕

เรื่องขอหารือ

ผู้อภิปราย

- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ

๕, ๖, ๗,

๑๑, ๑๔, ๑๕

๑๙, ๒๐, ๒๒

๒๓, ๒๕

- นายวิชัย ชัยจิตตวิษกุล

๙, ๑๐, ๑๔,

๑๕, ๑๖, ๑๙

๒๐, ๒๔

- นายสุชุมพงศ์ ใจนาคำ

๑๐

- นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์

๑๔, ๒๓, ๒๖

- นายสุวโรช พะลัง

๑๕, ๒๙

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทั่วไป)

หน้า

- พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ

๒๖

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๓๐

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางปะอิน-ปากเกร็ด ในท้องที่อำเภอบางไทร

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอสามโคก อำเภอลองหลวง อำเภอเมืองปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานี และอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ...

ผู้อภิปราย

- นายสุฤต สันติเมทนีดล

๓๑, ๓๓

- นายพินิจ จันทรสุรินทร์

๓๒

๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ.

๓๕

ผู้อภิปราย

- นายอลงกรณ์ พลบุตร

๓๗, ๔๕

- นายสุรสิทธิ์ นิติวดีวรวัักษ์

๔๐

- นายพินิจ จันทรสุรินทร์

๔๒

- นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ

๔๗

เรื่องด่วน

๑. ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี

๔๙

เป็นผู้เสนอ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกัน

อีก ๓ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป คือ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ซึ่ง นายชาญศักดิ์

ชวลิตนิตินธรรม และนายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง เป็นผู้เสนอ

(๒) ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ซึ่ง นางอัญชลี

วานิช เทพบุตร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

หน้า

(๓) ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ซึ่ง นายปิติพงศ์
เต็มเจริญ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้อภิปราย

- ร้อยตำรวจเอก ปุรชัย เปี่ยมสมบูรณ์	๕๐, ๙๒, ๙๕
- นายชาญศักดิ์ ขวลิทธิธรรม	๕๑
- นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	๕๘
- นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	๖๖
- นายสมชัย จัตรพัฒน์ศิริ	๖๘
- นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	๗๐
- นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์	๗๒
- นางกุสุมาลวดี ศิริโกมุท	๗๕
- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๗๖
- นายระวีง เนตรโพธิ์แก้ว	๗๙
- นายชวงส์ ฉายะบุตร	๘๓, ๙๐
- นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ	๘๗
- นายวิชาญ มีนชัยนันท์	๙๒
- นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง	๙๒
- นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	๙๓
- นายอิทธิพล คุณปลื้ม	๙๓
- นายประเสริฐ บุญเรือง	๙๓

๒. พิจารณาวาระนี้วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ

๙๖

ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายสุรสิทธิ์ นิติวฒิวรวัช	๙๘
- นายวิชิต ปลั่งศรีกุล	๑๐๑, ๑๐๕, ๑๐๖
- นายวิทยา ทองคำ	๑๐๖, ๑๐๗
- นายสมบุญ ไพรวัลย์	๑๐๗, ๑๐๙
- นายวิชาญ มีนชัยนันท์	๑๐๙
- นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์	๑๑๐
- นายสุวิทย์ เจริญมกุล	๑๑๐
- นายอิทธิพล คุณปลื้ม	๑๑๑
- นายพีระเพชร ศิริกุล	๑๑๒

เรื่องประธานขอปรึกษา

๑. ตั้งซ่อมกรรมาธิการสามัญประจำสภา	๑๑๓

ในคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณ แทนตำแหน่ง
ที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง

ผู้อภิปราย

- นายพยัพ บัณฑิต	๑๑๓

๒. ตั้งซ่อมกรรมาธิการสามัญประจำสภา

ในคณะกรรมการการพาณิชย์ แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง

ผู้อภิปราย

- นายพยัพ บัณฑิต	๑๑๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๗๑ คน

(เนื่องจาก นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร และ
นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์ทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ดิฉราชการ
นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมขอเปิดประชุม ขอเข้าระเบียบวาระเรื่องที่ ๑
เรื่องที่ ๒ ก่อนนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องกระทู้ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องแรก เป็นเรื่องที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุมคือรับทราบ
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศแต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการ
ศาลรัฐธรรมนูญ ในเรื่องนี้ด้วยมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศแต่งตั้ง
ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยืนขึ้น
เพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านพระบรมราชโองการครับ
(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)
นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

“พระบรมราชโองการ

ประกาศ

แต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตามประกาศลงวันที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓ และลงวันที่ ๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๔ แล้วนั้น

บัดนี้ นายประเสริฐ นาสกุล ประธานศาลรัฐธรรมนูญ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๖๐ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และที่ประชุมวุฒิสภา ได้ลงมติเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เลือก นายจิระ บุญพจนสุนทร เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญแทนตำแหน่งที่ว่าง และต่อมาที่ประชุมตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ที่ได้รับเลือกเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้ประชุมเลือกกันเอง ให้คนหนึ่งเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตามคำแนะนำของวุฒิสภา ดังต่อไปนี้

๑. นายอิสสระ นิตินันท์ประกาศ เป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ
๒. นายจิระ บุญพจนสุนทร เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ภา ๑/๓

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตรี มนูญกฤต รูปขจร

ประธานวุฒิสภา”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ เชิญนั่งครับ

ต่อไปเป็นเรื่องแจ้งตามระเบียบวาระครับ

๒.๑ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติตั้งกรรมวิธีการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา

เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐

(สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งกรรมวิธีการ

ร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๓ ฉบับ คือ

ฉบับแรก เป็นร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(ฉบับที่..) พ.ศ.

ฉบับที่ ๒ เป็นร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร

ส่วนตำบล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ฉบับที่ ๓ เป็นร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ๒.๒ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติออกไปเป็นกรณีพิเศษ ตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน คือนับตั้งแต่วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๕ ตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวม ๒ ฉบับ คือ

ฉบับแรก ขอขยายร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนามือแรงงาน
พ.ศ.

ฉบับที่ ๒ ที่ขยายคือร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบครบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ๒.๓ รับทราบเรื่องนายกรัฐมนตรียังได้รับร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินไว้พิจารณาให้คำรับรอง

เนื่องด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรียังมีหนังสือแจ้งมาว่านายกรัฐมนตรียังได้รับร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินไว้พิจารณาให้คำรับรองแล้วจำนวน ๒ ฉบับ คือ

ฉบับแรก เป็นร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันพัฒนาและส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ซึ่ง นายสนั่น สุธากุล กับคณะเป็นผู้เสนอ

ฉบับที่ ๒ เป็นร่างพระราชบัญญัติกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่ง นายสัมพันธ์ ทองสมัคร กับคณะ เป็นผู้เสนอ ทั้ง ๒ ฉบับนั้นรับไว้พิจารณา จึงขอแจ้งให้ประชุมรับทราบ (ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีเชิญท่านนิพิฏฐ์ ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขออนุญาตท่านประธานถึงเรื่องที่มีข่าวว่าท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะลาออก และเมื่อสักครู่นี้ก่อนที่ท่านประธานจะได้เปิดประชุมก็ไม่มีสมาชิกอย่างน้อย ๒ - ๓ ท่าน ได้หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาปรึกษาหรือแสดงความคิดเห็นต่อสภาแห่งนี้ แต่ว่าการแสดงความคิดเห็นหรือการปรึกษาก่อนที่ท่านประธานจะเปิดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้กระทำกันมาเป็นระยะ ๆ นั้น กระผมไม่เคยปรึกษานอกการประชุม เพราะผมถือว่าสิทธิในการปรึกษาหารือต่อท่านประธาน หรือผู้ที่ทำหน้าที่เป็นประธานของที่ประชุม นั้น

ผมกระทำได้ดีตลอดตามข้อบังคับ ข้อ ๔๖ ซึ่งเป็นสิทธิที่สามารถจะปรึกษาได้ และการปรึกษาของสมาชิกก็ไม่จำเป็นต้องทำเป็นญัตติ ไม่จำเป็นต้องมีผู้รับรอง เป็นการใช้สิทธิพื้นฐานในการปรึกษาต่อประธานของที่ประชุมเท่านั้นเอง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมนำเรื่องนี้ขึ้นมาปรึกษาท่านประธานก็เพื่อที่จะทราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อสักครู่นี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนิพิฐศรีครับ คือถ้าท่านอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๔๖ ขอปรึกษาหรือให้พิจารณาเป็นเรื่องด่วน คงจะต้องเป็นเรื่องอื่น ๆ ขึ้นมา เพื่อจะเลื่อนขึ้นมา เพื่อมาพิจารณากันก่อน เพราะว่าจะไปแย้งกับ ข้อ ๑๙ คือ ข้อ ๑๙ นั้น ประธานต้องดำเนินการพิจารณาตามระเบียบวาระ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นผมคงต้องถามก่อนว่า ถ้าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับที่จะเอาเรื่องนี้ขึ้นมาปรึกษา ก็คงไม่มีปัญหา คงจะต้องถามที่ประชุมละครับ ว่ามีท่านผู้ใดที่จะเห็นเป็นอย่างอื่นหรือคัดค้านในการที่เรากำลังจะปรึกษาเรื่องที่ท่านนิพิฐศรีเสนอขึ้นมา

นายนิพิฐศรี อินทรสมบัติ (พิทลุง) : ท่านประธานสรุปอย่างนั้น ท่านประธานเข้าใจว่าที่ผมกำลังจะพูดนี้หมายความว่าอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คือจริง ๆ แล้วกำลังขอปรึกษาตามข้อบังคับ ข้อ ๔๖ ถูกไหมครับ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องถามที่ประชุมว่ามีท่านผู้ใดคัดค้านใหม่ ในการที่เราจะเอาเรื่องนี้ขึ้นมาปรึกษาหารือกัน เพราะขณะนี้เราเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมแล้ว

นายนิพิฐศรี อินทรสมบัติ (พิทลุง) : ผมเข้าใจครับ แล้วก็เมื่อเราเข้าสู่ระเบียบวาระแล้ว การปรึกษาไม่ทำให้ญัตติตก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่ตกหรือครบ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นที่ประชุมต้องเห็นชอบด้วย

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมไม่คัดค้านเหตุผลของท่านประธานที่จะให้มติเสียงข้างมาก ในการที่ผมจะใช้สิทธิปรึกษาท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่ใช่หรือครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมขออนุญาตท่านประธานนิดเดียวครับ เพราะว่าการปรึกษาหารือในที่ประชุมแห่งนี้ เราทำกันมาตลอด ผมไม่เคยเห็นว่ามีการปรึกษาเรื่องไหน นอกจากญัตติที่ต้องขอมติเสียงข้างมาก เลื่อนหรือไม่เลื่อน ท่านประธานอยู่ในสภานี้มานานกว่าผม ท่านประธานต้องยอมรับว่าการที่สมาชิกขอปรึกษาผู้เป็นประธานนั้น มีมาตลอด ท่านประธานสามารถใช้ดุลพินิจว่าจะให้สมาชิกปรึกษาได้หรือไม่ เป็นอำนาจของท่านประธาน ไม่จำเป็นต้องขอมติ ผมกำลังดูใจท่านประธานว่าผมกำลังนำเรื่องนี้มาปรึกษาท่านประธานที่เป็นประมุขของสภา และท่านประธานจะเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่กระทบต่อเกียรติของสถาบันของสภาที่จะให้ผมได้ปรึกษาหรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนิพิฏฐ์ครับ คือท่านไม่ต้องดูใจผมหรือผมยินดีที่จะให้ปรึกษา แต่ถ้าผมให้ปรึกษาเสร็จถ้าเกิดมีคนค้านขึ้นมา เพราะฉะนั้นก่อนที่จะมีคนค้านผมถึงถามว่า ที่ประชุมเห็นพ้องต้องกันไหมที่เราจะปรึกษาเรื่องนี้ขึ้นมา ก่อน ถูกแล้วครับอยู่ในดุลพินิจ แต่ถ้ามีคนค้านขึ้นมาว่าผมไม่ทำตามข้อบังคับ ข้อ ๑๙ คือไม่ทำตาม ไม่จัดประชุมให้ถาวรระเบียบวาระผมก็จะกลายเป็นคนเสียอีก เพราะฉะนั้นอยู่ที่ดุลพินิจก็ถูก แต่ผมจะถามที่ประชุมว่ามีใครคัดค้านใหม่ หรือมีใครเห็นเป็นอย่างอื่นไหม

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

สัญญาภาค ๓/๑

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมขออนุญาตท่านประธานนะครับ ผมขอแสดงความเห็นตรงกับท่านประธานนะครับ จริง ๆ แล้วก็อาจจะไม่มีใครคัดค้านก็ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มีใครคัดค้าน ผมจะถามว่ามีท่านผู้ใดจะคัดค้านไหมครับ ถ้าไม่คัดค้าน เราก็จะปรึกษาเรื่องนี้กันก่อน

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมเข้าใจท่านประธานครับ เมื่อผมพูดจายังไม่ควรเหตุผลก็อาจจะทำให้ท่านประธานเข้าใจผิดไปได้ ผมก็ไม่อยากพูดลักษณะเป็นการโต้กันไม่ได้กันมา ผมเรียนท่านประธานว่าผมขออนุญาตที่จะปรึกษาท่านประธานโดยใช้สิทธิของท่านประธาน แต่ว่าถ้าท่านประธานไม่ใช้สิทธิของท่านอนุญาตให้สมาชิกได้ปรึกษานั้นเป็นอีกนัยหนึ่ง นั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งท่านประธานมอบอำนาจโอนอำนาจในการปรึกษาให้กับสภาแห่งนี้ ซึ่งถ้าท่านประธานโอนอำนาจมอบอำนาจในการตัดสินใจให้สภาแห่งนี้ว่าจะให้ผมปรึกษาหรือไม่ ผมทราบคำตอบอยู่แล้วครับ ผมขอท่านเท่านั้นเองว่าผมจะปรึกษาเรื่องนี้เนื่องจากก่อนหน้านี้ท่านประธานยอมให้สมาชิกพูดมาหลายท่านแล้ว ฝ่ายค้านยังไม่ได้พูดเลยครับ แต่ว่าถ้าท่านประธานไม่เปิดกว้างให้ผมพูด ผมก็ยินดีจะนั่งลงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คือขณะนั้นยังไม่เข้าระเบียบวาระ ที่เราปรึกษาหรือก่อนทำไม่เราถึงอนุญาต เพราะว่ายังไม่เข้าระเบียบวาระ ถ้าท่านคิดว่าตั้งแต่นี้ต่อไปก็ไม่ควรจะอนุญาตให้ปรึกษาหารือ ผมก็จะได้ปฏิบัติตามคือตั้งแต่นี้ต่อไปผมจะเข้าระเบียบวาระเลย จะไม่ปรึกษาหารือเลย

(นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านวิชัยมีอะไรครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ผมประหว่งท่านประธาน ถ้าท่านประธานกล่าวประโยคหลัง ท่านประธานที่เคารพ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคชาติพัฒนา จากอุดรธานี ผมขออนุญาตประหว่งท่านประธานนะครับ

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

ชัญญากัด ๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ประท้วงอะไรผมครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวนิชกุล (อุดรธานี) : ประท้วงเรื่องของอำนาจตามข้อบังคับข้อ ๑๙ คือเนื่องจากว่าขณะนี้สมาชิกที่กำลังอภิปรายอยู่และจบลงไปนี่เนะครับกล่าวหาว่า ตั้งแต่เริ่มต้นเลยเนะครับ ที่พวกกระผมเองได้ปรึกษาหารือท่านประธาน เขาไม่เคยประพฤติ เพราะว่าต้องอยู่ในระเบียบวาระ แต่ผมเข้าใจดีครับ ท่านประธานครับ เมื่อเข้าระเบียบวาระแล้วกรณีจะหยิบยกข้อ ๔๖ มาก็ได้ แต่ต้องเป็นเรื่องด่วนและจะต้องได้รับการรับรอง มีการเปลี่ยนระเบียบวาระด้วย เพราะว่ามีกรพูดกันหลายคน พูดกลับไปกลับมาแล้วก็ได้มีการนำเสนอข้อเท็จจริงมากกว่า ๑ หรือ ๒ คนขึ้นไป ท่านประธานครับ ท่านวินิจฉัยได้ถูกแล้ว แต่เผอิญผมติดใจที่ท่านบอกประโยคสุดท้าย บอกว่าต่อไปจะไม่อนุญาตแล้ว ท่านครับ ผมเองเป็นคนกระมาราธิกร่างข้อบังคับ พูดกันมากกว่าทำอะไรที่จะให้ผู้แทนราษฎร ปัจจุบัน ๕๐๐ คนเนะครับ ไม่เหมือน ๓๙๐ กว่าคนหรือ ๔๐๐ คนที่ผ่านมาในอดีตครับ แล้วเรื่องมีมากเหลือเกิน ถ้ากรณีที่ท่านเสนอเป็นกระทู้หรือญัตติ ไม่มีทางได้มีโอกาสเสนอความคิดเห็นที่หลากหลายต่อสภาผู้แทนราษฎรเนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการที่ท่านประธานให้หารือหรือปรึกษาเป็นเรื่องที่ชอบแล้ว ส่วนสมาชิกบางท่านบอกว่าต้องอยู่ในระเบียบวาระเท่านั้นเนะ ผมเองไม่เห็นด้วย เพราะว่กรณีที่ก่อนเปิดประชุมผมคิดว่าถ้าเราพูดกันแล้วท่านประธานคงรับไปและบางส่วนท่านประธานก็ได้คงแก้ทันที เช่นเสนอต่อผู้มีอำนาจต่อไปผ่านทางระบบของสภาเราเนะครับ ไม่จำเป็นจะต้องบันทึกไว้ก็ได้ แล้วผมเชื่อว่าที่ผมเองพูด กำนันสุรชาติพูด หรือเพื่อนสมาชิกที่พูดไปก็มีเหตุผลกันทั้งนั้น ท่านประธานขอเวลาบอกว่หลังจากนี้แล้วให้ท่านประธานอุทัย ท่านรองสมศักดิ์เองได้คลี่คลายปัญหาว่าจะออกในรูปแบบไหน แล้วยังมีเวลาหลังจากเข้าระเบียบวาระแล้วกลับมาหารือใหม่ก็ได้ใช่ไหมครับท่านประธานครับ ท่านได้พูดอย่างนี้จริงไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมพูดอย่างนั้นจริงครับ ถูกต้องครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิชกุล (บุตรธานี) : ผมอยากให้ท่านถอนเรื่องสุดท้ายที่ท่านบอกว่า ต่อไปไม่ให้หรือแล้วครับ ท่านกรุณาได้กอนละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คือไม่ใช่อย่างนั้น ถ้าสมาชิกเห็นว่าเหมือนที่ท่านนิพนธ์ว่าเมื่อกันั้นะครับว่าทำไมผมปล่อยให้มีการหารือแล้วทำไมเรื่องนี้ขณะนี้หรือไม่ได้ ผมก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นถ้าพวกเราไม่เห็นด้วย พวกท่านทั้งหลายไม่เห็นด้วยในการหารือ ผมก็จะไม่มีการหารือ ผมจะเข้าสู่ระเบียบวาระเลย ท่านสุขุมพงศ์ สักนิดครับ

นายสุขุมพงศ์ งามคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานครับ สำหรับเรื่องการหารือของสมาชิก ผมเองก็มีส่วนในการแสดงความคิดเห็นไว้หลายครั้ง การหารือในสภาแห่งนี้ เป็นอำนาจของท่านประธานตามข้อ ๒๙ ที่จะให้มีการหารือหรือไม่และเป็นสิทธิของสมาชิกในข้อ ๑๖ ที่จะขอให้มีการหารือ และการหารือนั้นสามารถกระทำได้ทั้งก่อนและเข้าระเบียบวาระแล้ว แต่ที่สำคัญก็คือว่าเรื่องที่จะหารือนั้นต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับกิจการของสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาเท่านั้น จะหารือเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินไม่ได้ นี่คือแนวทางปฏิบัติที่เราปฏิบัติกันมา เพราะฉะนั้นที่ท่านนิพนธ์ได้เรียนหารือท่านประธานก็ทำได้ แล้วก็ เป็นสิทธิที่ท่านประธานที่จะรับฟังข้อหารือก่อนว่าเรื่องที่หารือนั้นเป็นการบริหารราชการแผ่นดิน หรือเป็นเรื่องของกิจการสภาผู้แทนราษฎร เป็นอำนาจของท่านประธานครับ ได้โปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนิพนธ์ ขอฟานไปสักเรื่องหนึ่งครับแล้วเรากลับมาสัก ๔ โมงค่อยหารือได้ไหมครับ ให้ผมดูรายละเอียดนิดหนึ่งก่อน ท่านประธาน จริง ๆ แล้วผมไม่อยากจะทำอะไรเลยในขณะนี้เพราะอยู่ในระหว่างการสอบสวนอยู่ ผมว่าให้ผ่านไปสักเรื่องหนึ่งให้ผมดูรายละเอียดสักนิดเดี๋ยวผมจะสอบถามรายละเอียดว่าไปถึงไหนอย่างไรแล้ว

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ คือจริง ๆ แล้วผมใช้เวลาถ้าท่านประธานอนุญาตผม ผมว่าไม่เกิน ๓ - ๔ นาทีผมก็จบแล้วนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านคนเดียว ๓ - ๔ นาที แล้วท่านอื่นอีกตั้งหลายคน

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : แล้วก็ถ้าท่านประธานเมื่อฟังผมแสดงความคิดเห็นเสร็จแล้ว ท่านประธานจะบอกว่าเรื่องอยู่ระหว่างการสอบสวนสอบสวนเสร็จเมื่อไรจะนำมาเสนอต่อที่ประชุม แค่นี้ผมก็พอใจแล้วครับ เพียงแต่ผมต้องการแสดงความคิดเห็นในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกของสภาแห่งนี้เท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดจะคัดค้านไหมครับ ถ้าจะปรึกษาหารือเรื่องนี้อ้อ ถ้าไม่มี ผมจะได้อนุญาตให้ปรึกษาหารือเรื่องนี้สัก ๑๐ นาที เชิญครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ครับ ก่อนที่จะเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม เมื่อสักครู่นี้มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้หยิบยกเรื่องที่มีข่าวว่าท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะลาออกจากตำแหน่ง และท่านสมาชิกหลายท่านก็ได้พูดในทำนองว่า สมาชิกทั้ง ๕๐๐ ท่านในสภาแห่งนี้มีส่วนในการกดดันการทำงานของท่านเลขาธิการสภาหรือเปล่า หรือว่าท่านเลขาธิการอึดอัดใจในการปฏิบัติหน้าที่ที่พวกผมที่เป็นสมาชิกไปกดดันท่านหรืออย่างไร ผมไม่ทราบนะครับว่าพวกเราทุกคนทั้งหมดยก ๕๐๐ ท่านในสภาแห่งนี้ แต่ว่าผมสามารถยืนยันท่านประธานได้อย่างเดียวครับว่า ในชื่อของฝ่ายค้านที่เราได้อยู่ ๑๐๐ กว่าเสียงนิด ๆ เท่านั้นเองครับ ผมยืนยันแทนเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านทั้งหมดในสภาแห่งนี้ได้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในชื่อฝ่ายค้านไม่ได้มีการกดดันท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเราเปิดโอกาสให้ท่านเลขาธิการได้ทำงานปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นผู้บริหารสูงสุดของข้าราชการฝ่ายประจำอย่างอิสระมาตลอด เพราะว่าพวกเราคำนึงถึงศักดิ์ศรีของข้าราชการ ศักดิ์ศรีของผู้แทนราษฎร ศักดิ์ศรีของทุกคนซึ่งเป็นสิทธิเป็นศักดิ์ศรีตามที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้บัญญัติรับรอง

เรื่องศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ได้ ผมเชื่อว่าข้าราชการทุกคนก็มีศักดิ์ศรีของเขา เพราะฉะนั้นถ้าชาวที่ออกไปว่า การที่ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอี๊ดอี๊ดใจ เนื่องจากมีการกดดันจากฝ่ายการเมือง ผมว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เป็นการอันตรายอย่างยิ่ง เพราะว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ๑ ปีเศษ ๆ ท่านประธานจะเห็นว่าข้าราชการหลายท่านครับ ได้ตัดสินใจลาออกก่อนที่จะครบเกษียณอายุราชการ ผมไม่อยากให้เหตุการณ์เหล่านั้นมันก้าวล่วงมาถึงฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรของเขา ความจริงแล้วเราอยู่กับไม่ได้มีผลประโยชน์อะไรมากมายนักหรอกครับ แต่ว่าถ้ามนุษย์หน้าไหน นักการเมืองหน้าไหนมันจะหาผลประโยชน์หาได้ทั้งนั้นแหละครับ เงิน ๑๐๐ บาท ก็หาผลประโยชน์ได้ครับ ขอสักบาทก็ยังดีครับ เงิน ๑๐๐ ล้านบาทก็หาประโยชน์ได้ครับ ขอสัก ๑๐ ล้านบาทก็ยังดี ผมเก่งว่าถ้าการกดดันหรือว่าสิ่งที่ปรากฏออกไปว่า ท่านเลขาธิการต้องตัดสินใจลาออกเพราะการกดดันหรืออี๊ดอี๊ดใจต่อการทำหน้าที่ โดยถูกกดดันจากฝ่ายเมือง นั่นเป็นสิ่งที่เลวร้ายที่สุด สิ่งที่ผมต้องการพูดต่อท่านประธานก็คือ ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ นะครับ ความเลวร้ายเหล่านั้นได้ระบดมาถึงสภาผู้แทนราษฎร และผมกราบเรียนท่านประธานว่าทั้งหมดนะครับมันปิดบังไม่ได้หรอกครับ ท่านประธานทำอะไรไว้ในอดีตปิดบังไม่ได้ ผมทำอะไรไว้ในอดีตปิดบังไม่ได้ครับ วันนี้ไม่ปรากฏ ๑๐ วันข้างหน้าปรากฏ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งเดียวที่ท่านประธานจะทำให้สภานี้มันโปร่งใสขึ้นมาเพื่อเป็นตัวอย่างก็คือ อย่าไปนั่งทับหรือกดดันสิ่งที่ผิดปกติทั้งหลายไว้ อย่าไปนั่งทับสิ่งสกปรกทั้งหลายไว้ ต้องล้างสิ่งเหล่านั้นออกไป ที่ผมยื่นพูดขึ้นทั้งหมดนี้ครับ ไม่ได้กล่าวหาใครใด ๆ ทั้งสิ้นนะครับ แต่ว่าทุกคนต้องมีเกียรติ ต้องมีศักดิ์ศรีในการทำงาน ถ้าวันนี้ท่านเลขาธิการเห็นว่าเกียรติและศักดิ์ศรีของท่านในฐานะที่เป็นประมุขซึ่งเป็นข้าราชการประจำสูงสุดถูกละเมิด ผมแน่ใจว่าท่านต้องลาออก ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง พวกผมซึ่งถูกละเมิด ถ้าผมเป็นข้าราชการอย่างท่าน ผมก็ต้องลาออกครับ แต่ว่าเบื้องหลังเหล่านั้นต้องปรากฏ ท่านประธานครับ ท่านประธานผ่านการบริหารงานราชการมายาวนาน เป็นนักการเมืองที่อยู่ในวงการนี้มายาวนาน รับผิดชอบประเทศมายาวนาน วันนี้ท่านประธานต้องมีความรู้สึกว่ามีความผิดปกติเกิดขึ้นในสภาแห่งนี้ ถ้าท่านยังไม่มีความรู้สึกว่าในสภาแห่งนี้วันนี้ครับ มันมีความผิดปกติเกิดขึ้นในการบริหารงานของสภา ท่านทำหน้าที่ตรงนั้น

ไม่ได้เลยครับ ท่านตัดใจเสียเถอะครับ วันนี้ท่านไม่ได้เป็นสมาชิกของพรรคหนึ่งพรรคใด
ท่านคือประมุขของสภาแห่งนี้และท่านต้องตัดสินใจเด็ดขาด ท่านต้องรู้สึกันะครับ ถ้าวันนี้
ในใจของท่านยังคิดว่าสภานี้มันปกติอยู่ ไม่มีใครเข้ามาหาผลประโยชน์ต่อสภานี้ นั่นคือ
สิ่งที่ผิดปกติในใจของท่าน ผมให้โอกาสท่านครับ และผมกราบเรียนท่านประธานที่ต้อง
ยื่นพุดในโอกาสนี้ก็เพื่อให้กำลังใจข้าราชการทุกท่าน ให้กำลังใจท่านเลขาธิการ ผมทำ
อะไรมากไม่ได้ครับ เพราะเสียงกระผมมี ๑๐๐ กว่าเสียงทำอะไรมากไม่ได้ แต่ว่าถ้าการ
ใช้อำนาจรุกล้ำข้าราชการ มันล่วงเลยเข้ามาถึงฝ่ายนิติบัญญัติแล้วบ้านเมืองอยู่ไม่ได้ นะครับ
ผมยืนยันว่าอยู่ไม่ได้ ๓ อาทิตย์ที่แล้วผมเป็นคนไปยื่นหนังสือต่อประธานศาลฎีกาครับ
เพื่อให้ฝ่ายตุลาการเข้ามาถ่วงดุลอำนาจในระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารและ
ฝ่ายตุลาการ ผมเชื่อว่าถ้ามีการถ่วงจะเมิดอำนาจซึ่งกันและกันนั้นะครับ ไม่ว่าฝ่ายไหน
ทั้ง ๓ ฝ่ายอยู่ไม่ได้หรอกครับ บ้านเมืองไม่เป็นปกติสุขแน่ ผมกราบเรียนท่านประธาน
ในท้ายที่สุดนี้ครับ ใครจะทำอะไรไว้ในสภาแห่งนี้ ผมรู้ครับ และท่านประธานต้องสะสาง
เรื่องเหล่านี้ ถ้าท่านประธานไม่สะสางเรื่องเหล่านี้ให้ไปงั่งไต ต่อไปเราจะหาคนดี ๆ ขึ้นมา
ทำงานยากครับ ผมฝากท่านประธานแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

ประกาศลักษณะ ๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณหมอมวิชัยก่อนครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคชาติพัฒนาจากจังหวัดอุดรธานี ผมกราบอภัย
ท่านประธานนิดหนึ่ง ผมเป็นคนยกเรื่องนี้ขึ้นมาคนแรก แล้วทำให้ท่านประธานถูก
ทางเลขไปด้วย เมื่อสักครู่นี้ก็ถูกเพื่อนสมาชิกอบรมไปพอสมควรในหลายเรื่อง

นายนิติภูมิ อินทรมบัตติ (พัทลุง) : ผมว่าต้องถอนคำพูดนะครับ ผมไม่ได้
อบรมนะครับ ท่านอย่าเปลี่ยนพฤติกรรมท่านเร็วมากเกินไปนะครับ เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว
ท่านยังอยู่ฝ่ายค้านเลย ถอนคำพูดว่าผมอบรมท่านประธานเถอะครับ ต้องถอนนะครับ
(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ทีละคนครับ เชิญคุณหมอมประสิทธิ์

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์
ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติพัฒนา
ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ที่เพื่อนสมาชิกพูดก็เหมือนกับเสียดสีครับ ระเบียบ
ข้อบังคับ ข้อ ๖๑ เมื่อสักครู่นี้ผมไม่ประท้วงท่าน ท่านกล่าวหาว่า ส.ส. ที่ไม่ใช่ฝ่ายค้าน
ไปกดดันเลขาธิการ ผมไม่ได้ประท้วงท่าน ดังนั้นเขามาแก้ตัว ผมอยากให้คุณประธาน
วินิจฉัยนะครับ เขาไม่ได้พูดอะไรมาก ท่านเสียดสีเอาดีไต่ตัว เอาหัวใส่คนอื่นตลอด
ขอบคุณครับท่านประธาน

นายนิติภูมิ อินทรมบัตติ (พัทลุง) : ผมว่าทั้ง ๒ ท่านต้องถอนคำพูดนะครับ
ไม่ว่าเอาดีไต่ตัว เอาหัวใส่คนอื่น อย่างนี้ต้องถอนนะครับ ไม่ถอนไม่ได้ครับ และคุณหมอมวิชัย
จริง ๆ ผมก็นับถือท่านนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนิติภูมิเดี๋ยวลงฟังหมอมวิชัย

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ประกาศลักษณะ ๕/๒

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ : ท่านประธานครับ ผมประท้วงท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ที่ละคนครับ เดียวผมฟังเหตุผลหมอวิชัยนิดหนึ่งแล้วผมจะให้ท่านพูดต่อครับท่านนิพิฏฐ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ความจริงในการประท้วงนี้ท่านต้องฟังผมนะครับ ท่านต้องฟังเหตุผลของผมนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : หมอวิชัยประท้วงอยู่ครับ หมอวิชัยประท้วงก่อน ผมจะให้หมอวิชัยพูดก่อน แล้วท่านประท้วงต่อ เดียวผมจะฟังเหตุผลท่านต่อ แล้วผมจะวินิจฉัยได้

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ขอบพระคุณท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้เขาก็เสียดสีกันว่าผมเปลี่ยนสีเร็ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เอาที่ท่านประท้วงเลยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านครับวันนี้ผมอยู่ฝ่ายรัฐบาล

แล้วที่ผ่านมามีส่วนหนึ่งก็อยู่ฝ่ายค้าน แต่อยู่ฝ่ายค้านก็ไม่ได้ชอบเป็นส่วนตัวกับคุณนิพิฏฐ์หรอกครับ เพราะว่าคำพูดเขาจะเสียดแทงให้ร้ายป้ายสีคนอื่นอยู่เรื่อย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : พอแล้วครับ

(นายสุวโรช พะลัง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผม สุวโรช พะลัง

ส.ส. ชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ผมต้องประท้วงท่านประธานครับ ลำดับเหตุการณ์หน่อย

ท่านประธานครับ คุณหมอมิชิยอภิปราย แล้วคุณนิพิฏฐ์ลุกขึ้นมาประท้วง เมื่อประท้วงเสร็จแล้วท่านประธานต้องวินิจฉัยตรงนี้ก่อนครับ ไม่ใช่ท่านประธานปล่อยให้ผู้ที่อภิปรายแล้วไปพาดพิงเสียดสีคนอื่นที่มีผู้ประท้วงอยู่แล้ว ท่านประธานปล่อยให้ไปผมเข้าใจว่าท่านประธานเอง ผมไม่อยากจะใช้คำว่า ละเมิดต่อข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่ได้ละเมิดหรอกครับ ยังฟังเหตุผลอยู่ที่เขาประท้วง

นายสุวิราช พะลัง (ชุมพร) : ข้อบังคับมีอยู่อย่างนั้นจริง ๆ ครับท่านประธาน ลองดูให้ดี ๆ สิครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ฟังเหตุผลก่อนครับ ตามข้อ ๖๑ ลองฟังเหตุผลนิดหนึ่ง เหตุผลที่ว่าประท้วงจะให้ถอนคำพูดว่า ท่านนิพิฏฐ์ยอมรับประธาน

นายวิชัย ชัยจิตตวนิชกุล (อุดรธานี) : ประธานด้วย แล้วก็ถือโอกาสต่างฝ่ายรัฐบาลไปด้วย ท่านประธานยังฟังผมไม่จบนะครับ เมื่อสักครู่นี้ที่เพื่อนสมาชิก คุณหมอมิชิยอภิปรายนั้นเป็นส่วนหนึ่งของคำอภิปรายของท่านนิพิฏฐ์ครับ ที่บอกว่าฝ่ายค้านนี้ดีเหลือเกิน วันนี้ปกป้องท่านเลขาธิการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมฟังอยู่ครับ คุณหมอมิชิยอภิปราย เชิญนั่งก่อนครับ ผมพอจะวินิจฉัยได้แล้ว

นายวิชัย ชัยจิตตวนิชกุล (อุดรธานี) : ถ้าท่านกรุณาผมอีกสัก ๒ - ๓ นาที เมื่อสักครู่นี้ท่านกรุณาท่านนิพิฏฐ์ไปพอสมควรครับ ท่านบอกจะใช้เวลา ๓ - ๔ นาที ผมจับเวลาครับ เพียงนาทีครึ่งเท่านั้นครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวนิชกุล (อุดรธานี) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ที่ผมได้หยิบยกเรื่องของท่านเลขาธิการขึ้นมาี้ กรณีนี้ผมมีความเป็นห่วงจริง ๆ เพราะว่าชาวที่

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ประกาศลักษณะ ๕/๔

ออกไปนั้นกระทบต่อสภาผู้แทนราษฎรเรา กระทบต่อสมาชิกเรา ๕๐๐ คน ไม่ได้กระทบ
ฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลหรอกครับ ท่านครับเป็นเรื่องสภาครับ ส่วนเรื่องการโยกย้าย
ข้าราชการที่ผ่านมานั้นเหตุผลผมไม่มีเวลาอภิปราย ไม่มีโอกาสอภิปรายต้องเรียนว่าวันนี้
ท่านนิพิฏฐ์ก็โยงเข้ามาในวันนี้ด้วย ท่านครับวันนี้แนวคิดใหม่ ทำใหม่ ข้าราชการคนไหน
ที่ไม่สามารถปรับตัวได้ ทำงานไม่ได้ ก็ต้องออกไปเป็นเรื่องธรรมดา บางคนเคยกินอยู่
แบบเก่า ทำงานแบบเก่า วันนี้ก็ต้องเปลี่ยนแปลงไป แต่กรณีท่านเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎรไม่ใช่อย่างนั้น -----

ศฝ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๖/๑

ผมถึงอยากให้ท่านประธานได้มีการสอบถามเหตุการณ์ว่าเป็นอย่างไร ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร เผอิญท่านเลขาธิการให้สัมภาษณ์ ท่านประธานครับ ให้สัมภาษณ์ว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและนักข่าวก็ถามอีกบอกว่า เกี่ยวกับประธานคณะกรรมการสิทธิการไซหรือไซหรือไม่ ท่านก็อีกอีกไม่ตอบ ผมก็เรียนตามท่านประธานบอกว่า เอ๊ะ ตกลงว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับประธานคณะกรรมการคณะไหนอะไร อย่างไรและที่จริงพวกเราเป็นห่วงกันครับ อย่างบอกส่วนตัวเองเป็นห่วงฝ่ายเดียว อย่าเอาความดีใส่พวกตนอย่างเดียว ผมคิดว่าพวกเราผู้แทนราษฎร ๕๐๐ คน เหมือนกัน เราเคยอยู่กับท่านเลขาธิการมา ท่านศิริลักษณ์ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนาม ตั้งแต่ท่านเป็นรองเลขาธิการเคยนั่งทานข้าวกับท่าน ทานขนมด้วยกัน เคยหาหรือกันหลายเรื่อง กระทั่งตอนที่ฝ่ายท่านนายกขวนเป็นนายกในอดีต ท่านครับผมเรียนว่าวันนี้ฉันกรอุณาเถอะครับ เป็นเรื่องสภาเราจริง ๆ ที่ผมหยิบยกเป็นเรื่องด่วน ทั้งที่มีเรื่องของภัยแล้ง ภัยธรรมชาติอีกมากมายที่ผมคิดว่าต้องหาหรือท่านประธาน ผากท่านประธานว่า กรุณาอย่าให้เพื่อนสมาชิกขึ้นมากล่าวอบรมอีก ผมขอฝากท่านประธานจริง ๆ ว่าที่ผ่านมามาผมทนเหลือเกินแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่เป็นไร ผมวินิจฉัยได้แล้วครับ อภิปรายต่อไปได้อีกนิดหนึ่ง ท่านสมชาย คือไม่ผิดทั้งคู่ ท่านก็ไม่ได้อบรมผม แล้วท่านก็ไม่ต้องถอน เพราะว่าท่านพูดในฐานะที่ประธาน ก็คงจะต้องสอบสวนให้มันตรงไปตรงมา อย่าไปช่วยเหลือปกป้องผมพอจะสรุปได้ว่าอย่าไปนั่งทับ ก็คืออย่าไปช่วยเหลือปกป้อง เพราะฉะนั้นเท่ากับไม่ได้อบรมและท่านก็ทราบดีว่าประธานไม่เกี่ยว เพราะท่านก็ทราบดีว่าประธานทั้ง ๓ ท่าน ทั้งท่านประธานเอง ท่านรองประธานเองก็กำลังไปสอบสวนในเรื่องลึกลับของเรื่องนี้ ผมจึงขอเวลาท่านว่าให้ท่านประธานกับรองประธานขอให้ผลการสอบสวนสักนิดหนึ่งแล้ว แล้วถึงจะมาพูดกันจะได้มีอะไรมาชี้แจงได้มากกว่า แต่ท่านจะขอปรึกษาก่อน มันก็เลยมีการอภิปรายกันเรื่องนี้เกิดขึ้น แต่ผมฟังแล้วก็วินิจฉัยได้แล้วก็คงไม่มีปัญหาทั้ง ๒ ฝ่าย

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทวีป)

จินตนา ๖/๒

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พีทลุง) : ท่านประธานครับ อย่างที่ท่านสุวโรชได้กราบเรียนท่านประธานขออภัยเลยนามเมื่อสักครู่ ผมว่าเราต้องลำดับเหตุการณ์กันสักนิดหนึ่ง เมื่อสักครู่ผมยื่นขึ้นประท้วงท่านประธานว่ามีกระดาษติดข้อบังคับโดยเพื่อนสมาชิกทั้ง ๒ ท่านขออภัยนะครับ ท่านนายแพทย์วิชัยบอกว่าผมไปอบรม พูดอบรมท่านประธาน ผมเข้าใจว่าการพูดเช่นนั้นเป็นการพูดเสียดสีและให้ร้ายผม ผมไม่ได้อบรมท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมแก้ตัวให้แล้วท่านนิพิฏฐ์ว่าท่านไม่ได้อบรมเพราะฉะนั้นประเด็นนี้จบแล้วครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พีทลุง) : ท่านต้องให้เขาก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมแก้ตัวให้แล้ว

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พีทลุง) : ท่านแก้ตัวแทนเขาไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่ใช่แก้ตัว ผมได้วินิจฉัยได้แล้ว

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พีทลุง) : เมื่อท่านวินิจฉัยว่า ผมไม่ได้อบรมท่านชัดเจนต้องให้เขาก่อนครับ ไม่มีทางอื่นเลยครับ ท่านยืนยันแล้วว่าผมไม่ได้อบรมท่าน แต่เขากล่าวหาว่าผมอบรมท่านต้องถนอมน่อนอนครับ นั่นคือเรื่องที่ ๑ ครับ เรื่องที่ ๒ ท่านประธานยังไม่ได้วินิจฉัย

(นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านหมอวิชัยมีอะไรประท้วงครับ

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

จินตนา ๖/๓

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมกำลังประท้วงอยู่ครับ ผมประท้วงยังไม่จบเลยครับ ประท้วงข้อที่ ๒ หมอประสิทธิ์บอกว่าผมพูดเอาดีใส่ตัว เอาชั่วใส่คนอื่น ผมบอกว่ามันมันเสียตีสี่ต้องถอน ท่านประธานวินิจฉัยก่อน เถอะครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมยกมือประท้วงนี้ท่านต้องให้คนที่ยกมือได้มีโอกาสชี้แจง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ทีละคนสิครับ ถ้าอย่างนี้แล้วจะประชุมไปได้อย่างไร

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ความจริงเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องยากเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ให้ผมฟังก่อน แล้วผมจะวินิจฉัยสรุปได้เลยว่าที่ท่านประท้วงมันถูกตามข้อบังคับที่ท่านประท้วงหรือเปล่า ในคำพูดที่แต่ละท่านพูดมา มันได้ไปเสียตีสี่มันผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ โหม ใส่ร้ายป้ายสี โหม ตะกั่วก็สรุปไปแล้วว่าไม่มีทั้ง ๒ ฝ่าย ในเมื่อท่านหมอวิชัยท่านให้ท่านถอนคำพูดในการขอรับท่านประธาน ผมก็บอกไม่ใช่เป็นการขอรับ ไม่มีปัญหา เพราะฉะนั้นเรื่องนี้คงไม่ต้องถอน

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ไม่ใช่ครับ ถ้าท่านวินิจฉัยอย่างนั้น ไม่ใช่ครับ ท่านประธาน

นายวิชัย ชัยจิตตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมยกมือไว้แล้ว และท่านประธานให้ผมได้พูดแล้ว ขออนุญาตครับท่านประธาน

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านต้องปิดไมค์ก่อนนะครับ พูดอย่างนี้ได้หรือครับ ถ้าพูดอย่างนี้ไม่ใช่สภาครับ

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๖/๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอให้ท่านหยุดทั้ง ๒ ท่านก่อน ฟังผมนิดหนึ่ง ผมได้
วินิจฉัยไปแล้ว และผมใช้ข้อ ๖๓ คือคำวินิจฉัยผมเด็ดขาดขอให้ท่านนั่งลงเลยครับ
เชิญคุณสมชายครับ

- ๗/๑

สพ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

อัมพาต ๗/๑

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พิทลุง) : ท่านประธานครับ
ข้อประท้วงผมข้อ ๒ ที่บอกว่า เขาตีไล่ตัว เขาขับไล่คนอื่น ท่านประธานวินิจฉัย
หรือยังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนั่งลงได้แล้วครับ ผมใช้ข้อบังคับ ข้อ ๖๓
จบแล้วครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พิทลุง) : ท่านประธานยังไม่ได้
วินิจฉัยที่คุณหมอบประสิทธิ์บอกว่า ผมพูดเขาตีไล่ตัว เขาขับไล่คนอื่น มันยังไม่จบ
ประเด็นนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านกำลังประท้วงนายแพทย์ประสิทธิ์ใช่ไหมครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พิทลุง) : ผมบอกแล้วอย่างไรละครับ
ลำดับเหตุการณ์สักนิดหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมลำดับอยู่

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พิทลุง) : เอาละครับท่านประธานครับ
ข้อประท้วงผมข้อแรกที่ว่า หมอวิชัยบอกว่าผมอบรมท่านประธานนะครับ
ท่านประธานบอกแล้วว่ามันจบแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : อันนั้นหมอวิชัยจบแล้วครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พิทลุง) : ผมยอมรับว่าจบแล้วครับ
ท่านไม่ให้เขาออกก็ไม่เป็นไร แต่ว่าผมไม่ได้อบรมท่านจบแล้วครับ ตรงนี้ผมไม่ได้
อบรมท่านแน่นอน เรื่องที่ ๒ ที่หมอบประสิทธิ์บอกว่าผมพูดเขาตีไล่ตัว เขาขับไล่คนอื่น
ผมบอกว่ามันเป็นการเสียดสีใส่ร้ายผม ผมขอให้ออกครับ วินิจฉัยสิครับเรื่องมี
เท่านั้นเองครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ผมขอชี้แจงครับ
ใช้สิทธิขาดฟัง ท่านประธานครับ ผมอยากกราบเรียนนะครับว่า ผม นายแพทย์
ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติพัฒนา
ท่านประธานครับท่านเพื่อนสมาชิกผมไม่อยากจะขึ้นนะครับ เพราะว่าผมรู้สึก
ไม่เคารพเท่าไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เอาตรง ๆ เลยครับ ท่านจะชี้แจงอะไรครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ผมจะชี้แจง
กรณีที่เขาเสียตีสี่สอเสียตีสี่ดะเบียบ ข้อ ๖๑ ตลอด เรื่องแรกครับ กล่าวหาว่า ส.ส.
ที่ไม่ใช่ฝ่ายค้านไปกดดัน ผมไม่ได้ประท้วง อย่างนี้ได้ไหมครับท่านประธาน ผมอยาก
ขอร้องให้ท่านถอนคำนี้ แล้วว่าที่เปลี่ยนสี ท่านบอกว่าหมอวิชัยเปลี่ยนสี ท่านต้อง
ถอนนะครับ ถ้าท่านถอน ๒ ข้อ ผมก็จะถอนของผมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนั่งลงได้แล้วครับ ผมวินิจฉัยแล้วครับ เป็นอันว่า
เรื่องการถอนคำพูดอะไรนี้จบครับ จบแล้วครับ เชิญท่านนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : อย่างนี้ท่านประธานครับ
ท่านประธานอย่าทำเป็นเล่นนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมจะเล่นได้อย่างไร ผมเป็นประธานที่ประชุม

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : เพราะว่าเรื่องเหล่านี้มันจะบันทึก
ไว้ในสภา เพราะว่าต่อไปข้างหน้านะครับถ้ามีสมาชิกลุกขึ้นยืนแล้วบอกว่าคุณพูดว่า
เอาดีใส่ตัว เอาชั่วใส่คนอื่นมันจะเป็นบรรทัดฐานเอามาพูดได้ คำวินิจฉัยของ
ท่านประธานจะเป็นบรรทัดฐาน ผมประหลาดที่เขากล่าวหาผมว่า เอาดีใส่ตัว
เอาชั่วใส่คนอื่นมันเสียตีสี่ใส่ร้ายพูดไม่ได้ ท่านประธานวินิจฉัยสิครับว่าคำเช่นนี้
พูดได้ในสภาไหม ถ้าท่านประธานบอกว่าคำกล่าวหาว่า เอาดีใส่ตัว เอาชั่วใส่คนอื่น

สพ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๗/๓

นั้นต่อไปในสภาพพูดได้ผมยอมรับ ผมนั่งลงครับ ท่านวินิจฉัยสิครับว่าอย่างนี้พูดได้ไหม
กล่าวหาคนอื่นอย่างนี้ได้ไหม จะได้เป็นบรรทัดฐาน พูดสิครับ ตอบสิครับท่านครับ

(นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนั่งลงก่อน หมอวิชัยเชิญครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอ
อนุญาตที่จะประห้วงผู้อภิปรายคนหนึ่ง คือคำกล่าวที่คุณหมอบรรลือเองก็คำกล่าวที่ดี
ท่านนิพนธ์ก็คำกล่าวที่ดีนี้ คือต้องเรียนได้ว่าเป็นการพูดถึงบุคคลตัวต่อตัวในสภา แล้วก็
เป็นคำกล่าวที่มันมีที่มาที่ไปท่านประธานครับ เพราะว่าก่อนหน้าที่เขาจะกล่าวคำนี้
ขึ้นมาคุณหมอบรรลือ ขออนุญาตที่พูดแทนนะครับเพราะคุณนิพนธ์เองก็ได้
อ้างถึงหลาย ๆ เรื่อง อ้างถึงว่าผมเองนี่ก็เปลี่ยนสีไป เปลี่ยนสีหรือไม่เปลี่ยนสีนี้
ถ้าว่าเป็นคำพูดที่เสียดสีหรือไม่ท่านประธานคงทราบดีนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : พอแล้วครับ เดี่ยวไม่จบ เดี่ยวไม่ได้ประชุมกันแล้ว
พอแล้วครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุตรธานี) : ท่านประธานครับ ก็ต้องเรียน
ได้ว่าท่านวินิจฉัยให้นั่งลงเมื่อก็ผมก็ยอมนั่งตาม แต่ท่านนิพนธ์ก็ไม่ยอม สุดท้าย
ก็พูดต่อไปจนกระทั่งมาบอกว่าให้ท่านประธานต้องชี้ตรงนั้นตรงนี้ ผมคิดว่าคำวินิจฉัย
ของท่านประธานเป็นเด็ดขาดนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คือคำวินิจฉัยผมเป็นเด็ดขาดนะครับ ผมถึงบอกว่า
ให้หยุด เพราะต่างก็อ้างอย่างนี้ไม่จบแน่ ถ้าท่านให้ออน คือคำพูดผมก็ไม่อนุญาต
ให้พูดอยู่แล้วนะครับ ผมก็ได้เตือนไปแล้วลักษณะอย่างนี้อ่าพูดอีกก็เตือนไปแล้ว
นะครับว่ามันไม่ดี ไม่เหมาะสม

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุตรธานี) : ขอบคุณท่านประธานครับ

(นายนิพิฐร์ อินทรสมบัติ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เพราะฉะนั้นควรจะหยุดได้แล้ว เพราะต่างฝ่ายก็ต่างพูดถ้ำของท่านถอน แล้วฝ่ายโน้นก็ต้อง ท่านนิพิฐร์เชิญ

นายนิพิฐร์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมนิพิฐร์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ผมมีข้อประท้วงอีก ๑ ประเด็นเท่าที่ตนเองครับที่จะให้ท่านประธานได้วินิจฉัยเพื่อเป็นบรรทัดฐานไว้ในสภาแห่งนี้ เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกคุณหมอประสิทธิ์ได้กล่าวพาดพิงถึงกระผมว่าตัวกระผมนั้นเวลาพูดแล้วเอาดีใส่ตัว เอาชั่วใส่คนอื่น ผมเลยยืนขึ้นประท้วงว่าคำพูดเช่นนั้นจะรับมันเสียดลิใส่ร้ายกระผม ทำให้กระผมเสียหาย ผมกราบเรียนท่านประธานเพื่อประท้วงว่าให้เพื่อนสมาชิกได้ถอนคำพูดที่ว่า เอาดีใส่ตัว เอาชั่วใส่คนอื่น เพราะถ้ำท่านประธานวินิจฉัยว่าสิ่งเหล่านี้ คำพูดอย่างนี้พูดได้ ผมยอมรับ ต่อไปเราจะพูดคำนี้ในสภากัน แต่ว่าถ้ำท่านประธานเห็นว่าคำกล่าวหาเพื่อนสมาชิกว่า เอาดีใส่ตัว เอาชั่วใส่คนอื่น พูดไม่ได้ ต้องให้เขาถอนครับ ท่านประธานวินิจฉัยเถอะครับ ผมยอมรับคำวินิจฉัยของท่านว่าคำพูดเช่นนี้พูดได้หรือไม่ วินิจฉัยเถอะครับจะได้เป็นบรรทัดฐานว่าท่านประธานมีมาตรฐานอย่างไร

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ะ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ะ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วง
ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานวินิจฉัยเรียบร้อยแล้วครับ ระเบียบข้อ ๒๓
เพื่อนสมาชิกยังบอกว่าท่านประธานทำเป็นเล่น แบบนี้เป็นอย่างไรครับ คำนี้เสียคดี
ไหมครับท่านประธาน ผมอยากให้ท่านประธานวินิจฉัยครับ และผมอยากฝากท่านประธาน
คือน้อย ๆ ของท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญนั่งลงครับ ผมวินิจฉัยแล้วครับ ต่างคนต่างไม่ต้องถอน
แล้วก็พูดไม่ได้ ผมจะเตือนตลอด ท่านสมชายต่อครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ พรรคไทยรักไทยจากจังหวัดนครราชสีมา
ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วเรียนว่าบรรยากาศอย่างนี้เราก็ไม่อยากจะเห็น ไม่อยากจะให้
เกิดขึ้น แต่แน่นอนที่สุดในการอภิปรายหรือพูดบางครั้งนี้อาจจะมีการพูดไปในลักษณะที่
ค่อนข้างจะหมิ่นเหม่บ้างอะไรบ้าง ก็เกิดขึ้นในการประชุมเราทุกครั้งครับ แต่อย่างไรก็ตาม
ผมเชื่อว่าตรงนี้เราน่าจะยุติกันได้ การตัดสินใจของท่านประธานนั้นเด็ดขาดอยู่แล้ว
ท่านประธานครับ ผมเรียนว่าในเรื่องของท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเช่นเดียวกัน
ที่ได้พูดถึงกันนะครับ ผมเรียนว่าเราเองถึงแม้ว่าจะอยู่ในซีกไหนก็มีความ
เป็นห่วงเป็นใยกันได้ต่างกัน ผมยืนยันได้เลยว่าพวกเราได้พูดกัน แม้กระทั่งในเรื่องของ
การที่เป็นข่าวที่ปรากฏออกไปนี้เราไม่สบายใจครับ ไม่ว่าจะอยู่ในซีกใดก็แล้วแต่
เราอาจจะเห็นว่าตรงนี้น่าจะหาอะไรที่จะให้เกิดความพอดี ความพอเหมาะ
และอยู่กันด้วยเหตุผล เราเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในสภาผู้แทนราษฎรตั้งใจทำงาน
เพราะเราอยู่ด้วยกันมานานแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นนี้คงต้องอยู่ในดุลพินิจ
ของท่านประธาน จะได้พิจารณาในการที่จะสืบสวนข้อเท็จจริง และถ้าหากว่าต้องไป
กดดันตัวเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรของเราเนี่ยคงจะต้องมีมาตรการนะครับท่านประธาน

คงจะปล่อยอย่างนี้ไม่ได้ ผมเชื่อได้ว่าในซีกรัฐบาลเองนั้นก็เหมือนกัน เรา นั่งอยู่ตรงนี้ เราไม่อยากจะเห็นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ปรากฏแน่นอน เราอยากจะเป็นทุกอย่างที่เป็น ความบริสุทธิ์ยุติธรรมและทำงานกันอย่างตรงไปตรงมา เพราะวาทสภาตรงนี้เป็นสภาที่มีความสำคัญมาก ท่านประธานครับ ผมฝากท่านประธานไว้ว่าในส่วนนี้คงจะต้องดูแล ใกล้ชิดชนิดหนึ่ง และคงจะต้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อไม่ให้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เกิดขึ้น และจะเกิดความเสื่อมเสียต่อสภาครับท่านประธานครับ แล้ววันนี้ผมเชื่อได้ว่า การประชุมก็คงจะเป็นไปด้วยดี เรามีห้อง ๆ มา นั่งอยู่เยะเยะ ผมไม่อยากจะให้ห้อง ๆ ที่มา ดูนี้จุดจำในสิ่งทีอาจจะ เป็นปัญหา หรือว่าอาจจะไม่เข้าใจอะไรกันในส่วนนี้ออกไป สู่อีกห้องประชาชนหรือนักศึกษาคณะอื่น ๆ นะครับ ฝากพวกเราไว้ด้วยครับ ขอขอบคุณท่าน ประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมขอเข้าสู่ระเบียบวาระ ท่านสุวโรหมีอะไรครับ นิดเดียว นะครับคนสุดท้ายแล้วครับ

นายสุวโรห พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สุวโรห พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ต่อกรณีที่มีการหาหรือ เรื่องเกี่ยวกับเลขาธิการรัฐสภา ผมในฐานะที่เป็นรองประธานคณะกรรมการกิจการ สภาผู้แทนราษฎร และเป็นเรื่องที่ผมเองเป็นเจ้าของญัตติในเรื่องนี้ นั่นก็คือขอเสานิดเดียว ที่มาท่านประธานครับ ผมเป็นกรรมาธิการงบประมาณปี ๒๕๔๕ และในงบประมาณปี ๒๕๔๕ ทางสภาเราได้รับความกรุณาจากรัฐบาลแปรงญัติเพิ่มเติมขึ้นมาประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งใน ๑๐๐ ล้านบาทนั้นภารกิจก็มี ๒ อย่างก็คือ ๑. ทางสภาเอง มีความประสงค์ที้อยากจะมีทีวีของสภา และ ๒. ทางสภาเองต้องการที่จะให้การถ่ายทอด การประชุมสภาได้ครอบคลุมไปทั่วทุกพื้นที่ในประเทศไทย เพราะว่ายังมีหลายพื้นที่ ที่การถ่ายทอดของสถานีวิทยุแห่งประเทศไทยครอบคลุมไม่ถึง เราก็ต้องการเอาเงิน

ตัวนี้ไปทำในสิ่งดังกล่าวแต่ปรากฏว่าหลังจากที่งบประมาณผ่านไปนี้ครับ ก็มีข้อติฉินนินทาต่าง ๆ ในเรื่องดังกล่าวนี้ผ่านผมมา ผมก็เลยไปกราบเรียนต่อที่ประชุมของคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรว่าขอรายละเอียดเหล่านี้ดูหน่อยได้ไหม เพราะกิจกรรมหลังจากที่งบประมาณผ่านไปแล้วนี้มีกิจกรรมหลายอย่างไม่ปรากฏในชั้นกรรมาธิการงบประมาณยกตัวอย่างเช่น การจัดรถขนส่งบริการของสมาชิกจากสภาไปสนามเสือป่า หรือไปที่สนามบินก็ตี งบประมาณในส่วนตรงนี้ก็ข้อติฉินนินทากันว่าอาจจะทราบรายละเอียดว่าใครเป็นผู้ที่เป็นคู่สัญญากับทางสภา จ้างวันละเท่าไร และทราบมาว่าสภาต้องเติมน้ำมันเข้าไปอีก เราก็มีความห่วงใยในเรื่องดังกล่าว นี่ก็คือเรื่องหนึ่ง อีกเรื่องหนึ่งก็คือสต็อกเกอร์ เรื่องร้านอาหารและมีกิจกรรมอีกหลายอย่างที่บ่งบอกให้เห็นว่าเราต้องการความกระฉับกระชวย เพราะฉะนั้นผมก็นำเรื่องนี้เข้าที่ประชุมของคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร -----

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส.ทั่วไป)

พุทธชาติ ๙/๑

แต่เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาครับทางท่านผู้อำนวยการกองคลังของสภาก็ไปชี้แจงว่าในเรื่องรถเป็นเรื่องที่ทางท่านประธานเองมีดำริว่า ต้องการที่จะแก้ปัญหาการจราจรในสภา นั่นก็คือไม่ให้รถของ ส.ส. ส.ว. เข้ามาจอดในสภา เพราะสถานที่คับแคบ ท่านประธานเองคงจำได้ในครั้งก่อน ในช่วงแรก ๆ ก็มีปัญหาสับสนอลหม่านกันไปหมด และทางสมาชิกเองก็ลุกขึ้นมาอภิปรายแสดงความคิดเห็น ท่านประธานอุทัยก็ได้กรุณาตั้งตัวแทนของพรรคต่าง ๆ ไปดำเนินการและที่สุดท้ายก็มาถึงวันนี้ครับ นั่นก็คือรถของ ส.ส. ส.ว. เข้ามาจอดได้เหมือนเดิม แต่สิ่งที่เห็นก็คือเมื่อรถจอดตรงนี้ได้เหมือนเดิมแล้วเนี่ยครับความจำเป็นในการที่จะใช้รถบรรทุก ส.ส. ขนถ่าย ส.ส. จากรัฐสภาไปยังสนามเสือป่าก็ดี ตรงนี้ยังมีความจำเป็นที่มากน้อย ค่าใช้จ่ายวันละเท่าไรเราก็เพิ่งทราบครับว่าวันหนึ่งประมาณ ๓๐,๐๐๐ บาท จ้างรถคันหนึ่ง ๑,๕๐๐ บาท เติมน้ำมันประมาณ ๗,๕๐๐ บาทต่อหนึ่งวันโดยประมาณนะครับ ซึ่งผมก็ได้ทราบเรียนในที่ประชุมเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาว่า ในสัปดาห์นี้ขอให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเอารายละเอียดต่าง ๆ เอกสารเกี่ยวกับการทำสัญญาจ้างทั้งหมดเข้าที่ประชุมของคณะกรรมการกิจการสภาหน่อยได้ไหม วันนี้ก็ทราบมาว่ามีการประชุมในช่วงเช้านัดประชุม แต่ผมก็ติดประชุมคณะกรรมการกฤษฎีการวมครับก็จะเข้าไปประชุมกิจการสภาก็ทราบมาว่ามี การเลื่อนการประชุมไปและที่สุดท้ายก็นำมาผู้การแถลงข่าวของเลขาธิการรัฐสภา สิ่งเหล่านี้ผมทราบเรียนเป็นลำดับเหตุการณ์ให้ประธานได้รับทราบ เพื่อที่จะเอาไปใช้ประกอบในการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวครับ เพราะสภาของเราต้องมีความโปร่งใสทุกอย่างที่เกิดขึ้นถ้าหากเป็นการใช้งบประมาณที่เราได้รับอนุมัติจากสภาของเราไปนะครับ สภาเราต้องเป็นต้นแบบต้องแสดงออกถึงความโปร่งใสต่อสาธารณะได้ว่า เงินทุกอย่างเราใช้ด้วยความระมัดระวัง ด้วยความรอบคอบและประหยัด ตรงนี้ผมเน้นคำว่าประหยัด วันนี้ความจำเป็นที่ต้องใช้รถวิ่งไปมาวันหนึ่ง ๕ คัน วันหนึ่งวิ่ง ๕๕ กิโลเมตรต่อหนึ่งคัน ท่านประธานลองหลับตานึกภาพดูครับ รถที่จอดหน้าสภานี้แต่ละคันวิ่งวันหนึ่ง ๕๕ กิโลเมตรมันได้หรือเปล่า ตัวเลขต่าง ๆ เหล่านี้ผมเข้าใจว่าจะ เป็นข้อเท็จจริงที่ทางท่านประธานเองคงจะต้องขอทราบรายละเอียดเอกสารทั้งหมดจาก

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พุทธชาติ ๔/๒

ผู้รับผิดชอบซึ่งผมเป็นห่วงครับ ที่สุดแล้วผมไม่อยากจะเห็นท่านเลขาธิการรัฐสภา
ของผมเป็นพระนะครับ เป็นพระอีกครับ ผมไม่อยากจะเห็น ผมไม่อยากจะยินคำว่า
พระ เพราะผมมั่นใจในเลขาธิการรัฐสภาของผมครับว่า เรื่องนี้ตัวท่านเองถ้าหาก
จะต้องดำเนินการอะไรไปต้องมีคนอยู่เบื้องหลัง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ คือผมขอสรุปอย่างนั้นนะครับ
ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ทุกท่านก็เป็นห่วงเป็นใยต่อข่าวที่เกิดขึ้น เพราะมันเป็น
ภาพพจน์ของสภาของฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งทุกท่านที่อภิปรายมาก็สอดคล้องต้องกันหมด
นะครับว่าเป็นห่วงต่อข่าวที่เกิดขึ้นนั้นจะทำลายภาพพจน์ของนิติบัญญัติ ซึ่งตัวท่าน
ประธานเองท่านก็ไม่ได้นิ่งนอนในเรื่องนี้ ท่านก็ร้อนใจที่จะดำเนินการ ทราบจาก
ท่านรองประธานสมศักดิ์ว่า บ่ายนี้เองท่านก็จะคุยกับท่านเลขาธิการเพื่อจะถามถึง
สาเหตุที่แท้จริง เสร็จแล้วในวันพรุ่งนี้ท่านก็มีนัดประชุมกับประธานคณะกรรมการ
ทุกคณะของสภาผู้แทนราษฎรที่จะปรึกษาหารือในเรื่องนี้ด้วย ประกอบกับเรื่องของ
ท่านสุวโรชที่เสนอมานี้เมื่อสักครู่นี้ก็คงจะเข้าไปปรึกษาหารือในวันพรุ่งนี้เลย เพราะฉะนั้น
เราก็คงจะทราบผลภายในวัน ๒ วันนี้นี่ล่ะครับ ขอเรียนอย่างนั้นนะครับผมขอขุดิการ
ปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องนี้นะครับเพื่อจะเข้าสู่ระเบียบวาระต่อไป

ต่อไปเป็นการพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการ
พิจารณาเสร็จแล้ว

เรื่องที่ ๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษสายบางปะอิน - ปากเกร็ด ในท้องที่อำเภอบางไทร
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอสามโคก อำเภอลองหลวง อำเภอเมืองปทุมธานี
จังหวัดปทุมธานี และอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
พิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเรียนเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : พร้อมไหมครับ ถ้ากรรมการพร้อมขอเชิญ

นายสฤต สันติเมทนีดล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภา

ที่เคารพ กระผม นายสฤต สันติเมทนีดล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย

ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืน

อสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางปะอิน - ปากเกร็ด ในท้องที่อำเภอบางไทร

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอสามโคก อำเภอคลองหลวง อำเภอเมืองปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานี และอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ตามที่ที่ประชุม

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๖ มีนาคม

๒๕๔๕ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางปะอิน - ปากเกร็ด ในท้องที่อำเภอบางไทร

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอสามโคก อำเภอคลองหลวง อำเภอเมืองปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานี และอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี

เป็นผู้เสนอและได้ตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว

จึงเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านเลขาธิการ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง

ทางพิเศษสายบางปะอิน - ปากเกร็ด ในท้องที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๓๒

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

จี้รภา ๑๐/๒

อำเภอสามโคก อำเภอคลองหลวง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี และอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข บัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านพิณิจมีอะไรครับ

นายพิณิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิณิจ จันทรสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง กระผมอยากจจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อในพระราชบัญญัติฉบับนี้และฉบับต่อไปซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือในรายงานของคณะกรรมการนี้ซึ่งมีผู้มาชี้แจงก็คือผู้อำนวยการกองกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๒ ท่าน ของการทางพิเศษด้วย ถูกต้องครับ ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ไม่ได้กล่าวถึงว่าถ้าสมมุติว่ามีการเวนคืนที่ดินตามพระราชบัญญัตินี้แล้วราคาที่ดินไม่เปลี่ยนแปลง ไม่เปลี่ยนแปลงใช้หรือไม่ แต่ถ้าหากว่ามีการบันทึกหรือให้ข้อสังเกตให้ท้ายพระราชบัญญัตินี้แล้วก็จะไม่มีปัญหา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ทางคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรับข้อสังเกตนี้ไปก็แล้วกัน เป็นอันจบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ท่านจะชี้แจงเชิญครับ

นายสฤต สันติเมทนีดล (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตแก้คำผิดนิดหนึ่ง เพราะว่าที่พิมพ์ไปนั้นพิมพ์ผิด มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรี ไม่ใช่ ติ ขออนุญาตแก้ไขถูกต้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๗ มีสมาชิกท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำใหม่ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานคณะกรรมการได้ขอแก้ไขคำผิดไปแล้ว

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ผมจะถือว่าเป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิครับ

(สมาชิกที่มาประชุมทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ช่วงที่พวกเรากำลังใช้สิทธิ ในนามของสภาผู้แทนราษฎร
ขอต้อนรับประธานวุฒิสภาแห่งราชอาณาจักรเบลเยียมและคณะที่ได้กรุณาให้เกียรติมา
เยี่ยมสภาผู้แทนราษฎรของไทยในวันนี้ ขอต้อนรับด้วยความยินดี ปิดการลงคะแนนเสียง
ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียง เห็นด้วย ๒๗๖ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ไม่มีงดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ ท่าน เพราะฉะนั้นจึงเป็น
อันว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ เป็นอันจบ
การพิจารณา ขอขอบคุณคณะกรรมการ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติเงินคั่นอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
ได้พิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : การพิจารณาในวาระที่ ๒ ก็คงจะพิจารณากันตั้งแต่
ชื่อร่าง คำปรารภ และจะพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ให้สมาชิกได้อภิปรายแต่เฉพาะ
ด้วยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือที่ได้มีการสงวนคำแปรญัตติ หรือที่
กรรมการได้สงวนความเห็นไว้เท่านั้น กรรมการพร้อมหรือยังครับ ท่านกรรมการ
พร้อมแล้วขอเชิญแถลง

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี ในนามของ
 คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ตามที่ที่ประชุม
 สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ซึ่งได้มีมติให้ตั้ง
 คณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาเพื่อพิจารณา บัดนี้คณะกรรมาธิการวิสามัญได้
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอ
 ที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านเลขาธิการได้โปรดดำเนินการ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
 ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
 คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และ
 มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข บัญชีรายชื่อท้าย
 พระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ต่อไปจะ
 เป็นการพิจารณาทั้งร่างเพื่อเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ผมจะถามที่ประชุมว่ามีท่าน
 สมาชิกท่านใดใหม่ที่จะขอแก้ไขถ้อยคำ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีจะถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทั่วไป)

วិถนา ๑๒/๒

ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบขอได้โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียง เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียง เห็นด้วย ๒๔๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มีงดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ๕ ท่าน เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทางกรรมวิธีการขอใช้สิทธินี้ครับ ขอเชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมวิธีการ) : ผม อลงกรณ์ พลบุตร
เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เป็น ๒๔๔ ท่าน
นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วิจิต ปลั่งศรีสกุล เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เป็น ๒๕๐ ท่าน ฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ เป็นอันจบการพิจารณา

ประธานโทษนะครับ ปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติเวนคืนฉบับนี้
มีข้อสังเกตครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในนาม
คณะกรรมาธิการ สืบเนื่องจากการพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าว นั้น คณะกรรมาธิการ
วิสามัญได้มีข้อสังเกตแนบท้ายพระราชบัญญัติ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในส่วนของรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วย
กฎหมายตามบัญชีท้ายร่างพระราชบัญญัตินั้น เป็นข้อเท็จจริงที่อาจจะแก้ไขให้ถูกต้อง
ตามความเป็นจริงในปัจจุบันได้ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการ
ตรากฎหมาย เพราะเป็นการแก้ไขข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่ดินที่จะเวนคืนเพื่อประโยชน์
ในการตราพระราชบัญญัติเวนคืนที่ต้องอาศัยข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน
จึงนำเสนอท่านประธานผ่านไปจนถึงที่ประชุม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณสุรสิทธิ์ก่อนครับ

นายสุรสิทธิ์ นิตฺตุฉฉิรร์ภักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายสุรสิทธิ์ นิตฺตุฉฉิรร์ภักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย
 ในส่วนของข้อสังเกตของคณะกรรมการนั้นอยากเรียนว่าถ้าหากว่าอ่านผ่านไปแล้ว
 บางครั้งเราจะดูว่าสิ่งที่คณะกรรมการต้องการที่จะบอกหรือว่าต้องการที่จะให้สภานี้
 ได้พิจารณานั้นมีรายละเอียดอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่าเราอ่านข้อสังเกตว่า
 การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในส่วนของรายชื่อเจ้าของ
 หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายเป็นข้อเท็จจริงที่อาจแก้ไขได้
 ผมเข้าใจว่าเจตนาจริง ๆ แล้วกรรมการคงจะได้สอบถามทางเจ้าหน้าที่เวนคืน
 ที่เกี่ยวข้องว่าในกรณีที่ระบุชื่อเอาไว้ อย่างเช่นท้ายพระราชบัญญัติจะระบุชื่อไว้ว่าเป็นชื่อ
 ของใคร แต่ถ้าหากว่าในกรณีที่เกิดผู้ครอบครองเจ้าของโดยชอบด้วยกฎหมายถึงแก่กรรม
 หรือว่ามีปัญหาเกิดขึ้นใด ๆ ก็แล้วแต่ หลังจากที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปก็ตาม
 ก็ยังสามารถที่จะบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ได้ในระดับ แต่ว่าในเรื่องของการขอใช้
 ทดแทนค่าเวนคืนนั้นก็คงเป็นกรณีที่จะต้องดูข้อเท็จจริงต่อไป นั่นก็คือในเรื่องที่จะต้อง
 ไปดูว่าใครเป็นผู้มีสิทธิไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ นี้ผมทราบว่าจะ
 เป็นสิ่งที่กระผมได้พูดถึงนี่จะเป็นสิ่งที่มีความหมายของคณะกรรมการหรือไม่
 ผมอยากเรียนว่าถ้าหากในกรณีที่นี้เป็นกรณีที่ทางคณะกรรมการได้สอบถามถึงแนวทาง
 ปฏิบัติแล้ว ถ้าแนวทางปฏิบัติของหน่วยราชการเป็นสิ่งที่ผมได้กล่าวไปก็คือถ้าไม่ใช่
 เจ้าของก็เป็นทายาทหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจริง อยากเรียนถามสิ่งที่กรรมการได้บันทึก
 ไว้ในนั้นมีปัญหาอย่างไรถ้าเป็นข้อเท็จจริงที่อยู่ในทางปฏิบัติอยู่แล้วนี่ระดับ ผมเรียนว่า
 ในข้อสังเกตนั้นระดับคือสิ่งหนึ่งที่อาจจะบอกว่ามีคามจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องเขียน
 เพราะว่าเป็นกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าในทางปฏิบัติสามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว
 การเขียนข้อสังเกตนี่จะเป็นกรณีที่เรจะต้องส่งข้อสังเกตไปให้กับคณะรัฐมนตรีรับทราบ
 หรือปฏิบัติ แต่ถ้าหากว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเขาได้รับทราบแล้วมีการปฏิบัติอย่างที่
 ดำเนินการไว้แล้วจริงตามนี้แล้ว ผมคิดว่าการที่จะเขียนเป็นข้อสังเกตนี้ก็ไม่มีความจำเป็น
 เพราะว่าการที่ระบุเจ้าของนี้ครบถ้าเราไปดูในพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ปี ๒๕๓๐ ก็ดี ถ้าเราไปดูในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๔๙ นี้ก็บ่งบอก
 ถึงแล้วว่าการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นมุ่งเน้นในเรื่องของตัวทรัพย์มากกว่าไม่ได้มุ่งถึง
 ตัวบุคคล การที่จะไปพูดถึงว่าในอนาคตนั้นจะมีผู้ที่จะมารับเงินเวนคืนค่าทดแทนอย่างไร
 ผมคิดว่ามันมีระบุไว้ในมาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัติเวนคืนอยู่แล้วว่า ในกรณีที่ที่ดิน
 เจ้าของจะเป็นอย่างไรและถ้าหากในกรณีที่เกิดขึ้นว่าเจ้าของที่ดินหรือผู้ครอบครอง
 โดยชอบด้วยกฎหมายนั้นจะครบเกิดถึงแก่กรรมเราก็สามารถที่จะนำประมวลกฎหมาย
 ที่ดิน นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาปรับในเรื่องของการเป็นทายาท
 สามารถเอามาทำได้ ถ้าหากว่าในกรณีที่มีปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับการโต้แย้งสิทธิ
 ครอบครองหรือว่ากรรมสิทธิ์นั้นจะครบไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเข้าครอบครองปรบักษ์
 หรือว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรรมสิทธิ์ร่วมอะไรก็แล้วแต่ก็เป็นเรื่องที่คุณจะต้อง
 ไปดำเนินการทางศาลเมื่อถึงที่สุดอย่างไรนี้คำพิพากษาของศาลก็จะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะนำ
 เป็นหลักฐานมายืนยันและก็รับเงินเวนคืนตรงนั้นไป -----

สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ถ้าหากว่าเราได้กำหนดข้อสังเกตแล้วก็ให้สภาแห่งนี้พิจารณา
รับไปแล้ว สิ่งที่จะต้องผูกพันก็คือ ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรจะต้องส่งเรื่องทั้งหมด
นี้ให้กับคณะรัฐมนตรีทราบ ซึ่งเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วันแล้ว ทางประธานสภาผู้แทน
ราษฎรก็ต้องมาแจ้งต่อที่สภาแห่งนี้ว่า ทางคณะรัฐมนตรีได้รับทราบ หรือว่า
ได้ปฏิบัติไปอย่างไร แต่ผมเองไม่ได้ขัดข้องอะไรนะครับสำหรับในเรื่องของการเขียน
ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเราจะสังเกตว่า จะมีข้อสังเกตอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ แต่เราก็
ต้องดูเพื่อความรอบคอบว่าการที่จะเขียนข้อสังเกตนั้นะครับ เป็นเรื่องที่ กรม.
ควรรับทราบหรือไม่ แล้วมีเรื่องที่จะต้องปฏิบัติหรือไม่ แต่กรณีถ้าหากว่าท่าน
ตอบว่า เรื่องนี้เป็นแนวทางที่หน่วยราชการได้ปฏิบัติแล้ว แล้ว กรม. เองซึ่งเป็น
ฝ่ายกำกับเองได้รับทราบแล้ว ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้อาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องเขียน
อย่างไรก็ตามนะครับถ้าหากว่าทางกรมการจะมีการปรับให้เกิดความชัดเจน
ได้ก็เป็นสิ่งที่ดี เพราะใช้คำว่า ในส่วนของรายชื่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครองนั้นะครับ
เป็นข้อเท็จจริงที่อาจจะแก้ไขได้ ความหมายของท่านเป็นอย่างใด ผมคงจะฝาก
เรียนถามเป็นข้อสังเกตบางประการสำหรับในเรื่องของข้อสังเกตเพียงเท่านี้ครับ
ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
พินิจ จันทรสุนทร ผมเห็นด้วยกับท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดชลบุรีที่ได้อภิปรายไป
ผมอยากจะเรียนว่า ในการตั้งข้อสังเกตไปยังรัฐบาลในทางปฏิบัติ คือผู้ที่รับ
พระราชบัญญัติไปเพื่อปฏิบัตินั้น แต่ถ้าหากเราเขียนโดยใช้พระราชบัญญัติ หรือ
กฎหมายมาบังคับอีกชั้นหนึ่งย่อมทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ที่เราจะพูดว่า
ข้อเท็จจริงที่อาจจะแก้ไขให้ถูกต้องตามความเป็นจริง มันจะไร มันต้องมีพุดกัน
ตรงนี้ก่อนว่าคืออะไร การแก้ไขอาจจะมีการขยับหรือดำเนินการอะไรก็ตาม
วิธีการทางกฎหมาย นั้นเป็นวิธีการหนึ่งอย่างที่ท่านสุรสิทธิ์ได้อภิปราย เป็นเรื่อง

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

หทัยกาญจน์ ๑๔/๒

ของศาลที่จะวินิจฉัย แต่เมื่อในท้ายพระราชบัญญัติเรามีชื่อ นาย ก นาย ข เราต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินั้น แต่ถ้าหากมีข้อโต้แย้งอื่นก็เป็นเรื่องของกฎหมายอื่น แต่เราจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ คุณต้องทำอย่างนั้นนะให้นาย ก นาย ข ซึ่งจะต้องได้รับ แต่ท่านบอกว่า เค้าละ ถ้ากฎหมายอื่นที่เปลี่ยนแปลงมา กฎหมายนี้ จะใช้ไม่ได้เหมือนลักษณะอย่างนั้น ก็เอาตามกฎหมายในนั้น ถ้าพูดภาษาชาวบ้าน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าข้อสังเกตเราไม่เคยทำ ในเรื่องพระราชบัญญัติเวนคืนนี้ ไม่เคยเขียน นอกจากจะเขียนให้รัฐบาลไปดำเนินการในเรื่องเร่งรัด ในเรื่องเงิน เรื่องอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ในทางปฏิบัติ ส่วนใหญ่เราจะเขียนเร่งรัด เพราะว่าเหตุที่เราต้องเขียนก็เพราะว่า ผู้ที่อยากจะได้ค่าเวนคืนอะไรก็ดี ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นอุปสรรค บางทีไม่ได้รับบ้าง บางทีเงินที่โอนไปให้เขาก่อนที่เราต้องการเวนคืน โอนไปให้ไปเข้าชื่อ ไปเปิดบัญชีให้เขา แต่เขาไม่ยอมรับ ยังอยู่ในระหว่างอยู่ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่าไม่สมควรเขียน แต่ถ้าเขียนไปแล้วเป็นเงื่อนไข อยู่ตลอดเวลา เป็นเงื่อนไขให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าไม่จำเป็น เพราะที่ท่านเขียนไว้นี้สามารถดำเนินการได้อยู่แล้วในอนาคต แล้วแต่เงื่อนไขอื่นใดก็ตามที่จะปรากฏที่จะมาได้แย้งในเรื่องพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ถ้าเขียนไว้อย่างนี้ ก็หมายความว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้มือทำแล้ว คุณก็ไม่มีประโยชน์ การทางพิเศษก็ดี กรมทางหลวงก็ดี หรือชลประทานก็ดีถ้าได้รับเงื่อนไขไปอย่างนี้ เขาก็ใช้เงื่อนไขนี้ดำเนินการอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นในการทำการเวนคืนนี้ หมายความว่าจนสุดท้ายแล้วไม่สามารถที่จะดำเนินการประนีประนอมได้ จนถึงที่สุดแล้วก็เลยมาออกกฎหมายเวนคืน ออกพระราชบัญญัติเวนคืนนี้ นี่คือขั้นสุดท้าย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าหากไม่จำเป็นก็ไม่ต้องเขียน ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณ

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

จกณอม ๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านอรรถสิทธิ์ศรี

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม อรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครพนม ขออนุญาตได้อภิปรายในประเด็นที่คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกต
ซึ่งกระผมเองนอกจากจะมีความเห็นสอดคล้องกับสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้ง ๒ ท่าน
ที่ได้กรุณาอภิปรายมาแล้ว กระผมยังมีข้อสงสัยว่าเมื่อสักครู่นี้ผมสังเกตการอ่าน
ข้อสังเกต ตามปกติประเพณีปฏิบัติที่ผ่านมาในเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้ที่ทำหน้าที่เลขาธิการจะเป็นผู้อ่านข้อสังเกต แต่ครั้งนี้ผมแปลกใจรับว่าทำไม
ท่านกรรมการจึงเป็นผู้อ่านข้อสังเกตเอง ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมดูแล้วมีลักษณะที่ไม่ค่อยจะ
ชอบมาพากลดูกระไรอยู่ อันนี้ทำให้เกิดความสงสัยว่าที่มาของข้อสังเกตนี้มีอะไรกัน
หรือเปล่าทำให้เกิดปัญหาตามมา จริง ๆ แล้วผมไม่ยากลุกขึ้นอภิปรายให้เสียเวลา
ของสภาในประเด็นนี้เลย แต่เมื่อเห็นท่านสมาชิกหลายท่านซึ่งลุกขึ้นอภิปรายก็ตรงกับ
ที่ผมสงสัยอยู่แล้ว แต่ประเด็นที่ท่านพูดไปนั้นในประเด็นนี้ที่ผมพูดท่านยังไม่พูด
เพราะฉะนั้นก็อยากจะฟังจากคณะกรรมการด้วยว่าที่มาของข้อสังเกตนี้มีมาอย่างไร
ท่านคิดอย่างไรจึงมีข้อสังเกตในลักษณะนี้ขึ้นมา เพราะนอกจากเหตุผลที่สมาชิก
ในสภาได้อภิปรายไปแล้วว่าการเขียนข้อสังเกตนั้นจะต้องมีความชัดเจน และอย่าทำ
ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ หรืออย่าทำให้ผู้ที่ปฏิบัติจกจกเขาไปเป็นประโยชน์
ในการที่จะปฏิบัติ และทำให้เสียประโยชน์ต่อคณะบุคคลใดคณะบุคคลหนึ่ง อาจจะ
เป็นประชาชนที่จะต้องได้รับผลจากข้อสังเกตนี้ก็ตาม ซึ่งเมื่ออ่านแล้วนอกจาก
จะทำให้เกิดปัญหาแล้ว ผมก็อยากจะเรียนว่าถ้าเขียนอย่างนี้อ่าเขียนเลยเสียดีกว่า
แต่ถ้าจะเขียนภาษาที่ใช้ตรงนี้จะต้องมีความละเอียดรอบคอบมากกว่านี้ อันนี้ผม
อ่านไปอ่านมาหลายเที่ยว ผมมีความรู้สึกเหมือนกับว่าเป็นวลีหนึ่งเท่านั้นเอง
อ่านไปอ่านมาก็เกิดความสับสนในความรู้สึกที่ว่าเขียนออกมาอย่างไร ไม่ค่อยจะเห็น
ข้อสังเกตในลักษณะนี้มาก่อนเลย เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนถามท่านประธาน

ผ่านไปยังคงกระหมากิการในสิ่งทีผมสงสัยทั้งหลายทั้งปวงทีผมอภิปรายไปแล้วว่่า
 ทำนคิดออย่างว่่าทำนจึงได้เขียนข้อสังเกตในลักษณะนี้ และทำนทำไมทำนจึงต้องอ่าน
 ข้อสังเกตเอง มันทำให้เกิดข้อสงสัยว่่ามีผลประโยชน์อะไรอยู่ตรงนี้ หรือว่่ามีความ
 ไม่ชอบมาพากลอะไรอยู่ตรงนี้หรือไม่ กรุณาตอบให้ผมเข้าใจด้วย ถ้าไม่เข้าใจ
 ขอถามต่อ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านอลงกรณ์ กรรมการวิสามัญเชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมการ) : ท่านประธานทีเคารพ กระผม
 อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์
 ในฐานะกรรมการ เรื่องของข้อสังเกตทีคณะกรรมการได้นำเสนอนั้นเป็นความ
 ห่วงใยของคณะกรรมการ ในกรณีทีเป็นร่างพระราชบัญญัติการเวนคืน เพราะว่่า
 ในการพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าวนี้จะต่างไปจากกฎหมายอื่น ๆ ๑. ก็คือว่่า
 จะประกอบไปด้วยตัวร่างกฎหมายมาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔
 มาตรา ๕ ประกอบไปด้วยแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติและประกอบไปด้วยบัญชีรายชื่อ
 ท้ายพระราชบัญญัติทีเป็นองค์ประกอบของตัวร่างพระราชบัญญัติ เมื่อมีการพิจารณา
 ไปในแง่ของข้อเท็จจริงปรากฏว่่าบัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัตินั้นกำลังมีการเปลี่ยนแปลง
 ผู้ครอบครองหรือเจ้าของ ซึ่งในกรณีนั้นเจ้าของที่ดินดังกล่าวนี้ได้ถูกบังคับคดี
 และธนาคารได้ไปซื้อไว้และกำลังจะไปเปลี่ยนแปลงชื่อ ดังนั้นในข้อสังเกตในส่วนนี้เป็นการ
 ทีประสงค์จะให้ในระหว่างการพิจารณากฎหมาย ไม่ว่าในชั้นของสภาผู้แทนราษฎร
 หรือในชั้นของวุฒิสภาทีดินนั้น จะได้พิจารณาในข้อเท็จจริงตามสภาพของความเป็นจริง
 นั้นหมายความว่าบัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัตินั้นถ้าหากว่่าได้มีการเปลี่ยนแปลง
 ยกตัวอย่างว่่า ในเดือนหน้าและกฎหมายนี้ได้ผ่านไปสูในชั้นของวุฒิสภา ในชั้นวุฒิสภา
 ก็จะได้เห็นข้อสังเกตจากสภาผู้แทนราษฎรว่่าเรามีความรอบคอบเพียงพอว่่า
 โดยข้อเท็จจริงซึ่งก็เป็สาระสำคัญหนึ่งในตัวร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ได้มีข้อสังเกต

ฝากไว้ และถ้าหากว่าจะมีการแปรญัตติเปลี่ยนแปลงในส่วนนี้ก็จะได้ฟังกระทำ
ในขั้นนั้นเสียเพื่อให้เกิดความชัดเจนเป็นไปตามข้อเท็จจริงและเป็นไปตามข้อกฎหมาย

ดังนั้นจึงได้เขียนเป็นข้อสังเกตไว้ว่า ข้อเท็จจริงที่อาจจะแก้ไขให้ถูกต้องตามความเป็นจริงในปัจจุบัน ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการตรากฎหมาย อันนี้หมายความว่าเราห่วงใยในขั้นตอนของกระบวนการนิติบัญญัติ ไม่ได้หมายถึงในส่วนที่จะไปถึงในส่วนของคุณะรัฐมนตรีและอื่น ๆ ซึ่งในส่วนคุณะกรรมวิธีการก็เห็นว่า ข้อสังเกตดังกล่าวถ้าได้มีการตั้งให้เพื่อมาเรียนชี้แจงต่อสภา เพื่อให้เห็นว่าเป็นความรอบคอบของการพิจารณากี่สุดแล้วแต่ที่ประชุมของสภา ถ้าเห็นว่าไม่เป็นประโยชน์จะไม่รับข้อสังเกตที่ไม่ชัดเจน แต่อย่างน้อยคุณะกรรมวิธีการวิสามัญก็ได้ดำเนินการพิจารณาอย่างรอบคอบในเรื่องนี้แล้วก็เห็นว่าเรื่องเหล่านี้กฎหมายเวนคืนไม่ว่าก็อับตอกอับก็มักจะมีปัญหาที่ท่านจึงไม่เคยเห็นว่าในอดีตนั้นมีการตั้งข้อสังเกตเช่นนี้ แต่การเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงโดยเฉพาะในบัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัตินั้นไม่มีปัญหามาโดยตลอด เราก็เลยตั้งข้อสังเกตไว้ แล้วก็ก็เป็นจริงอย่างที่ท่านกรรมวิธีการพูดว่า ท่านสมาชิกได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ในเรื่องของข้อเท็จจริงตามกฎหมายเวนคืนนั้นเรามุ่งบังคับในเรื่องของตัวทรัพย์ แต่ว่าเนื่องจากตัวกฎหมายเวนคืนนั้นองค์ประกอบของกฎหมายไม่ได้กำหนดเพียงแคในเรื่องของตัวทรัพย์ แต่มีแผนที่ประกอบไปด้วยรายชื่อของท้ายพระราชบัญญัติด้วย ดังนั้นในส่วนนี้ก็ถือได้ว่าเป็นข้อเท็จจริง ซึ่งมันมีการเปลี่ยนแปลงได้ก็เป็นข้อสังเกตไว้เพียงเท่านั้น และได้มีเรื่องผลประโยชน์อะไรจะครับ อย่างที่ท่านสมาชิกได้ตั้งคำถาม ก็ทราบเรียนผ่านท่านประธานไปถึงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคุณะกรรมวิธีการหรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัตญาณานให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิก ใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน
นะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการปฏิรูป
เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการปฏิรูป
ไม่เห็นด้วย ครับ ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ ขอเชิญ
เจ้าหน้าที่รวมคะแนนเสียงด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียงเห็นด้วยกับข้อสังเกต
ของคณะกรรมการจำนวน ๒๙๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๗ ท่าน งดออกเสียง ๒ ท่าน
ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นชอบกับ
ข้อสังเกตของคณะกรรมการ ซึ่งกระผมจะได้แจ้งข้อสังเกตของคณะกรรมการนี้
ไปให้คณะรัฐมนตรีได้รับทราบต่อไป เป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ขอขอบคุณคณะกรรมการนะครับ

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน เรื่องที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติ
โรงแรม เสนอโดยคณะรัฐมนตรี และอยากจะขอเรียนต่อที่ประชุมว่า เนื่องจาก
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมนี้มีท่านสมาชิกได้เสนอเข้ามาอีก ๓ ฉบับ คือ
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ซึ่งคุณชาญศักดิ์ ชาลิตนิตธรรม
คุณสมชาย สหชัยรุ่งเรือง เป็นผู้เสนอ เรื่องนี้บรรจุอยู่ในระเบียบวาระเรื่องด่วน
เรื่องที่ ๑๕ และมีร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. คุณอภัยสิทธิ์ วานิช เทพบุตร
กับคณะเป็นผู้เสนอ บรรจุอยู่ในระเบียบวาระ ๕. ๑ ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม
พ.ศ. คุณปิติพงศ์ เต็มเจริญ กับคณะเป็นผู้เสนอ บรรจุอยู่ในระเบียบวาระที่ ๕.๕
กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องในทำนองเดียวกันน่าจะนำมาพิจารณารวมกันได้ จะขอหารือ
ว่าที่ประชุมจะขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่ขัดข้องผมจะถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้ดำเนินการต่อไปตามนั้นครับ เชิญคณะรัฐมนตรีได้แถลงหลักการและเหตุผลครับ

ร้อยตำรวจเอก ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์ (รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ตามหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๔๗๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานและมีบทบัญญัติไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งสภาพเศรษฐกิจและการประกอบธุรกิจโรงแรมได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ดังนั้นเพื่อส่งเสริมและยกมาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรมและกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจให้เหมาะสมกับสภาพการประกอบธุรกิจโรงแรมแต่ละประเภท จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้และขออนุญาตเรียนชี้แจงเพิ่มเติมในสาระสำคัญ ๗ ประการดังต่อไปนี้

๑. ปรับปรุงนิยามของคำว่า โรงแรม ให้ชัดเจนสอดคล้องกับสภาพการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน

๒. กำหนดให้มีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนส่วนราชการ ผู้แทนภาคเอกชนและผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นมากำกับดูแลการประกอบธุรกิจโรงแรม

๓. กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการของโรงแรมให้สอดคล้องกับลักษณะและสภาพของโรงแรมแต่ละประเภท

๔. กำหนดเขตท้องที่ห้ามออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของท้องที่หรือการใช้ประโยชน์ของพื้นที่

๕. พิจารณาวีธีการพิจารณาออกใบอนุญาตหรือกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาออกใบอนุญาตไว้เพื่อแก้ไขปัญหาความล่าช้าของการออกใบอนุญาต

๖. กำหนดคุณสมบัติของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการโรงแรม รวมทั้งกำหนดอำนาจหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๗. ปรับปรุงอัตราโทษและค่าธรรมเนียมเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก่อนที่ผู้เสนอต่อไปคือคุณชาญศักดิ์และคุณสมชายสภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับคณะเยาวชนประชาธิปไตยที่วันนี้ได้มาศึกษางานที่สภาผู้แทนราษฎร ขอต้อนรับครับ ต่อไปฉบับที่ ๒ ขอเชิญคุณชาญศักดิ์ครับ

นายชาญศักดิ์ ขวลิตนิติธรรม (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชาญศักดิ์ ขวลิตนิติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย กระผมและนายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรมโดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงแรมพุทธศักราช ๒๕๓๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน เป็นเหตุให้มีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสภาวะในปัจจุบัน ซึ่งสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการประกอบธุรกิจโรงแรม ได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมและปรับมาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรม และกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจให้เหมาะสมกับสภาพของการประกอบกิจการธุรกิจโรงแรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองในฐานะที่เป็นผู้แทนที่มาจากเมืองท่องเที่ยวเมืองเล็ก ๆ เมืองหนึ่งก็คือเมืองพัตยานะครับ ก็รู้สึกยินดีแล้วก็ปลื้มปิติแทนบุคคลที่อยู่ในวงการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทุกคน เพราะว่าได้เห็นการทำงานของทางรัฐบาลแล้วก็ทางสภาผู้แทนราษฎรนั้น ได้ตั้งใจแล้วก็พร้อมที่จะส่งเสริม

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งทำรายได้ให้กับประเทศปีหนึ่งนับ ๓ แสนกว่าล้านบาท ซึ่งทางรัฐบาลเองนั้นเท่าที่ผมได้ติดตามดูทางรัฐบาลก็มีมติรับหลักการเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๓ แล้วก็เห็นชอบในรัฐบาลชุดนี้เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๔ ส่วนสภาผู้แทนราษฎรเองนั้นก็ได้นำเสนอให้กับบุคคลที่อยู่ในวงการอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวได้เห็นว่า พวกเรานั้นได้ให้ความสนใจกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นอย่างมาก เพราะว่าเราได้เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมีคชุเทศก์ ซึ่งขณะนี้อยู่ใน ขั้นตอนการพิจารณาของวุฒิสภา ข้อมูลในการอภิปรายในวันนี้ผมขอกราบเรียน ท่านประธานสภาว่าส่วนหนึ่งก็คือมาจากประสบการณ์ที่ได้คลุกคลีอยู่ในวงการ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และได้จากการค้นคว้าเพิ่มเติม และสำคัญที่สุดต้องขอ ขอบคุณทางฝ่ายค้นคว้าของทางรัฐสภาเองซึ่งเรามีเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถ แล้วก็สามารถหาข้อมูลให้กับสมาชิกอย่างพวกเราทุกคนได้ และนำมาซึ่งสาระสำคัญ อันเป็นประโยชน์ในการอภิปรายในวันนั้นครับ -----

ผมขอกราบเรียนให้ท่านประธานฟังสักเล็กน้อยในเรื่องของภาพอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งผมต้องขอยกตัวอย่าง คำแถลงการณ์ขององค์การการท่องเที่ยวโลกหรือ เวิลด์ แทรเวล ออร์แกไนเซชัน (World Travel Organization) ดับเบิลยูทีโอ (WTO) ที่กรุงมาดริด ประเทศสเปน และที่กรุงเบอร์ลิน ประเทศสหพันธรัฐเยอรมันนะครับ ที่ผ่านมาเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคมนั้นะครับว่า คำแถลงการณ์ได้กล่าวว่าการท่องเที่ยวของโลกนั้น เราจะมียกท่องเที่ยวในปีนี้เป็นเพิ่มมากขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกันปีที่ผ่านมานั้น นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกนั้นมีอยู่ที่ ๖๘๙ ล้านคน ซึ่งก็เป็นตัวเลขที่ยะยะ แต่ว่าจากคำแถลงการณ์นั้นได้บอกไว้ว่าตัวเลขนี้ได้ตกลงไปประมาณ ๑.๓ เปอร์เซนต์ ซึ่งก็เป็นผลมาจากเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ซึ่งหลายท่านก็คงทราบดีครับ แต่อย่างไรก็ตามตัวเลขที่ผมกราบเรียนให้ท่านประธานได้ฟังนั้น ถึงแม้ว่าทั่วโลกนั้นจะตกลงแต่ตัวเลขที่หน้าตาก็คือตัวเลขของนักท่องเที่ยวที่อยู่ในภาคของประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มขึ้น ซึ่งก็น่าดีใจว่าประเทศไทยนั้นก็อยู่ในกลุ่มนั้นด้วย อย่างไรก็ตามในอีก ๘ ปีข้างหน้านี้ ทางองค์การการท่องเที่ยวโลกได้พยากรณ์ไว้ว่า นักท่องเที่ยวของโลกนั้นจะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนถึงประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านคนนะครับ ส่วนของไทยนั้นตัวเลขจากการท่องเที่ยวก็เติบโตมาตลอด และปัจจุบันนี้เท่าที่มีการคาดการณ์การท่องเที่ยวก็คือจะมีนักท่องเที่ยวมากถึงประมาณ ๑๐ ล้านคนในปีนี้ และก็ทำรายได้จากเงินตราต่างประเทศมากถึงประมาณ ๓ แสนล้านบาท ตัวเลขการเจริญเติบโตก็อยู่ประมาณ ๖ เปอร์เซนต์ ผมขอกล่าวเพียงสั้น ๆ ครับ

ส่วนในภาพของภาคธุรกิจโรงแรมนั้น หลาย ๆ ท่านคงจะทราบกันดีว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยว ซึ่งถ้าดูจากตัวเลขแล้ว นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในประเทศไทยนั้น ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวตกอยู่ที่ประมาณ ๓,๘๐๐ บาท ซึ่งในส่วนของโรงแรมนั้นจะมีอัตราส่วนอยู่ที่ประมาณ ๒๕ เปอร์เซนต์ จากตัวเลขที่พอจะคำนวณให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้เห็นก็คือว่ารายได้สู่ในภาคธุรกิจของโรงแรมนั้น จะมีมากถึงประมาณ ๖๕,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าจากการคำนวณในปีนี้นะครับ เพราะว่าวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่มาพักในเมืองไทยนั้นจะตกที่ประมาณ ๗ วัน จากนักท่องเที่ยว

๑๐ ล้านคน และจากค่าใช้จ่ายที่ใช้กันถึงประมาณ ๓,๘๐๐ บาท เราจะได้ตัวเลขที่ออกมาประมาณ ๖๕,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นตัวเลขที่เยอะครับ จึงทำให้นักลงทุนจากต่างประเทศและนักลงทุนจากประเทศไทยได้เพิ่มการลงทุนในส่วนของโรงแรมมาก จึงนำมาซึ่งปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย ปัญหาที่มีอยู่ในการพัฒนาอุตสาหกรรมโรงแรมไทยนั้นหลาย ๆ ท่านก็คงจะทราบนะครับว่าปริมาณห้องพักในแต่ละจุดในเมืองใหญ่ ๆ เช่น เชียงใหม่บ้าง ทางพัทยาเองก็ตาม ตลอดจนกรุงเทพหรือภูเก็ตก็มักจะมีปัญหาเรื่องของการขาดแคลนบุคลากรบ้าง และการควบคุมสิ่งแวดล้อมและที่สำคัญก็คือจำนวนห้องพักที่เพิ่มมากขึ้นนั้น ส่วนสำคัญนั้นมักจะมาจากโรงแรมที่ไม่ได้มาตรฐานและกฎหมายโรงแรมนั้นควบคุมไม่ถึง เพราะฉะนั้นวันนี้ร่างพระราชบัญญัติที่ได้เสนอมาท่าที่ผมได้ศึกษาดูทั้งทางของรัฐบาลและทางพรรคชาติไทยเอง ตลอดจนหลาย ๆ พรรคที่เสนอมานี้ในวันนี้ก็พยายามที่จะเสนอทางแก้ไขให้กับปัญหาเหล่านี้และกฎหมายเท่าที่ดูเจตนารมณ์ก็เพื่อที่จะเป็นการส่งเสริมมากกว่าการควบคุม-----

เพราะฉะนั้นเท่าที่ผมจะขอกราบเรียนให้ท่านประธานได้ฟังว่า การส่งเสริม
 ในร่างพระราชบัญญัตินี้มีอยู่ด้วยกัน ก็คือ ๑. ให้มีการตั้งคณะกรรมการ
 คณะกรรมการนั้นประกอบไปด้วยภาคเอกชนและภาครัฐและทางผู้ทรงคุณวุฒิ
 ซึ่งก็จะมาช่วยกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ และประเภทของโรงแรม ซึ่งต่อไปในอนาคต
 โรงแรมต่าง ๆ ที่ผมได้กล่าวถึงนั้น อย่างเช่นเกสต์เฮ้าส์ (Guesthouse) หรือบางครั้งเป็น
 พวกคอนโดมิเนียม (Condominium) ที่มาดัดแปลงเป็นโรงแรม ก็จะต้องอยู่ภายใต้
 การบังคับของกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นทางรัฐก็จะได้ภาษีหรือได้ค่าธรรมเนียมนั้น
 มากขึ้น การควบคุมก็จะทำได้ง่ายขึ้น ส่วนข้อดีข้อที่ ๒ ในเรื่องของใบอนุญาตของ
 โรงแรมนั้น จากเดิมทางโรงแรมจะต้องขอใบอนุญาตกันปีต่อปี แต่กฎหมายฉบับนี้ได้
 ขยายระยะเวลาการขอใ้ใบอนุญาตนั้นเป็นถึง ๕ ปี ซึ่งหลาย ๆ ท่านอาจจะตกใจว่า
 ถ้า ๕ ปี แล้วค่าธรรมเนียมของรัฐจะต้องสูงเสียมากเท่าไร จริง ๆ แล้วค่าธรรมเนียมของ
 รัฐนั้นกลับได้มากขึ้นด้วย เพราะว่าค่าธรรมเนียมนั้นทางโรงแรมจะต้องจ่ายทุกปีอยู่แล้ว
 ส่วนการลดภาระของผู้ประกอบการที่จะต้องเตรียมการในการตรวจสอบ หรือว่า
 ทางหน่วยราชการจะต้องเตรียมคนมากมาย เพื่อไปตรวจสอบโรงแรมหลายพันแห่ง
 ซึ่งจากตัวเลขนี้ ปัจจุบันนี้เรามีโรงแรมอยู่ทั่วประเทศ ตกอยู่ประมาณ ๒,๕๐๐ ห้อง
 และก็มีห้องพักอยู่ประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ ห้อง ซึ่งตัวเลขเหล่านี้อาจจะคาดเคลื่อน
 บ้างเล็กน้อย แต่ผมเชื่อว่าข้อมูลที่ได้มานี้ บางที่เป็นข้อมูลจากทางการท่องเที่ยวบ้าง
 จากทางสำนักงานสถิติแห่งชาติบ้าง ก็คงจะคาดเคลื่อนกันไม่มากเท่าไร อย่างไรก็ตาม
 ที่ผมกล่าวถึงคือข้อดีเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่กล่าวให้ทางท่านสมาชิกได้รับทราบ แต่ผมเชื่อว่า
 ๘ ข้อที่ทางท่านรัฐมนตรีได้พูดถึงมาแล้วนั้นเป็นหลักการที่สำคัญ และผมได้กล่าว
 มาเพียง ๒ ข้อเท่านั้น เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา ผมคิดว่ามีข้อสังเกตที่สำคัญมากกว่า
 ที่อยากจะอภิปรายให้ทางท่านประธานได้ฟังว่า ข้อสังเกตและเป็นข้อวิตกและ
 กังวลใจอยู่ ๔ ข้อ ที่ผมคิดว่าน่าจะต้องกล่าวถึงก็คือว่า เมื่อดูจากร่างของรัฐบาล
 ในมาตรา ๓๖ ในเรื่องของกำรประกันภัยให้กับผู้พัก ในส่วนนี้ผมคิดว่าจะเป็นการเพิ่ม
 ภาระให้กับผู้ประกอบการมากกว่าที่จะเป็นการส่งเสริม เพราะว่าการทำประกันนั้น

จะต้องเสียค่าใช้จ่าย และผมเชื่อว่าโรงแรมระดับ ๕ ดาว อาจจะไม่มีปัญหา โรงแรมที่มีสาขามาจากต่างประเทศอาจจะไม่มีปัญหา แต่โรงแรมที่มีปัญหาคือเป็นโรงแรมที่กำลังจะพัฒนาตัวเองนั้นให้ก้าวขึ้นสู่มาตรฐานได้ อย่างโรงแรมระดับ ๒ ดาว หรือ ๓ ดาว ที่จะพัฒนาตัวเองให้เป็น ๔ ดาวนั้น ถ้าท่านเพิ่มภาระส่วนนี้เข้าไป ปัญหาของโรงแรมเหล่านั้น ผมเชื่อว่าคงจะต้องมีปัญหาอย่างแน่นอน และการที่เราจะส่งเสริมให้เขายกระดับมาตรฐานตัวเองนั้น สิ่งนี้เป็นสิ่งที่เราควรพิจารณาถึง

ส่วนข้อที่ ๒ ในเรื่องใบอนุญาตของโรงแรมตามมาตรา ๓๓ ร่างของรัฐบาล ผมก็มีความเป็นห่วงเหมือนกัน เพราะว่าเท่าที่ดูแล้ว ผู้จัดการโรงแรมทุกคนจะต้องมีวุฒิปัตรี หรือจะต้องมีประสบการณ์ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนั้นกำหนดจริง แต่สงสัยอยู่ว่าความพร้อมของทางหน่วยราชการนั้น จะพร้อมไหมที่จะต้องออกใบอนุญาตและจะต้องเปิดการอบรมต่าง ๆ ให้กับทางผู้จัดการโรงแรมเหล่านั้น และอยากจะเรียนถามนิดหนึ่งว่า หลักสูตรของรัฐบาลนั้นการเรียนการสอนในเรื่องของโรงแรมนั้นได้มีการเปิดสอนได้มากพอ หรือว่ารองรับได้พอหรือเปล่า เพราะขณะนี้บุคลากรของโรงแรมนั้นไม่เพียงพอ ก็เลยอยากจะฝากเรียนถามทางรัฐบาล

ส่วนข้อที่ ๓ ในเรื่องบทบาทของท้องถิ่นที่เข้ามามีส่วนร่วม ในร่างพระราชบัญญัตินี้ เท่าที่ดูคงอยากจะให้ท้องถิ่นนั้นมามีส่วนร่วมในการส่งเสริมธุรกิจโรงแรมบ้าง เพราะว่าท้องถิ่นนั้นจะทราบดีว่า การส่งเสริมนั้นในส่วนของโรงแรมควรจะส่งเสริมอย่างไร เพราะว่าอย่างยกตัวอย่างของเมืองพัทยาเป็นต้น ท้องถิ่นนั้น สมาชิกเมืองหรือว่านายกเมืองนั้นจะทราบดีว่าจุดนี้ จะเป็นจุดที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมอย่างไรในการก่อสร้างโรงแรมขึ้นมา

ในส่วนที่ ๔ เป็นเรื่องสุดท้ายที่ผมขอกราบเรียนท่านประธาน ในเรื่องขอประธานคณะกรรมการถึงแม้ว่าร่างของผมนั้นจะเขียนเหมือนกับร่างรัฐบาลว่า ให้ท่าน

ปลัดกระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นประธานคณะกรรมการ แต่อย่างไรก็ตาม
หลังจากที่ผมได้อ่านหนังสือที่เป็นคำบรรยายของสถาบันพระปกเกล้า เรื่องที่ท่านนายก
ได้เคยบรรยายไว้ ผมก็เลยตั้งใจว่าจริง ๆ แล้ว ท่านได้กล่าวไว้ว่าท่านอยากจะได้องค์กร
ที่เบรน (Brain) เพื่อการตัดสินใจที่รวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์มากขึ้น ผมยังคิดว่า
จริง ๆ แล้วคำพูดของท่านนายกเป็นเรื่องที่น่าคิด และถ้าเป็นไปได้หรือเปล่า ถ้าให้
ท่านนายกหรือท่านรองนายกที่ได้รับมอบหมายมาเป็นประธานในคณะกรรมการชุดนี้
ด้วยเหตุผลที่ว่ารายได้ที่ได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เยอะนั้นมาก ผมเห็นว่า
มีความสำคัญ และถ้าท่านลงมาเองนั้น ท่านจะได้ประโยชน์ และท่านจะทำประโยชน์
ให้กับประเทศอย่างมาก -----

คงจะเห็นได้ง่าย ๆ นะครับว่า งานเทศกาลพิทยาทานหรืองานพิทยา มิวสิค เฟสติวัล (Pataya music festival) ที่เพิ่งผ่านไปนั้นนะครับ ก็ประสบความสำเร็จ และประชาชนนั้นก็ชื่นชอบเป็นอย่างมาก ก็เพราะจากการตัดสินใจที่รวดเร็วของฝ่ายบริหาร ดังนั้นผมจึงอยากจะขอฝากประเด็นนี้ไว้ให้กับท่านประธานนิตหนึ่งนะครับ และสุดท้ายนี้นะครับ การแข่งขันของเจานั้น การเจริญเติบโตในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยนั้นเราเห็นตัวเลขแล้วก็ดีใจนะครับ แต่อย่างไรก็ตามในขณะเดียวกันเราต้องมองดูว่าคู่แข่งต่าง ๆ เช่น ประเทศเวียดนาม ประเทศมาเลเซีย หรือประเทศสิงคโปร์ ตัวเลขการเติบโตนั้นก็น่าสนใจเหมือนกัน เพราะว่าเขาก็มีตัวเลขของการเติบโตที่สูงและเราเองนั้นยังเป็นรองประเทศมาเลเซียอยู่นะครับในเรื่องของตัวเลขของนักท่องเที่ยว ดังนั้นผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานว่า การปรับปรุงพระราชบัญญัติโรงแรมในครั้งนี้เป็นการปรับปรุงครั้งแรกในรอบ ๔๒ ปีนะครับ และก็เพื่อที่จะพัฒนาให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ และตัวกระผมเองนั้นผมก็หวังว่าประเทศไทยสักวันหนึ่งเราจะ เป็น ๑ ใน ๑๐ ประเทศที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุดในโลก และวันนี้ผมขอขอบคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสผมอภิปรายและหวังว่าท่านสมาชิกทุกท่านคงจะรับหลักการในวาระที่ ๑ ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณอัญชลี วานิช เทพบุตร

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร (บัญญัติรายชื่อ) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน อัญชลี วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่ดิฉันและคณะ คือท่าน ส.ส. สาทิตย์ วงศ์หนองเตย ท่าน ส.ส. นิภา พริ้งศุลกะ ส.ส. สุวิทย์ เสงี่ยมกุล ส.ส. นริศลา อติเทพวรพันธุ์ ส.ส. เฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ ส.ส. รังสิมา รอดรัศมี และ ส.ส. เชน เทือกสุบรรณ ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

เหตุผล ด้วยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญประเภทหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับประเทศเป็นมูลค่ามหาศาลในแต่ละปี ประกอบกับภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายสาขา โดยเฉพาะภาคธุรกิจโรงแรม ถือว่าเป็นธุรกิจซึ่งมีส่วนส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สำคัญยิ่งเช่นกัน แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๔๗๘ และได้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมในปีพุทธศักราช ๒๔๘๔ พุทธศักราช ๒๔๙๕ และพุทธศักราช ๒๕๐๓ นั้น ได้ใช้บังคับมานานแล้ว มีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันจึงสมควรให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติโรงแรมให้เหมาะกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในยุคปัจจุบัน เพื่อช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานคะ นอกจากนั้นยังมีเหตุผลอีกหลายประการคะที่จำเป็นและที่สำคัญในการที่เราจะต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติโรงแรมฉบับดังกล่าว

เหตุผลประการแรก ก็เพื่อยกระดับมาตรฐานภาคธุรกิจโรงแรมให้สอดคล้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยไปสู่ระดับโลก คลาส เวิลด์ เนชั่น (World class designation) หรือที่เราเรียกกันว่า แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของโลก ดิฉันได้เรียนท่านประธานแล้วคะว่า ภาคธุรกิจโรงแรมนั้นถือว่าได้เป็นภาคธุรกิจหลักที่สำคัญยิ่งภาคธุรกิจหนึ่งในการรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย ซึ่งเราตระหนักกันดีคะว่าสามารถทำรายได้ให้กับประเทศเราปีหนึ่งกว่า ๓ แสนล้านบาท นอกจากนั้นจากสถิติของกองตรวจ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยนั้นได้ปรากฏว่าวันนี้โรงแรมของประเทศไทยทั้งหมดคะมีด้วยกันประมาณ ๓,๒๖๕ แห่ง และมีห้องพักอยู่ทั้งสิ้นอยู่ประมาณ ๒๒๑,๓๑๕ ห้องด้วยกัน ต้องเรียนคะว่าภาคกลางนั้นมาเป็นอันดับหนึ่งคะ มีห้องพักอยู่ด้วยกันทั้งหมดประมาณ ๕๗,๐๐๐ ห้อง ภาคกลางรองลงมาก็คือ

สน ๑๖/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

กนกวรรณ ๒๐/๓

ทางกรุงเทพมหานครมีห้องพักอยู่ด้วยกันทั้งหมดประมาณ ๕๕,๐๐๐ ห้อง ภาคใต้
มาเป็นลำดับ ๓ ประมาณ ๕๔,๐๐๐ ห้อง ภาคเหนือมีอยู่ประมาณ ๓๒,๐๐๐ ห้อง
และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอยู่ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ห้องด้วยกัน สำหรับรายได้จาก
กิจกรรมที่ทำรายได้จากกิจการของโรงแรมทั้งสิ้นมีกว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งถือว่าเป็น
รายได้ไม่น้อยทีเดียวจะคะท่านประธาน -----

แต่ที่นี้หน่วยงาน กลไก กฎระเบียบต่าง ๆ ซึ่งเข้ามาดูแลภาคธุรกิจโรงเรียนนั้น
ค่อนข้างล้าสมัย และไม่สามารภปรับกลไกให้ทันต่อการพัฒนาการในเรื่องของ
การท่องเที่ยวหรือในภาคของธุรกิจโรงแรมได้ทัน่วงที่ เราต้องยอมรับความ
เป็นจริงว่า พระราชบัญญัติโรงแรมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้เราได้ตราตั้งแต่ปี
พ.ศ. ๒๕๓๘ และมีการแก้ไขครั้งสุดท้ายเมื่อปี ๒๕๐๓ ต้องยอมรับว่าในขณะนั้น
เจตนารมณ์ของการสร้างโรงแรมนั้น สร้างขึ้นเพื่อเป็นที่พักพิงชั่วคราวให้กับ
ผู้สัญจรไปมาระหว่างจังหวัดต่อจังหวัดเท่านั้นนะคะ นอกจากนี้ชื่อเสียงของ
การสร้างโรงแรมในอดีตนั้นต้องยอมรับว่าเป็นคล้าย ๆ แหล่งมั่วสุมหรือว่า
แหล่งชงสุมาบอย่าง ซึ่งทำให้กระทรวงมหาดไทยจะต้องเข้ามาดูแลค่อนข้าง
เข้มงวดอยู่ แต่เห็นได้ว่าในคำนิยามของผู้ประ^{กอบ}ผู้ประ^{กอบ}ธุรกิจโรงแรมนั้นยังใช้คำว่า
เจ้าสำนักอยู่ จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ แต่เจตนารมณ์ของการสร้างโรงแรม
ในยุคปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วโดยสิ้นเชิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงแรม
เกือบจะเรียกว่าปัจจัยที่ ๔ หรือที่ ๕ ของสิ่งที่จะมารองรับในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยว
หรือการพัฒนาการท่องเที่ยว และเป็นสิ่งซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวต้องตรวจตราก่อน
ที่จะมาท่องเที่ยวตามภูมิภาคต่าง ๆ ด้วยซ้ำว่า ในแหล่งท่องเที่ยวที่เขาจะมาเยือน
นั้นมีธุรกิจโรงแรมเป็นอย่างไร โรงแรมมีคุณภาพมากน้อยขนาดไหน วันนี้นั้น
กฎหมายไม่เปลี่ยนนะ แต่ปรากฏว่าเจตนารมณ์ของการสร้างโรงแรมเปลี่ยนไปแล้ว
สถานภาพของโรงแรมเปลี่ยนไป จึงทำให้การพัฒนาภาคธุรกิจของโรงแรมนั้น
ค่อนข้างติดขัดในบางประการเกี่ยวกับการพัฒนา การพัฒนาต่าง ๆ ของภาคโรงแรม
นั้นถูกรวมศูนย์มาอยู่ที่ภาคราชการเสียเยอะ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติ
ที่ดีอันและคณะได้เสนอมาสู่สภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้นั้นในมาตรา ๖ เรา
ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการธุรกิจโรงแรมขึ้นคณะหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วยภาครัฐ
ภาคเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวและ
โรงแรมเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและหามาตรการต่าง ๆ ในการช่วยส่งเสริม
ภาคธุรกิจโรงแรม นอกจากนี้ก็จะมาช่วยกำกับดูแลผู้ประกอบการประเภทนี้

ที่ห้ามผิดกฎหมายไปพร้อม ๆ กันด้วย ถ้าท่านประธานจะดูต่อไปในมาตรา ๑๐ เราได้กำหนดในเรื่องต่าง ๆ ไว้มากเกี่ยวกับเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดนี้ ซึ่งจะเป็นส่วนช่วยเสริมทางท่านรัฐมนตรีที่ดูแลในเรื่องเหล่านี้ไว้ค่อนข้างเข้มแข็ง ดิฉันคงต้องเรียนต่อท่านประธานค่ะว่า หากประเทศไทยหรือภาคีรัฐเอง ต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนให้ได้ในอนาคตนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ภาครัฐนั้นจะต้องช่วยผลักดันให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานในเรื่องของการให้บริการ ในเรื่องของการท่องเที่ยวทุกแผนก ยกตัวอย่างเช่น มาร่วมกันกำหนดในมาตรฐานของบริษัทนำเที่ยวอย่างนี้เป็นต้น มาตรฐานของร้านอาหารไทย หรือแม้กระทั่งมาตรฐานของโรงแรมไทยว่าควรจะกำหนดมาตรฐานในแง่มุมใดบ้าง ยกตัวอย่างเช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพักของโรงแรมนั้นควรมีขนาดไหนเพียงใดคุณภาพของพนักงาน ผู้ให้บริการในโรงแรมนั้นควรมีขนาดไหน คุณภาพของความสะอาด สิ่งแวดล้อม ในโรงแรม ตลอดจนมาตรฐานในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวด้วยคะท่านประธาน และเป็นที่น่ายินดีมาก เพราะว่าในขณะที่นั้น ทางสมาคมโรงแรมไทยเอง ทางสมาคมไทยธุรกิจท่องเที่ยวเองก็ตาม หรือแม้กระทั่ง ท.ท.ท. ได้จับมือกันแล้ว แล้วก็ร่วมกันตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อกำหนดมาตรฐานของโรงแรมไทยขึ้น เพราะอะไรคะท่านประธานในเรื่องของมาตรฐานคุณภาพของการให้บริการต่าง ๆ ในเรื่องของการท่องเที่ยวที่มีความจำเป็น เพราะเนื่องจากว่าในปัจจุบันนี้จากการสำรวจของเวิลด์ ทัวริซึม ออร์แกนไนเซชั่น (World Tourism Organization) หรือที่เราเรียกกันว่า ดับเบิลยูทีโอ นั้นได้ไปทำการสำรวจแล้วคะ ปรากฏว่านักท่องเที่ยวในอนาคตจะคาดหวังการประกันคุณภาพของการท่องเที่ยวที่สูงขึ้นคะ และการประกันคุณภาพ ตลอดจนการรับรองคุณภาพมาตรฐานของโรงแรมไทย หรือการให้บริการการท่องเที่ยวของไทยนั้นจะเป็นปัจจัยเด่นที่สุดปัจจัยหนึ่งในการตัดสินใจเลือกตลาดของนักท่องเที่ยวในอนาคตจึงเป็นเหตุผลประการแรกที่จำเป็นจะต้องมีการเสนอร่างแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้มา

เหตุผลประการต่อมาค้ำท่านประธาน การแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เพื่อจะรองรับการเปิดการค้าเสรีทางการค้าณะคะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการด้านการท่องเที่ยวตามข้อตกลงในกรอบของอาเซียน ถึงแม้ว่ายังไม่มีการตกลงกันอย่างเป็นทางการ แต่ในหมู่ประเทศสมาชิกนั้นได้มีการพูดคุยกันแล้วว่า ประมาณอีก ๑๕ ปีหรือ ๒๐ ปีข้างหน้า ประเทศสมาชิกในข้อตกลงในกรอบอาเซียนทั้งหมดจะเปิดเสรีการค้าในทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการให้บริการในเรื่องของการท่องเที่ยว เขาเรียกว่า การเปิดการค้าเสรีอย่างสิ้นเชิง หรือที่เรียกว่า ฟรี โฟร์ (Free four) นั้นหมายความว่าอะไรคะ หมายความว่าต่อไปนี้ธุรกิจในเรื่องของการท่องเที่ยวทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นบริษัทนำเที่ยวเอง ไม่ว่าจะเป็นโรงแรมเอง ไม่ว่าจะเป็นร้านอาหารเองหรือแม้กระทั่งในเรื่องของมัคคุเทศก์เองก็ตาม ต่อไปนักธุรกิจชาวต่างชาติซึ่งเป็นประเทศในสมาชิกอาเซียนก็สามารถจะมาดำเนินธุรกิจเหล่านี้ในประเทศไทยได้ -----

เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการให้บริการหรือเตรียมความพร้อมในเรื่องของความสามารถให้กับผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจต่าง ๆ นั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้นที่สำคัญไปมากกว่านั้นก็คือภาคธุรกิจโรงแรมนั้น ได้มีการพัฒนาไปอย่างก้าวไกล ประเภทของที่พักรหรือประเภทของโรงแรมต่าง ๆ ถูกแบ่งออกมาในรายละเอียดค่อนข้างชัดเจนขึ้น เมื่อก่อนเรามีคำจำกัดความของคำว่า โรงแรมสั้น ๆ ว่า โฮเต็ล แต่ในปัจจุบันนี้ลักษณะประเภทของที่พักรแบ่งออกไปมากเหลือเกิน เช่น โฮเต็ล แอนด์ โฮเต็ล ลอร์ด (Hotel and hotel lord) นั้นจะเป็นอย่างไร มีรีสอร์ท โฮเต็ล (Resort hotel) เกิดขึ้น ในบางประเทศนั้นมีคาสีโน โฮเต็ล (Casino hotel) แล้ววันนี้ขยายวงกว้างออกไป จนกระทั่งอยู่ในรูปของ โฮมสเตด (Homestead) หรือที่เราเรียกว่า บี แอนด์ บี (B&B) เบสท์ แอนด์ เบรคฟาสท์ (Best and breakfast) ซึ่งทางยุโรปทำกันมาก ตรงนี้เป็นประเด็นที่สำคัญเพราะอะไรคะ เพราะว่าในประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนของเราบางประเทศ เวลาทำข้อเสนอผูกพันประเภทของที่พักนั้น เขาหยิบมาประเภทของที่พักรบางประเภทเท่านั้นที่ทำได้ทำอยู่ในข้อตกลง เพราะฉะนั้นถ้าหากเราเองสามารถจำกัดค่านิยมของคำว่า โรงแรม หรือประเภทที่พักรของเราลงไปรายละเอียดได้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น ในอนาคตการผูกพันในเรื่องดังกล่าว หากทางไทยเองจะได้มีข้อตกลงเปลี่ยนแปลงในข้อตกลงในกรอบของอาเซียนจะมีประโยชน์เกิดขึ้นได้มากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกัน นั้นเป็นเหตุผลประการที่ 2

เหตุผลประการสุดท้าย สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเห็นได้ว่า เราได้กำหนดขั้นตอนที่โปร่งใสมากในการที่จะเลือกอำนวยความสะดวกและส่งเสริมภาคธุรกิจของโรงแรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงแรมที่ประกอบธุรกิจอย่างถูกต้องตามกฎหมายได้มากยิ่งขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ในการออกใบอนุญาตที่จะประกอบธุรกิจโรงแรมนั้นเมื่อก่อนจะขึ้นตรงกับกระทรวงมหาดไทย แต่ต่อไปนี้ในการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมนั้นจะต้องผ่านความเห็นชอบของบอร์ดของคณะกรรมการภาคธุรกิจโรงแรมเสียก่อนตามมาตรา ๖ ซึ่งดิฉันได้กราบเรียนไปแล้ว นอกจากนั้นพร้อมๆ กันว่า เราได้กำหนดเงื่อนไขไว้สำหรับการแจ้งการออกใบอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตตามคำขอของผู้ประกอบการนั้น ทางคณะกรรมการหรือนายทะเบียนเอง

ที่จะต้องเป็นคนออกใบอนุญาตหรือจะไม่ออกใบอนุญาตให้ นั้น ต้องแจ้งให้ผู้ร้อง
 ได้ทราบภายใน ๖๐ วันเหล่านี้เป็นต้น ตรงนี้เป็นกรณีผ่อนคลายนความตึงเครียด ซึ่งทาง
 กระทรวงมหาดไทยเข้ามาดูแลเรื่องของโรงแรม แต่ในขณะเดียวกันเมื่อทางภาครัฐ
 ผ่อนคลายนความตึงเครียดเหล่านี้ให้ภาคเอกชนแล้ว ภาคเอกชนต้องมีความรับผิดชอบ
 ต่อส่วนรวม ต่อสาธารณะมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นในร่างพระราชบัญญัติของตนเองนั้น
 ได้เสนอให้มีการปรับต่อผู้ที่ละเมิดไม่ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 การมีอัตราปรับที่ค่อนข้างสูง นั่นก็คือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมใดก็ตามประกอบธุรกิจ
 โรงแรมโดยไม่ได้รับใบอนุญาตนั้นจะถูกปรับตั้งแต่ ๓๐,๐๐๐ บาทถึง ๑ แสนบาทขึ้นไป
 และนอกจากนั้นหากยังไม่ปฏิบัติตามก็จะต้องถูกปรับเป็นรายวันจนกว่าจะปฏิบัติตาม
 กฎหมายได้ถูกต้อง และนอกจากนั้นไม่ใช่เอาผิดแต่เฉพาะเจ้าของโรงแรม ผู้จัดการ
 โรงแรมก็ตามซึ่งเข้ามาบริหารโรงแรม ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าโรงแรมนั้นไม่มีใบอนุญาตก็จะต้อง
 รับโทษเช่นเดียวกัน เหล่านี้เป็นการกำหนดขั้นตอนที่ไปรังโถมมากยิ่งขึ้นใน
 ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ท่านประธานคะ ทั้งหมดเหล่านี้จึงเป็นเหตุผลซึ่งมี
 ความสำคัญที่ดิฉันและคณะเองได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรมฉบับนี้เข้าสู่
 สภาผู้แทนราษฎร และต้องขอเรียนท่านประธานว่า ใช้ระยะเวลาค่อนข้างยาวนาน
 ดิฉันเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ รอมาจน
 ครบปีแล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงได้บรรจุเข้าสู่วาระการประชุมต่อสภาผู้แทน
 ราษฎรในวันนี้ เนื่องจากเรารอร่างพระราชบัญญัติซึ่งทางรัฐบาลได้ตรวจตราแล้ว
 ทำมาเพื่อประกอบเข้าสู่การพิจารณาในวันนี้ แต่ดิฉันคิดว่ามาสายดีกว่าไม่มานะคะ
 อย่างไรก็ตามเมื่อทางรัฐบาลได้ส่งร่างเข้ามาร่วมในการพิจารณาแล้ว หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
 รัฐบาลและท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคงจะให้การสนับสนุนแล้วรับหลักการใน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณปิติพงศ์ครับ

นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิติพงศ์ เต็มเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย กระผมใคร่ขอความกรุณาท่านประธานเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรม

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการโรงแรม

เหตุผล ด้วยกฎหมายว่าด้วยการโรงแรมที่ได้ใช้บังคับตั้งแต่ปี

พุทธศักราช ๒๕๓๘ ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับลักษณะการประกอบกิจการโรงแรมในปัจจุบัน สมควรควบคุมการประกอบกิจการโรงแรมเพื่อให้ความคุ้มครองประชาชนที่มาใช้บริการโรงแรมให้มากยิ่งขึ้น ในเรื่องของความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนทั้งในความเป็นธรรมในการบริการ และให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการควบคุมดูแลกิจการโรงแรมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการโรงแรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่กระผมได้นำเสนอสู่สภานั้น ผมขอเรียนกับท่านประธานว่าโดยเจตนารมณ์อย่างที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น เพื่อจะยกระดับสร้างมาตรฐานให้กับกิจการโรงแรมของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานสากล ผมต้องขอกราบขอบพระคุณทางรัฐบาล ทางรัฐมนตรี คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ท่านเปิดใจกว้างยอมคลายอำนาจที่ทางมหาดไทยแต่ก่อนนั้นได้เข้ามาควบคุมกิจการโรงแรมให้มาอยู่ในรูปของคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ โดยเหตุผลอย่างหนึ่งที่เอนสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านได้อภิปรายไปแล้วนั้น แต่เหตุผลส่วนหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ประกอบในการที่จะพิจารณารับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่กระผมมีประเด็นที่จะเพิ่มเติมครับ ท่านประธานครับ ว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นนอกจากจะเป็นการยกระดับมาตรฐานแล้ว ยังมีภาระที่จะให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้รับบริการก็คือพี่น้องประชาชน ตามหลักการตามเหตุผลที่กระผมได้นำเสนอสู่สภาครับ หากท่านประธานได้อ่านข่าวติดตามข่าวทั่วไป ท่านประธานได้ทราบว่าการกิจการโรงแรมในปัจจุบันนี้นอกจากจะเปิดให้เป็นที่พักอาศัยแล้ว ในบางครั้งนั้นยังมีการนำกิจการโรงแรมไปใช้เพื่อประโยชน์ในทางที่ไม่ชอบ เช่นวางแผน

ประทุษร้าย วางแผนการทำร้าย รวมถึงการทำร้ายจริงที่เกิดขึ้นในโรงแรมต่าง ๆ โดยเฉพาะโรงแรมม่านรูด ผมขอเขียนกับท่านประธานว่าปัญหาปัจจุบันที่เกิดขึ้นนั้นเนื่องจากว่าโรงแรมนั้นเวลาเข้าไปพำนักอาศัย หากเป็นกฎหมายฉบับเดิมไม่ได้มีการลงทะเบียนไม่ได้มีการลงชื่อไว้ เพราะฉะนั้นเป็นการยากที่รัฐจะเข้าไปตรวจสอบเอาผิดกับผู้ที่กระทำการดังกล่าว ผมขอเขียนกับท่านประธานว่าในกฎหมายฉบับนี้นั้น ในหมวด 3 และหมวด 4 ว่าด้วยการหน้าที่ของผู้ประกอบการธุรกิจกิจการโรงแรมและผู้จัดการ เราเขียนไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นนั่นหมายความว่าเมื่อเวลาผู้เข้าพักจะเข้าไปใช้กิจการโรงแรมนั้น เราจะสามารถตรวจสอบได้ว่าบุคคลนั้นเป็นใครมาจากไหน และหากมีอะไรเกิดขึ้นนั้นจะสามารถที่จะเช็คสามารถที่จะตรวจสอบได้ว่าใครเป็นผู้กระทำ และที่สำคัญที่สุดครับในกฎหมายฉบับนี้นั้นจะได้มีการกล่าวอ้างให้มีการประกันกับกิจการโรงแรม นั้นหมายความว่าผู้ที่ทำให้บริการนั้นนอกจากจะเสียค่าบริการแล้วท่านจะได้รับความคุ้มครองจากการใช้กิจการโรงแรม โดยมีประกันกับให้ความเสียหายเกิดขึ้น หากท่านประธานได้ดูในรายละเอียดในกฎหมายฉบับนี้นั้น ผมขอท่านประธานนิดหนึ่งนะครับใช้เวลาล้าน ๆ เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นมีเนื้อหาสาระสำคัญในการที่จะยกระดับมาตรฐานเรากำหนดให้ต้องมีผู้จัดการ ซึ่งผู้จัดการบริหารโรงแรมนั้น จะต้องมีความประสพการณ์ และจะต้องได้รับการฝึกอบรมในการบริหารกิจการโรงแรม ทั้งนี้ทั้งนั้นเจตนาที่ร่างขึ้นมานั้นเพื่อต้องการให้กิจการโรงแรมนั้นก้าวไปสู่มาตรฐานสากล และสามารถที่จะแข่งขันกับภาวะตลาดเสรีที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

แล้วปัจจัยที่สำคัญที่สุด เพื่อต้องการยกระดับมาตรฐานของประชาชนในการที่ผู้จะเข้าไปใช้ บริการให้มีมาตรฐานที่ดีขึ้น ในส่วนข้อแตกต่างระหว่างร่างของคณะที่คณะมนได้นำเสนอสู่ สภาต่างกับร่างของรัฐบาลนั้น ผมมีข้อแตกต่างอยู่บางประการ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเรื่อง ในรายละเอียดก็คงคิดว่าคงจะนำเสนอในชั้นกรรมาธิการ แต่อยากที่จะฝากท่าน

คณะกรรมาธิการวิสามัญหากมีการตั้งขึ้นว่า ขอให้ท่านช่วยพิจารณาให้รอบคอบ เนื่องจากว่า กิจการโรงแรมในอนาคตต่อไปนั้นเราสมควรที่จะต้องเข้าไปดูแลแล้วเข้าไปยกระดับเพื่อสร้าง มาตรฐาน สามารถแข่งขันกับเวทีการค้าโลกได้ และที่สำคัญที่สุดก็คือว่าต้องอย่าลืมว่า สิทธิของผู้บริโภค สิทธิของผู้เข้าใช้บริการเป็นสิ่งสำคัญที่สุด สภาของเรานั้นเป็นสภาที่มาจาก ตัวแทนประชาชน เพราะฉะนั้นการกระทำการในการร่างกฎหมายนั้นสมควรอย่างยิ่งที่จะต้อง ยืนอยู่บนพื้นฐานของประชาชน แล้วฝากเป็นอย่างยิ่งว่าขอให้ท่านกรรมาธิการที่ตั้งขึ้นตาม กฎหมายฉบับนี้นั้นโปรดพิจารณากฎหมายนี้ด้วยความรอบคอบ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณสมชัยครับ

นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ คณะมน นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา คณะมนใคร่ขอกราบขอบคุณท่านประธานสภาที่ให้โอกาส และขอขอบคุณ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ฉบับนี้ คณะมนเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง มาตรฐานของธุรกิจเอกชนหลายแขนง ธุรกิจโรงแรมนั้นเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญ เป็นธุรกิจ ที่ส่งเสริมความเจริญ โดยเฉพาะการหารายได้ต่าง ๆ เข้าประเทศ แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ ท่านจะได้นำเสนอพระราชบัญญัติที่มีการเปลี่ยนแปลงการปรับปรุงที่เป็นประโยชน์อยู่หลาย มาตรา แต่ก็ยังมีบางสิ่งบางอย่างที่คณะมนคิดว่าเป็นสิ่งที่น่าที่จะนำมาหารือร่วมกันในสภา แห่งนี้

ในประการที่ ๑ นั้นคณะมนเห็นว่า ความหมายของคำว่า โรงแรม นั้นก็ยังไม่ ชัดเจนเท่าที่ควร เพราะขณะนี้ได้มีลักษณะของการทำกิจกรรมที่คล้ายคลึงกับโรงแรม ดังเช่น การให้เช่าคอนโดมิเนียมเป็นหลัง ๆ เวลาที่บริษัททัวร์นิยมเช่าคอนโดมิเนียมเป็นหลังแล้วนำ

ลูกทัวร์แลกเปลี่ยนนำเข้ามาพัก ซึ่งในพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้กล่าวถึงไว้ ผมคิดว่า สิ่งเหล่านี้ก็คือสิ่งที่อาจจะสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในอนาคต แล้วนอกจากนั้นการเก็บภาษี ก็จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันโดยเฉพาะภาษีแวต (VAT) ซึ่งถ้าหากเราไม่สามารถควบคุม สถานที่พัก อย่างเช่น ลักษณะคอนโดมิเนียม เกสต์เฮ้าส์ ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน หรือแม้กระทั่งการให้เช่าบ้านเป็นหลัง ๆ แล้วแบ่งเช่าออกเป็นห้อง ๆ สิ่งเหล่านี้ก็มีขึ้น อย่างมากมายในปัจจุบัน

ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนั้นก็ยังมีเรื่องที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องคณะกรรมการซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ดี คณะกรรมการควบคุมธุรกิจโรงแรมในอดีตนั้น กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ควบคุม แต่วันนี้ให้คณะกรรมการเป็นผู้ควบคุม แต่เมื่อดู รายละเอียดลงไปแล้ว ในคณะกรรมการควบคุมนั้นมีองค์ภวภาคเอกชนอยู่ ๒ องค์ภว คือ นายกสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว และนายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ ซึ่งเป็นที่น่าแปลกใจครับ เพราะว่าสมาคมของการท่องเที่ยวนั้นมีมากมายหลายองค์ภว และในปัจจุบันนี้ก็มีพระราชบัญญัติสภากรท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งได้ประกาศใช้ ตั้งแต่เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔ ไปแล้ว แต่กลับไม่มีตัวแทนของสภาอุตสาหกรรรม เข้ามาเกี่ยวข้อง ถ้าเทียบเคียงกับสภานายกความ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อมีสภานายกความแล้ว สมาคมนายกความนั้นก็ดับทบาทลงไป อันนี้เราก็จะเห็นว่ามันเป็น มาตรฐานที่มีแนวคิดที่แตกต่างกัน -----

ท่านประธานครับ นอกจากนั้นก็ยังมีข้อที่นำที่จะสังเกตหรือนำมาปรึกษาหารือกันในสภาแห่งนี้ ก็คือการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่มาเป็นผู้จัดการโรงแรม ซึ่งได้มีท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้กล่าวไว้ว่า เราจำกัดเฉพาะผู้ที่ผ่านการอบรม ผู้ที่มีคุณวุฒิจะเป็นไปได้หรือไม่ที่เราจะเทียบเคียงให้ผู้ที่มิว่าคุณวุฒิที่ใกล้เคียงกัน หรือมีความรู้ในพื้นฐานของการบริหารการจัดการที่ใกล้เคียงกันนั้นสามารถที่บริหารโรงแรมได้ สิ่งทีกระผมกราบเรียนนั้นมันไปเกี่ยวเนื่องกับเรื่องการลงทะเบียนของการเป็นเจ้าของโรงแรมหรือผู้จัดการโรงแรม ท่านประธานครับ การเป็นเจ้าของโรงแรมนั้นหมายความว่าอย่างไร หมายความว่าเป็นผู้ที่ลงทุนในธุรกิจ เมื่อเป็นผู้ที่ลงทุนในธุรกิจเราก็ดูต่อไปว่าธุรกิจอย่างนั้นคือธุรกิจชนิดไหน ธุรกิจโรงแรมเป็นธุรกิจที่มีหน้ามีตา เป็นธุรกิจที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นธุรกิจที่น่ารายได้เข้าประเทศ แต่ทำไมเราถึงตั้งบตลงทะเบียนไว้อย่างสูงคือมีการลงทะเบียนจำคุกไว้ไม่เกิน ๓ ปี สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญเพราะว่าการลงทุนในทางธุรกิจนั้น ถ้าหากว่าเราเห็นว่าเป็นธุรกิจที่เป็นภัยต่อสังคม เราก็กำหนดบทบาทของการลงทะเบียนไว้สูง แต่ถ้าธุรกิจไหนเป็นธุรกิจที่อาจจะต้องควบคุมดูแลเป็นพิเศษถึงขั้นมีคณะกรรมการควบคุม มีมาตรการดูแลให้ต่ออายุของโรงแรมไว้เป็นระยะ ๆ สิ่งเหล่านี้คือการลงทะเบียนอยู่แล้วครับ ถ้าไม่สามารถปฏิบัติตาม ผมคิดว่าเราน่าจะพิจารณาว่าการลงทะเบียนจำคุกขณะนี้ในกรณีที่เป็นเจ้าของโรงแรมก็เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งเราจะต้องหารือกัน และนอกจากนั้นก็คงมีสาระเรื่องเกี่ยวกับการจำคุกในส่วนของกรณีปฏิบัติผิดระเบียบ ซึ่งกฎหมายก็พูดกันในฉบับที่รัฐบาลนำเสนอนี้ ก็พูดกันไว้หลายเรื่อง ผมก็กราบเรียนต่อท่านประธานเป็นบทสรุปว่า คงมีสาระที่จะต้องนำมาปรึกษาหารือกันในขั้นกรรมาธิการครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณศิริศักดิ์ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ประชาธิปัตย์ ชุมพร ความจริงแล้วการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม

พ.ศ. ถ้าพูดถึงด้วยหลักการและเหตุผลนี้ก็ผมคิดว่าสมาชิกทุกคนก็มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันก็คือเห็นด้วย แต่ว่าประเด็นที่จะต้องหยิบยกมาพิจารณาก็คือว่า ในร่างซึ่งผมพยายามดูร่างของทางรัฐบาลเพราะเชื่อว่าอย่างไรก็ต้องหยิบยกร่างรัฐบาลเป็นหลักอยู่แล้วในการพิจารณา ก็ต้องฝากคณะกรรมการมาธิการที่จะต้องไปพิจารณากฎหมายฉบับนี้ให้ดูว่า จริง ๆ แล้วมีปัญหาที่เรามาพิจารณาแล้วยกพระราชบัญญัติเกี่ยวกับโรงแรม พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาค้างนี้ก็เนื่องจากว่า กฎหมายเดิมมันล้าสมัยมันใช้มานาน แล้วก่อให้เกิดปัญหาที่ติดตามมาค่อนข้างมากมาย ที่สำคัญที่สุดเราต้องยอมรับความจริงว่าธุรกิจโรงแรมที่เข้ามาแอบแฝง โดยที่ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายมีค่อนข้างมาก เราก็จะเห็นว่ามันดาเซ่นเข้าไปในประเทศของเรา แล้วก็ค่อนข้างที่จะทำให้เกิดอันตรายและเป็นปัญหากับผู้บริหารโดยตรง แต่สิ่งที่ผมกำลังเป็นห่วงก็คือว่า เมื่อมาดูอำนาจหน้าที่ที่ท่านกำหนดไว้ในร่างในมาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ดูตั้งแต่ (๑) ว่า ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓ (๒) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศกำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตงอกอกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ (๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ (๔) เสนอแผนและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและการกำกับดูแลธุรกิจโรงแรม ท่านประธานครับ ตรงนี้ถ้าเราย้อนมาดูร่างมาตรา ๖ ในหมวด ๑ คณะกรรมการควบคุมธุรกิจโรงแรม ท่านกำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมธุรกิจโรงแรมคณะหนึ่งประกอบด้วย มีทั้งปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ อย่างนี้ถือว่าเป็นหน้าที่โดยตรง มีเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมโยธาธิการ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นายกสผมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว แล้วก็ยังมีนายกสผมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศอีก

ผมดูที่มาของคณะกรรมการที่ท่านกำหนดไว้ร่างนี้ ผมติดใจนิดเดียวครับว่า เรากำหนด
 ร่างกฎหมายขึ้นมาเพื่อจะเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการโรงแรม แนนอนที่สุดครับ
 ท่านก็มีนายยกสมาคมโรงแรมไทยเข้าไปเป็นคณะกรรมการ นั่นถือว่าถูกต้อง
 แต่ผมอยากจะถามว่า ทำไมท่านไม่คิดถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เขาอยู่ในท้องถิ่น
 ที่จะต้องได้รับผลกระทบ เพราะเราต้องยอมรับว่าสิ่งแวดล้อมจะก่อให้เกิดปัญหากับ
 ชุมชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขยะ เรื่องน้ำเสีย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราคิดถึงกันบ้างหรือไม่
 ชุมชนเขาถูกแย่งชิงทรัพยากร ผมยกตัวอย่างว่า ถ้าบ้านผมเมื่อก่อนนี้มีการวางท่อ
 น้ำประปาเป็นท่อขนาดใหญ่ ยังไม่มีโรงแรม พอโรงแรมมาตั้งขึ้น แนนอนที่สุดครับ
 เราถูกแย่งชิงส่วนหนึ่งที่จะต้องไปใช้ในการบริการของทางโรงแรม อย่างนี้ทำไมเราไม่ให้อ
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขามีตัวแทนของเขา มาเป็นคณะกรรมการด้วย
 เพราะอย่างน้อยที่สุดด้วยอำนาจหน้าที่ที่ท่านกำหนดไว้ในร่าง เขาจะต้องมีการ
 พิจารณาแผนและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและการกำกับดูแลธุรกิจโรงแรม
 ซึ่งมันเป็นความจำเป็นที่เขาต้องแสดงความคิดเห็นว่า เมื่อโรงแรมจะเกิดขึ้นในชุมชนใด
 ก็ตาม ปัญหาในชุมชนนั้น ๆ จะต้องได้รับการพิจารณา และจะต้องมีมาตรการที่จะต้อง
 ป้องกันไม่ให้ปัญหานั้นเกิดผลกระทบต่อชุมชน และก่อนที่จะต้องเสนอความเห็นต่อ
 รัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
 สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ละครับ ผมถึงต้องฝากครับท่านประธาน ฝากกรมการวิสามัญ
 ต้องไปพิจารณาให้ถี่ถ้วนว่า เมื่อเรามีการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นแล้ว เราต้องให้อ
 อำนาจกับเขาด้วย มิใช่มองว่าเราจะมีการมอบหมาย จะมีการออกเป็นระเบียบ
 หรือการถ่ายทอดที่จะลงไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั่นผมถือว่ายังไม่สมบูรณ์
 เพียงพอครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณวิรัตน์ ตยยางคนนท์ ครับ

นายวิรัตน์ ตยยางคนนท์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ ผม ส.ส. วิรัตน์ ตยยางคนนท์ พรรคไทยรักไทย ผมขอขอบคุณท่านประธาน

และขอบคุณรัฐบาล ตลอดจนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ได้เอาใจใส่ต่อธุรกิจโรงแรม โดยมีการปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยและเพื่อยกระดับให้มาตรฐานขอบคุณท่านผู้ร่างกฎหมายเกี่ยวกับโรงแรม สิ่งต่าง ๆ ที่ท่านเสนอนั้นผมก็เห็นว่าดีและเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง แต่สิ่งที่ผมจะเสนอต่อไปนี่น่าจะเป็นประโยชน์แก่กฎหมายโรงแรมฉบับนี้และเพื่อความสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นใน ๒ ส่วน ส่วน ๑ ก็คือเรื่องคณะกรรมการ ส่วนที่ ๒ ก็คือตำแหน่งประธาน ท่านประธานที่เคารพครับกฎหมายฉบับนี้ได้มีคณะกรรมการอย่างกว้างขวางทั้งส่วนราชการและภาคเอกชนรวมทั้งหมด ๑๗ ท่าน แต่ส่วนต่าง ๆ ที่กว้างขวางแล้วยังขาดส่วนที่น่าจะเป็นประโยชน์น่าจะเพิ่มเติมเพื่อเสริมประสิทธิภาพกฎหมายโรงแรมฉบับนี้ ส่วนที่ ๑ ผมขอเสนอเพิ่มเติมก็คือ อาจารย์จากสถาบันราชภัฏหรือมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะปัจจุบันนี้สถาบันราชภัฏ ไม่ว่าจะอุดรธานี ขอนแก่น สกลนคร จะเปิดวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ซึ่งอาจารย์ต่าง ๆ เหล่านี้จะมีความรู้มีความสามารถเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยวและการโรงแรมอย่างยิ่ง ตลอดจนได้สอนนิสิตนักศึกษาในทางปฏิบัติ ถ้าได้อาจารย์เหล่านี้ หรือตัวแทนไปเป็นคณะกรรมการก็จะก่อคุณประโยชน์ต่อกฎหมายฉบับนี้ให้ได้ใช้ประโยชน์ทั้งภาคทฤษฎีและทางปฏิบัติ จะมาช่วยกันเสริมกฎหมายฉบับดังกล่าว

ส่วนที่ ๒ นั้นน่าจะเพิ่มเติมก็คือ องค์กรส่วนท้องถิ่นน่าจะมีตัวแทนเข้าไปร่วม เข้าไปกำหนดเป็นกรรมการด้วย อย่างที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้เอ่ยถึงเพราะองค์กรส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นผู้ที่รู้สภาพปัญหา ตลอดจนจะมาเสริมสร้างกิจการโรงแรมให้ดีขึ้น เช่น การกำจัดขยะที่ดี บ่อบำบัดน้ำเสียที่ดี หรือการสร้างถนนหนทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยว การโรงแรม ถ้าได้ตัวแทนขององค์กรส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนรับรู้ก็จะเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น มาช่วยกันทำให้ พ.ร.บ. โรงแรมฉบับนี้เป็นประโยชน์อีกเพิ่มเติม นอกจากนั้นยังมีส่วนที่จะเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ก็คือตัวแทนหอการค้า ตัวแทนสมาคมอุตสาหกรรมเป็นต้น สิ่งเหล่านี้ น่าจะเอามาช่วยกันสร้างสรรค์ให้ พ.ร.บ. โรงแรมฉบับนี้เกิดประโยชน์มากกว่าที่ท่านคิด

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ตุรุมี่ ๒๗/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ นี่คือสิ่งต่าง ๆ ที่จะเพิ่มเติมเสริมเข้าไปเพื่อความสมบูรณ์ แล้วก็เพื่อความเป็นประโยชน์ ท่านประธานครับอีกส่วนหนึ่งก็คือ เรื่องตำแหน่งประธาน คณะกรรมการ ประธานคณะกรรมการนั้นทางร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เสนอ ท่านปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ ท่านประธานครับ ท่านก็ยอมรับ อยู่ว่าปลัดกระทรวงมหาดไทยนั้น ท่านมีภารกิจมากมายที่ต้องทำ ผมเคยเข้าไปที่ หน้าห้องท่านปลัดกระทรวงมหาดไทย เพิ่มหนังสือตั้งไว้ ๓ ตั้งอยู่บนโต๊ะ อยู่ข้างล่างจากโต๊ะ อีก ๑๐ ตั้ง อีก ๑๐ กอง เอาเวลาที่ไหนไปดูแล สงสารท่านปลัดกระทรวงเถอะครับ กราบเรียนไปถึงท่านรัฐมนตรีด้วย สงสารท่านปลัด งานท่านเยอะมาก อย่าให้ท่านเป็น ประธานเลย ควรจะให้ภาคเอกชนมาเป็นประธานเพื่อความสะดวก ความคล่องตัว ความทันสมัย โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ นั้น ผมขออนุญาตยกมาตรา ๗๖ ก็คือรัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม นี่คือนิติบัญญัติกำหนดไว้แล้วว่าต้องส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วม รวมทั้ง มาตรา ๗๘ รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นทั้งตนเองและตัดสินใจในกิจการในท้องถิ่น ได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการตลอดทั้ง โครงสร้างพื้นฐานและสารสนเทศ นี่คือนิติบัญญัติกำหนดไว้และรัฐบาลนี้ก็ ได้ แกลงไป เพื่อกระจายต่าง ๆ แล้วก็มาตราสุดท้ายที่ผมขอเอ่ยถึงก็คือมาตรา ๗๙ รัฐต้อง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวนบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติและสภาพหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล รวมทั้งมีส่วนร่วม ในการส่งเสริมบำรุงรักษาและคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน สิ่งเหล่านี้คือข้อสนับสนุนว่าตำแหน่งนั้นควรจะเป็นภาคเอกชน ไม่ใช่ปลัดกระทรวง มหาดไทย ผมก็เสนอไว้ด้วยเพื่อจะได้พิจารณาครับ ขอขอบคุณท่านประธานและขอ ขอบคุณรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ได้เอาใจใส่ แล้วตั้งใจที่จะพัฒนากิจการ โรงแรมให้ดีขึ้น มีมาตรฐานที่เหนือกว่าเดิมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณกุสุมาลวดีครับ

นางกุสุมาลวดี ศิริโกมุท (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน กุสุมาลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคไทยรักไทย จากการที่ได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัติโรงแรมที่นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ดิฉันมีความเห็นด้วยเนื่องจากเป็นการยกระดับมาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลได้สนับสนุนการท่องเที่ยวในประเทศ อันจะก่อให้เกิดรายได้ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งสำคัญอย่างยิ่งนอกจากสถานที่ท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม บริษัทนำเที่ยวและการคมนาคม ก็คือสถานที่พักหรือโรงแรม ซึ่งในปัจจุบันนั้นได้มีสมาคมโรงแรม มีคณะกรรมการควบคุมธุรกิจโรงแรมให้ได้มาตรฐานในเรื่องความปลอดภัย ในเรื่องสิ่งแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกยุคไร้พรมแดนและการค้าเสรีอาเซียน ธุรกิจระหว่างประเทศและการแข่งขันอย่างสูงต่อการท่องเที่ยว สิ่งที่จะเป็นตัวชีวิตในตลาดการท่องเที่ยวได้อย่างหนึ่งก็คืออุตสาหกรรมโรงแรม ท่านประธานที่เคารพคะ ท่านทราบไหมคะว่ามีการเอาเปรียบลูกค้านักท่องเที่ยวในเรื่องอัตราค่าห้องพัก ในเรื่องการลวยโอกาสในช่วงเทศกาล ไม่ว่าจะเป็นปีใหม่ ไม่ว่าจะเป็นคริสต์มาส ธรรมเนียมซาร์จ (Surcharge) รวมถึงราคาค่าบริการที่แพงมากนะคะ แล้วก็ราคาสิ่งของในห้องพัก ในมินิ บาร์ (Mini bar) การประกันของเสียหายและสูญหายในโรงแรม และที่พักบางแห่งไม่ว่าจะเป็นเกสเฮ้าท์ โฮเต็ล โมเต็ล (Motel) โรงแรมระดับ ๒ ดาว ๓ ดาว บ้านเช่าประเภทอาหารเช้าห้องพักนั้นไม่เข้าข่ายโรงแรม มีการหลีกเลี่ยงภาษีอากรให้กับรัฐบาลและละเลยความปลอดภัย เป็นแหล่งอาชญากรรม

ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันขอตั้งข้อสังเกต ถ้าหากดูร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๖ คณะกรรมการควบคุมธุรกิจโรงแรม จะเห็นว่ายังมีจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ ๕ คนที่ควรจะมีปรับแก้ไขให้ตรงกับสภาพการณ์ไม่ว่าจะเป็นกรมศุลกากรและกองตรวจคนเข้าเมืองนั้น ควรจะเข้ามาสืบบทบาทตรงนี้ด้วย มาตรา ๒๑ การขอต่อไปอนุญาต การประกอบธุรกิจโรงแรม จะต้องมีความชัดเจนมากกว่านี้ รวมทั้งโทษปรับทางปกครอง ให้นายทะเบียนคำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมที่กระทำผิด และในส่วนของ ๒ โทษอาญา ตามมาตรา ๖๐ นั้น ดิฉันเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะเพียงค่าปรับนั้น เจ้าของธุรกิจโรงแรมที่มีเงินลงทุนเป็นร้อยล้านพันล้านนั้น ย่อมจะมีเงินค่าปรับและไม่ได้สนใจในเรื่องการกระทำผิด แต่เมื่อมีโทษอาญานั้น จะเป็นมาตรการที่ชัดเจน เป็นอันสิ้นสุดต่อประชาชน ต่อนักท่องเที่ยว ต่อผู้บริโภคคะ ขอขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกำนันสุรชาติครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ จังหวัดอุดรธานี พรรคเสรีธรรม ท่านประธานครับ ผมก็ดีใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรชาติครับ ขานชื่อพรรคอะไรนะครับ เดี่ยวจะมีบันทึกในรายงานการประชุม เดี่ยวจะสืบสนกันครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ขอประทานโทษท่านประธาน ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ จังหวัดอุดรธานี พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ผมก็ดีใจที่รัฐบาลได้สนใจเกี่ยวกับเรื่อง พ.ร.บ. โรงแรมฉบับนี้ เพราะของเก่าค่อนข้างจะเก่าแก่มากพร้อมกันนั้นก็เพื่อนสมาชิกหลายท่านก็ได้เสนอรวมมา ผมมองดูแล้วท่านประธาน ต้องมีความระมัดระวังหลาย ๆ ด้าน ๕ ด้าน ดูแลรักษาด้านรักษาความปลอดภัย โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จะต้องเข้มงวดให้ชัดเจนมากขึ้น เพราะกฎหมายเราออกมาใหม่ตามยุคสมัยใหม่นี้ เช่น อย่างกรรมการนี้ผมก็ต้องฝากด้วยนะครับ ใครจะไปเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

คณะกรรมการ ๑๒ ท่าน แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีอีก ๕ ท่านนี้ ซึ่งผมยังมองเห็นว่า ในส่วนภูมิภาคมีสาระสำคัญมากมาย ควรจะให้ท้องถิ่น เช่น นายกเทศมนตรี นครเมือง หรือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด อย่างกรุงเทพมหานครนี้ ผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครอย่างนี้ ให้ผู้ที่ถูกเลือกตั้งมาเป็นคณะกรรมการกำหนดโซนนิ่ง (Zoning) ท้องถิ่นของเขา สมควรจะมีอย่างไร หรือไม่มีนครครับ อย่างนี้เป็นต้น ควรจะกระจายอำนาจลงไป สมกับเจตนารมณ์ที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจให้กับ ท้องถิ่นพิจารณาแล้ว ฉะนั้นประเด็นนี้ต้องฝากข้อสังเกตไว้ด้วยนะครับท่านประธาน เพราะของเดิมเป็นกฎหมายเก่า ถึงแม้ว่าจะแก้ไขมาถึง ๓ ครั้ง ครั้งสุดท้ายเมื่อปี ๒๕๓๐ ก็ตาม ถือว่า ๔๐ กว่าปีมาแล้วเป็นข้อสังเกตที่กระผมจะต้องฝากคณะกรรมการ วิสามัญ

ท่านประธานครับ อีกส่วนหนึ่งปัญหาใหญ่จะต้องมีการควบคุมให้ชัดเจน นะครับ เกี่ยวกับเรื่องโรงแรมมานูรูต การไปพักอาศัยหรือการไปใช้บริการชั่วคราว ต้องมีการลงทะเบียนครับท่านประธาน ไม่ใช่พอใจจะมีเงินก็วิ่งรถพรวดเข้าไป ปิดม่าน เสริจแล้วก็ปัญหาว่าถูกข่มขืนกระทำชำเรา มีการติดตามอะไรต่าง ๆ จับก็ไม่ได้ ไล่ไม่ทัน ไปฆ่ากันตาย ๘ ชั่วโมง ยังไม่รู้ว่าเขาฆ่ากันตายในโรงแรมเลย อย่างนี้เป็นต้น ต้องวางมาตรการให้ชัดเจน ไหน ๆ จะออกกฎหมายมาแล้วก็ต้องควบคุม เพื่อสังคมของเราให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้มากขึ้นนะครับ พร้อมกันนั้น ก็มีความตราการเกี่ยวกับเรื่องการประกันใน พ.ร.บ. นี้ก็มีเขียนอยู่แล้ว ผมอยากจะทำให้เข้มงวด มากขึ้นเกี่ยวกับเรื่องฐานการประกันอัคคีภัยทั้งหลาย ท่านจะเห็นว่าผมแกล้งหายตายจาก ไฟไหม้มาโดดไม่ทัน โดดทางหน้าต่าง ความปลอดภัยต้องมีหลายรูปแบบนะครับ ไม่ใช่ ทางนี้ไฟอย่างเดียว พวกโรงแรมสูง ๆ ควรจะมีสลิง (Sling) ความปลอดภัยข้างบน หรือว่าลานจอดเครื่องบินคอปเตอร์นะครับ สามารถลงช่วยกู้ภัยได้อะไรก็ได้ ถ้ามีวาง มาตรฐาน โรงแรมสูง ๆ นี้ เครื่องดับเพลิงประเทศไทยเราตอนนี้มันไม่ถึง ๖๐ - ๗๐ ชั้น ฉีดไฟไม่ได้ ฉะนั้นความปลอดภัยฐานรักษาความปลอดภัย อัคคีภัยพวกนี้ เราจะทำ อย่างไร เราจะต้องวางฐานให้ชัดเจนเลยครับ ไหน ๆ ก็ทำแล้ว ก็ขอให้แก้ไขให้ชัดเจน ห่วงมากที่สุดก็คือพวกที่เอาลูกเด็กเล็กแดงไปข่มขืนในโรงแรม ต้องมีการตรวจสอบ

เหมือนกับต่างประเทศเขาอะ ผมไปแถวยุโรป ผมพาสาว ๆ เข้าโรงแรมยังไม่ได้เลยครับ
ต้องมีทะเบียนสมรส มีใบพาสปอร์ต (Passport) อะไรต่าง ๆ เอาภรรยาไป ต้องแปลไป
เรียบร้อย ชี้ข้อบกพร่องกับภรรยาผม ไม่ได้ครับ เขาไม่ให้เข้า ต้องมีหนังสือแปล หลักฐาน
ชัดเจนด้วยถึงจะเข้าได้ อย่างนี้เป็นต้น ต้องมีฐานให้ชัด เมืองไทยเราเริ่มใหม่ ปฏิรูปเสียใหม่
แล้วก็จัดระเบียบสังคมเสียใหม่เพราะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ท่านถนัดอยู่แล้ว อยากให้ดูแลเรื่องนี้ จัดระเบียบโรงแรมให้ชัดเจนเลยครับ ไหน ๆ
จะแก้กันแล้วนะครับ ให้มีสง่างามแล้วคนต่างชาติเขามาพัก มาอาศัย แล้วเขามาสะดวก
สบาย -----

แต่ในเมืองไทยเราก็ดีขึ้นนะครับ ของหลงไว้ในโรงแรมลี้มไว้ได้เหมือนอะไรต่าง ๆ คนใช้ไปทำความสะอาดไปเก็บได้ ก็แจ้งผู้จัดการโรงแรม เขาก็แจ้งผู้มาพัก นี่ครับ แต่ก็ไม่ได้มีเรื่องอะไรมากมาย จะนั่นผมอยากให้มีกฎกติกาบังคับให้ชัดเจนและให้เต็มร้อย เพื่อเมืองไทยเราเป็น อะเมซิง ไทยแลนด์ (Amazing Thailand) แล้ว เมืองท่องเที่ยว ตอนนี้นำส่งส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมโหฬารมากมาย และผมฝากข้อสังเกตว่าคณะกรรมการควรจะให้ท้องถิ่นมีบทบาทร่วมพิจารณาด้วย อย่างแถว ๆ บ้านผมมีเขื่อนหนึ่งที่ท่องเที่ยวเยอะแยะ ภูมิทัศน์สวยงาม จะไปตั้งโรงแรม ไปตั้งรีสอร์ท หรืออะไรต่าง ๆ นะครับ ก็กลายเป็นมาตรฐานและท้องถิ่นก็มีส่วนร่วมเป็นกรรมการร่วมหรืออะไรต่าง ๆ กติกาที่จะกำหนดกันได้ อันนี้ผมก็ฝากไว้ พร้อมกับเน้นเรื่องค่าธรรมเนียมใบอนุญาตอะไรทั้งหลาย ผมดูแล้วมันก็ค่อนข้างจะสูง ๆ ลึกนิดหนึ่ง เพราะการลงทุนมันต้องส่งเสริม ควรจะให้อิสระว่าการลงทุนครั้งแรก หรือว่าไม่ยกเว้นอย่างไร ภาษีอะไรต่าง ๆ คือเป็นข้อจูงใจ ข้อจูงใจภาคลงทุนให้เขามาลงทุนก่อสร้างสถานที่พักให้ได้รับความปลอดภัยเกี่ยวกับเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาความปลอดภัยทุกด้านอะไรต่าง ๆ ผมก็ฝากข้อสังเกตท่านประธานไปยังคณะกรรมการวิสามัญที่จะพิจารณาแต่งตั้งกันต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมเพียงแต่หารือนะครับว่าที่ได้อภิปรายกัน ๑๔ ท่าน เริ่มอภิปรายเข้าประเด็นกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคณะกรรมการ เรื่องของมาตรการในการที่จะให้หลักประกัน เรื่องคณะกรรมการท้องถิ่น การกำหนดโซนนิ่งอะไรต่าง ๆ ประเด็นมันเริ่มเข้าแล้วนะครับ ถ้าหากคิดว่าเราจะอภิปรายประเด็นนี้ และเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว ผมคิดว่าควรข้ามไป จะได้ไม่เสียเวลาสภานะครับ ขอเชิญคุณระวีงครับ

นายระวีง เนตรโพธิ์แก้ว (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ระวีง เนตรโพธิ์แก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ระบบบัญชีรายชื่อจากจังหวัดนครปฐม ต่อข้อชี้แจงที่ได้พูดถึงเกี่ยวกับธุรกิจการโรงแรม

ซึ่งเป็นธุรกิจที่เรียกได้ว่าเป็นธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจการท่องเที่ยว โดยเฉพาะปีนี้รัฐบาลได้ประกาศนโยบายเป็นปีแห่งการท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นธุรกิจการโรงแรมก็จะต้องเป็นส่วนหนึ่งของการที่จะนำรายได้เข้ามาสู่ประเทศชาติของเรา และกระผมคิดว่าธุรกิจการโรงแรมนั้นเป็นธุรกิจที่ทั่วโลกเขามีการพัฒนาไปไกล โดยเฉพาะมีการเรียนการสอนและจัดการศึกษาถึงระดับมหาวิทยาลัย และมีหลักสูตรระดับปริญญาตรี ปริญญาโท เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าประเทศไทยของเรานี้ก็น่าที่จะคำนึงถึงเกี่ยวกับการส่งเสริมการศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่จะออกมาเพื่อพัฒนาหรือมารับใช้ หรือมาบริการด้านธุรกิจการโรงแรมนั้นจะได้มีประสิทธิภาพ ถ้าหากไม่เช่นนั้นแล้วการโรงแรมของเราก็จะกระทำกันไปแบบไม่ค่อยดีและก็ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีคุณภาพ เมื่อบริการชาวต่างชาติที่เขาเดินทางมาเมืองไทย หรือว่ามาพักผ่อนในบิเห่งการท่องเที่ยวดแล้ว เขาก็จะไม่ประทับใจประเทศไทยด้วย เพราะฉะนั้นกระผมยังเห็นว่าธุรกิจการท่องเที่ยวการโรงแรมนั้นน่าจะได้มีการเรียนการสอนเปิดขึ้นกระจายอย่างกว้างขวาง และบุคลากรที่จะนำไปเพื่อบริการในโรงแรมหรือไปปฏิบัติหน้าที่ น่าที่จะต้องมีการสกรีน (Screen) หรือว่ามีการคัดเลือกตัวบุคคล เพื่อที่จะไปทำงานให้สมกับที่จะทำหน้าที่เป็นบุคลากรที่ดี โดยเฉพาะในกิจการโรงแรมนั้นจะต้องมีเรื่องเกี่ยวกับการบริการห้องพักและบริการต้อนรับ นอกจากนี้ก็คือมีเรื่องเกี่ยวกับการบริการเรื่องอาหาร -----

กระผมคิดว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องเป็นสถานที่ซึ่งโรงแรมทั่ว ๆ ไปนั้นน่าจะจะต้องมีการทเวน (Train) หรือว่ามีการจัดฝึกอบรมบุคลากรก่อนที่จะเข้าปฏิบัติประจำหน้าที่ในแต่ละแห่ง ประเด็นสำคัญก็คือธุรกิจการโรงแรมนั้นเป็นธุรกิจซึ่งนารายได้เข้าประเทศชาติเป็นกอบเป็นกำ จึงอยากจะฝากกราบเรียนไปถึงกรมการที่จะตั้งขึ้นมาในการพิจารณาแปรรูปที่ดีที่จะรับร่างพระราชบัญญัติโรงแรมนั้นได้คำนึงถึงบุคลากรที่อยากจะกราบเรียนได้ฝากเป็นเบื้องต้น

ประเด็นที่ ๒ ก็คือพูดถึงเกี่ยวกับความปลอดภัย ในโรงแรมนั้นปกติแล้ว บางแห่งเป็นโรงแรมซึ่งไม่ได้มีบันไดหนีไฟ และไม่มีอุปกรณ์ป้องกันไฟ ในขณะที่เกิดอัคคีภัย เกิดขึ้นก็จะมีอันตราย และเกี่ยวกับการท่องเที่ยวนั้นก็เสียภาพพจน์ประเทศชาติด้วย ก็มีบ่อยครั้งที่ในเมืองไทยของเราก็มีไฟไหม้เกิดขึ้น และบางทีก็มีแก๊สระเบิด หรือว่ามีห้องเย็น ระเบิดเกิดขึ้นในเมืองไทย แล้วก็ทำให้ชาวต่างชาตินั้นวิพากษ์วิจารณ์ว่าความปลอดภัย สำหรับการโรงแรมในเมืองไทยนั้นยังไม่สู้จะดีนัก

ประเด็นที่ ๓ ก็คือเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานของการจัดประเภทของโรงแรม เพราะ โรงแรมเมืองไทยนั้นจะสังเกตว่าเป็นโรงแรมชั้น ๑ ชั้น ๒ ชั้น ๓ แต่ก็มีโรงแรมบางประเภท ซึ่งเป็นโรงแรมที่ไม่เข้าข่ายก็คือ จัดทำขึ้นมาเพียงบริการในยามค่ำคืน ในยามราตรี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีมหาดไทยว่า ถ้าเผื่อว่าจะมีการพิจารณาในเรื่องของการจัดประเภท หรือมีการควบคุมดูแลเรื่องโรงแรมนั้นก็อยากจะฝากว่าโรงแรมบางประเภท นั้น บางทีก็เป็นโรงแรมซึ่งเหมือนกับเป็นลักษณะบริการทางเพศในยามค่ำคืน หรือว่าเป็น ลักษณะทำให้บุคคลสัญจรไปมาแล้วไปใช้บริการ เขาเรียกว่า โมเต็ล ก็ดี อะไรก็ดียังนี้ ผมคิดว่าน่าจะจะต้องมีการสอดส่องควบคุมดูแลกำหนดมาตรฐานและจัดประเภท และก็มีกฎหมายบังคับไว้เป็นการเฉพาะ

ประเด็นที่ ๔ ที่ผมอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมก็คือเรื่องเกี่ยวกับการกระจาย อำนาจไปสู่ท้องถิ่น เพราะว่าต่อไปเกี่ยวกับการโรงแรมนั้นถ้าหากว่าเราจะให้มีบทบัญญัติ เกี่ยวกับ พ.ร.บ. โรงแรม แล้วให้มีส่วนราชการ คือส่วนกลางไปควบคุมดูแล โดยมีปลัด กระทรวงมหาดไทย และมีคณะกรรมการประกอบด้วยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนก็ดี

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก็ดี อธิบดีกรมโยธาที่ดี อธิบดีกรมอนามัยก็ดี ซึ่งเป็น คณะกรรมการจากส่วนกลางทั้งหมด ไม่มีส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่นเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่จริง ๆ แล้วในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๘ ให้อำนาจการ กระจายส่วนท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนรับผิดชอบ ซึ่งจะสอดคล้องกับบทบัญญัติ ในมาตรา ๒๙๐ แห่งรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทยกำหนดว่า เพื่อส่งเสริมรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม องค์การส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนี้อยู่ตามชนบท อยู่ตาม ต่างจังหวัด และอยู่ในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นและส่วนภูมิภาค เพราะฉะนั้นถ้าหากจะให้ คณะกรรมการที่จะมาดูแลเรื่องเกี่ยวกับพิจารณาให้อนุญาตโดยปลัดกระทรวงมหาดไทยก็ดี และกิตำรวจแห่งชาติก็ดี อธิบดีกรมโยธาที่ดี อธิบดีกรมการปกครองก็ดี กรมอนามัยก็ดี เป็นข้าราชการส่วนกลางทั้งสิ้น ซึ่งข้าราชการส่วนกลางนั้นไม่ค่อยได้เกี่ยวข้องและสัมผัส และไม่ได้รับรู้ถึงปัญหาท้องถิ่นก็จะก่อให้เกิดเกี่ยวกับมลภาวะต่าง ๆ ของท้องถิ่น น้ำเน่า น้ำเสียที่เกิดจากการใช้บริการของโรงแรมก็ดี หรือในกรณีที่ทรัพยากรธรรมชาติตามท้องถิ่น ชนบทและอยู่ในต่างจังหวัดไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ เพราะโรงแรมในท้องถิ่นที่ห่างไกลออกไปตามต่างจังหวัดนั้นบางทีก็ไม่ได้รับการดูแลจากคณะกรรมการส่วนกลางเท่าที่ควร กระผม ยังเห็นว่าการกระจายอำนาจตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๘ ที่ให้ท้องถิ่นได้รับผิดชอบ และมาตรา ๗๙ ที่สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมก็จะมีส่วนสำคัญในการที่จะช่วยดูแลให้ การบริหารการโรงแรมนั้นได้ไม่มีมลภาวะก็ดี ไม่ทรัพยากรธรรมชาติเสียหายก็ดี และที่สำคัญ ที่สุดก็คือน้ำเน่าเสียอันเกิดจากการเหลือใช้ หรือว่าการที่ทางโรงแรมนั้นใช้น้ำหมุนเวียน และขับถ่ายออกไป ล้วนแล้วแต่เป็นมลภาวะทั้งสิ้น

กระผมอยากจะฝากกราบเรียนว่าในส่วนของการดูแลเอาใจใส่เรื่องของการป้องกันรักษาสุขภาพอนามัยและมลภาวะตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เหล่านี้อยากจะ กราบเรียนว่าขอให้องค์กรส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะ อบต. อบจ. หรือเทศบาล น่าจะมีส่วนร่วมในการที่จะร่วมร่างพิจารณาเพื่อจะได้เป็นคณะกรรมการในการที่จะดูแลรักษาเอาไว้ซึ่งความเรียบร้อยของตัวบทกฎหมายที่จะออกมาร่างเป็นพระราชบัญญัติการโรงแรมเพื่อป้องกันสิ่งที่ดีและก็ทำให้ภาพพจน์ของโรงแรมที่จะบริการการท่องเที่ยวและเป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับสาธารณูปโภค อุปโภคได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างสมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าอยากจะฝากกับท่านรัฐมนตรีมหาดไทย และก็สภาแห่งนี้ได้ช่วยกันร่วมพิจารณาคับขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านชวงศ์ครับ

นายชวงศ์ ฉายะบุตร (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ

กระผม นายชวงศ์ ฉายะบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรมนี้ กระผมก็คิดว่าจะทำให้เกิดมาตรฐานที่ดีขึ้นในการมีคณะกรรมการโดยมีปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน กระผมก็คิดว่าเป็นสิ่งที่ดีนะครับ อย่างไรก็ตามก็ประเด็นที่ผมคิดว่าเป็นประเด็นที่แท้จริงอยู่ที่การออกกฎกระทรวงมากกว่าที่คณะกรรมการพิจารณา แล้วรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะต้องไปออกกฎกระทรวง กฎกระทรวงนี้คือกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓ ของร่างพระราชบัญญัติโรงแรมซึ่งรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวง เกี่ยวกับประเภทของโรงแรม กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวกหรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรม สิ่งเหล่านี้ครับเป็นสิ่งที่ไม่ค่อยมีใครพูดถึง แต่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะความจริงนั้นคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นกระผมคิดว่ากรรมการที่มีปลัดกระทรวงมหาดไทย และก็มีผู้แทนของกระทรวงมหาดไทยเป็นเลขานุการทุกสิ่งถูกเขากำหนดโดยเรียบร้อยแล้วก่อนที่จะเข้าคณะกรรมการ คณะกรรมการที่มาจากบุคคลต่าง ๆ ก็จะแสดงให้เห็นที่อาจจะเห็นทั้งประโยชน์ แต่ส่วนใหญ่แล้วน่าจะจะเป็นไปตามสิ่งที่เลขาธิการได้เสนอเข้าไป หลังจากฟังความคิดเห็น แต่ประสบการณ์ของผม ผมคิดว่า

กฎกระทรวงเป็นเรื่องสำคัญที่จะกำหนดประเภทของโรงแรม ความจริงโรงแรมเวลานี้มีหลายประเภทด้วยกัน โรงแรมชั้น ๑ โรงแรม ๕ ดาว ๔ ดาว ๓ ดาว ๒ ดาว หรือโรงแรมไม่มีเกรด ไม่มีมาตรฐานต่าง ๆ โรงแรมที่มี ๕ ดาว ๔ ดาวอะไรก็เป็นโรงแรมที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ หรือว่าจากคนในประเทศที่มีการลงทุน แต่โรงแรมโดยทั่วไปผมคิดว่ามีปัญหาอย่างมากในประเทศไทยนี้ เพราะว่าโรงแรมนี้เป็นโรงแรมที่ผมคิดว่าน่าจะขาดทุนเป็นส่วนใหญ่ เราพูดถึงโรงแรมในลักษณะที่เรียกว่าโรงแรมมีกำไร ความจริงไม่ใช่ มันมีกำไรแต่เฉพาะบางเมืองเท่านั้นเอง อาจจะทำกำไรหรือถูกก็ได้ แต่ว่าทั่วประเทศนี้ โรงแรมต่าง ๆ นี้อยู่ด้วยความยากลำบาก ผมคิดว่าอย่างนั้นนะครับ อันนี้เพราะว่าจำนวนโรงแรมมีมากด้วยกัน ขณะนี้ไม่ทราบว่ามีจำนวนเท่าไรแน่นอนประเภทของโรงแรมและจำนวนห้องพักภายในโรงแรม ท่านผู้อภิปราย ๒ ท่านได้อภิปรายไปแล้วไม่ตรงกัน บางท่านว่ามีตั้ง ๕,๐๐๐ โรงแรม บางท่านว่ามี ๒,๕๐๐ โรงแรม จำนวนห้องบางท่านว่ามี ๓ แสนกว่าห้อง บางท่านว่ามีน้อยกว่านั้นอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นกฎกระทรวงนี้เป็นเรื่องสำคัญที่สุดที่จะออกมา ซึ่งเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่จะออกกฎกระทรวง อันนี้ก็ประเด็นที่ ๑ ที่ผมขอยกกราบเรียนเป็นข้อสังเกต

ประเด็นที่ ๒ ก็คือในมาตรา ๑๔ ที่เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง และเป็น
 มาตราที่กระผมเองก็ประสบมาตลอดเวลา คือในมาตรา ๑๔ เขียนไว้ว่า ในกรณีจำเป็น
 เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือสภาพแวดล้อม
 รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตท้องที่
 ให้เป็นเขตห้ามออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ที่ผ่านมาแล้วสถานที่ที่ห้าม
 ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมก็คือว่า สถานที่มันใกล้วัด สถานที่ที่ใกล้แม่น้ำ
 ต่าง ๆ แต่ก็มีข้อยกเว้นนะครับ รัฐมนตรีก็อาจอนุมัติได้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น
 ในมาตรา ๑๔ ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง ถ้าพูดไปแล้วโรงแรมเวลานี้ในประเทศไทย
 จังหวัดอุบลราชธานี ก็ใกล้วัดทั้งนั้น หลายแห่งโรงแรมสำคัญ ๆ พระนครศรีอยุธยา
 อย่างนี้ ใกล้วัด ใกล้แหล่งน้ำ ใกล้สถานที่ที่ได้เคยมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยหวงห้าม
 ไว้แล้ว สิ่งเหล่านี้จะทำอย่างไร สิ่งที่มีอยู่แล้ว ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้เขียนไว้
 อันนี้กระผมยกตัวอย่างนะครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องมีทั้งผู้ประกอบการ
 และผู้จัดการซึ่งเพิ่มขึ้นมา แต่สิ่งหนึ่งที่แปลกที่สุดในฉบับนี้ คือในมาตรา ๔๔
 โทษปรับทางปกครองไม่เคยมีมาเลย ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมฉบับนี้ได้เสนอโทษปรับ
 ทางปกครอง ให้นายทะเบียนมีอำนาจลงโทษปรับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ใน
 พระราชบัญญัตินี้ ในการลงโทษให้นายทะเบียนพิจารณาความร้ายแรงแห่งพฤติกรรม
 ที่กระทำความผิด มันคืออะไรครับโทษในทางปกครอง ผมก็อยู่วงการปกครองมาจนไม่รู้กี่ปี
 เพิ่งได้ยินครั้งนี้เป็นครั้งแรก โทษปรับในทางปกครอง เพราะฉะนั้นขอความกรุณา
 ได้กรุณาอธิบายด้วยว่ามันจะหมายถึงอะไร โทษปรับในทางปกครอง ในทางปกครอง
 ไม่เคยมีโทษปรับ ไม่เคยมี เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นอย่างใหม่สำหรับของกระผม
 และเขียนว่า หลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษทางปกครองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี
 ประกาศกำหนด ขอทราบเสียนถามท่านล่วงหน้าว่าท่านจะกำหนดอย่างไรครับ
 โทษในทางปกครอง พอที่ท่านอยู่ที่นี้แล้วนะครับ ขอความกระจ่างด้วย ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผมอยากทราบเรียนว่าโรงแรมในขณะนี้ปัญหาของโรงแรมนอกจาก
 โรงแรมที่มีกำไร สามารถอยู่ได้ในจังหวัดใหญ่ ๆ แล้ว จังหวัดเล็ก ๆ ต่างก็มีปัญหา

อย่างมาก เรื่องภาษีต่าง ๆ ไม่มีท่านผู้ใดพูดถึง ภาษีที่โรงแรมต้องเสียมันสารพัด ประโยชน์นะครับ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะโรงเรือน ที่ดิน และที่สำคัญที่สุดเราได้ออกกฎหมายเกี่ยวกับท้องถิ่นไปหลายฉบับด้วยกัน จะเป็นพระราชบัญญัติเทศบาล พระราชบัญญัติ อบจ. อบต. อะไรต่าง ๆ เรากำหนดให้เวลานี้ให้ อบจ. เก็บค่าธรรมเนียมจากโรงแรมต่าง ๆ ได้ด้วยนะครับ อบจ. เก็บค่าธรรมเนียมได้ด้วย บั้มหรือว่าภาษีต่าง ๆ ท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้นมา มันเป็นการอย่างยิ่งต่อโรงแรมทั้งหลาย ภาษีที่กระผมอยากกราบเรียนอย่างหนึ่งคือ ภาษีสรรพากร ในการเสียภาษีสรรพากรของโรงแรมต่าง ๆ นั้น โรงแรมเมื่อไป เสียภาษีสรรพากรทุกวันที่ ๑๕ ของเดือนภาษีมูลค่าเพิ่ม ทางสรรพากรอำเภอก็จะรับ เสียภาษี เสียตามที่ถูกแจ้งได้ไปแจ้งเสียภาษี ถือว่าเป็นการถูกต้อง แต่อีก ๓ ปีให้หลัง มีการตรวจสอบ ที่แจ้งไปวันนั้นสรรพากรอำเภอไม่ได้ตรวจสอบ ส่งไปให้สรรพากรเขต ตรวจสอบ ไม่ตรงข้อเท็จจริงผิดพลาด สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดค่าปรับย้อนหลัง ค่าปรับย้อนหลังเป็นเงินจำนวนมากแต่ละแห่ง ๆ ผมคิดว่าโรงแรมจำนวนมาก ที่เจอปัญหานี้ไม่มีใครพูดถึง เจอปัญหาภาษีย้อนหลังหลาย ๆ ปี อันนี้มันเป็นเรื่องของความผิดของใคร ความผิดของผู้ยื่นหรือว่าความผิดของสรรพากรในการปฏิบัติหน้าที่ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่มีการพูดถึงเลย เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญอย่างหนึ่งที่กระผม ขอกราบเรียนตั้งเป็นข้อสังเกต -----

ในเวลานี้สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือเรื่องค่าสาธารณูปโภค ไฟฟ้าครบแพงที่สุด ไฟฟ้าที่ใช้
เกิน ๓๐ เควีอี (KVA) นี้ทุกบ้านทุกช่อง อย่ว่าแต่ตามบ้านเลยครับ โรงแรมเสียค่าไฟฟ้า
แพงมากและเป็นอัตราเร่งขึ้น ๆ โรงแรมที่เสียค่าไฟฟ้าโดยไม่มีการลดหย่อน อันนี้จะ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวได้อย่างไร กระทบอยากทราบเรียนเป็นข้อสังเกตว่าค่าไฟฟ้านี้
แพงมาก ค่าน้ำประปาแต่ละจังหวัดแพงมาก ประปาภูมิภาคแพงมาก ไฟฟ้าแพงมาก
และผมขออุทธรณ์ว่ามันแพงจริง ๆ ขอทราบเรียนเป็นข้อสังเกตเท่านี้ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์วิจิตร ประธานสภา
ผู้แทนราษฎร ได้ขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนใหญ่ก็มีความห่วงใยกับให้ข้อสังเกต
แต่บังเอิญว่ายังมีอีกท่านหนึ่งยังติดใจจะอภิปราย ผมจะอนุญาตคุณสุชุมพงศ์
และจากนั้นก็จะขอที่ประชุมว่าให้ผู้เสนอถ้าติดใจสรุปก็จะสรุปเราจะได้ขอมติกันนะครับ
เชิญคุณสุชุมพงศ์ครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย
ผมเห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับซึ่ง กรม.
ได้เสนอมาในวันนี้ แต่ผมมีข้อสังเกตซึ่งเป็นเรื่องสำคัญอยากจะฝากท่านประธาน
ไปยังท่านรัฐมนตรีผู้มาชี้แจง เรื่องแรก คณะกรรมการควบคุมธุรกิจโรงแรมตาม
มาตรา ๖ ซึ่งเรื่องนี้ยังมีผู้ใดหยิบยกขึ้นมาอภิปรายแสดงความคิดเห็นกัน กรรมการ
โดยประจำตำแหน่งทั้งหมดมี ๑๕ คน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๕ คน ผมติดใจอยู่
๒ ตำแหน่งครับท่านประธานคือ ตำแหน่งนายกสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว
นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวภายในประเทศ และนายกสมาคมโรงแรมไทย
๓ ตำแหน่ง สมาคมก็เป็นนิติบุคคลครับท่านประธาน ผมไม่เคยเห็นกฎหมาย
ประเทศใดที่กำหนดให้บุคคลเป็นตำแหน่งซึ่งต้องกำหนดไว้โดยกฎหมาย นิติบุคคล
ล้มได้เลิกได้ แต่กฎหมายเลิกไม่ได้ครับท่านประธาน จนกว่าจะมีกฎหมายให้ยกเลิก
ในภายหลัง ถ้าเกิดสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยวเลิกไปแล้วจะรับจะทำอย่างไร

นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวลุ่มห้วยตายน่าจะไปจะทำอย่างไร เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เป็นหลักการของกฎหมายจำเป็นจะต้องแก้ไข ให้เป็นตัวแทนสมาคมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอะไรก็ว่าไป ตัวแทนสมาคมโรงแรมอะไรก็ว่าไป ขอฝากท่านประธาน ไปยังคณะกรรมการต่อไปด้วยเป็นเรื่องสำคัญครับท่านประธาน

เรื่องที่ ๒ ท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายแล้วเรื่องโทะในทางปกครอง กระผมก็เพิ่งเคยเห็นเหมือนกันครับท่านประธาน ปกติโทะปรับอย่างเดียวสามารถกระทำได้โดยอนุโลมวิธีพิจารณาความอาญามาให้ให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับแล้วให้คดีนั้นระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากระทำได้ กระทำมาโดยสม่ำเสมอ กฎหมายฉบับใดก็ทำลักษณะอย่างนั้นโดยให้ถือว่าเจ้าพนักงานนั้นเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เขาทำกันอย่างนั้นครับท่านประธาน แต่ที่นี้ข้าราชการช่วยดูในมาตรา ๕๐ วรรคสาม บอกว่า กรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่ง อันนี้ก็ไม่เคยทราบเหมือนกัน มีกฎหมายให้โทะปรับทางอาญามีนายทะเบียน แต่คนที่จะปฏิบัติตามคำสั่งหากไม่มีมันเป็นไปไม่ได้หรอกครับ ให้นายทะเบียนฟ้องต่อศาลปกครอง ยิ่งไปกันใหญ่ กระผมไม่ทราบว่าศาลปกครองมีอำนาจอะไร ต้องไปดูรัฐธรรมนูญครับท่านประธาน ศาลปกครองมีอำนาจสำคัญอยู่ ๔ เรื่องที่เป็นอำนาจของศาลปกครอง คดีพิพาทคำสั่งของเจ้าพนักงาน คดีพิพาทในการกระทำของเจ้าพนักงาน คดีพิพาทในทางละเมิดของเจ้าพนักงาน คดีละเมิดต่อสัญญาระหว่างรัฐกับเอกชน อันนี้มันเป็นเรื่องการผิดกฎหมายโรงแรม แล้วทำไมต้องให้เจ้าพนักงานไปฟ้องต่อศาลปกครอง กระผมว่าทำไม่ได้ซึ่งรัฐธรรมนูญด้วยครับท่านประธาน

เรื่องสุดท้ายที่จะฝากไว้ก็คือมาตรา ๖๘ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาล ท่านบอกว่าบรรดากฎหมายหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงแรมปี ๒๕๓๘ ให้ยังคงใช้บังคับ ใช้ครับ แต่กฎหมายที่เกี่ยวกับโรงแรมมีอีก ๔ ฉบับ คำสั่งเหล่านั้น กฎกระทรวงเหล่านั้นท่านไม่ได้กล่าวถึงครับท่านประธาน เพราะฉะนั้น ๓ เรื่องสำคัญขอฝากท่านประธานไปถึงท่านกรรมการที่จะต้องไปแก้ไขวาระสอง วาระสาม

ได้โปรดดำเนินการตามข้อสังเกตของกรม ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครั้น การพิจารณากฎหมายที่เข้ามาใหม่
ในชั้นรับหลักการนี้เรายังมีชั้นกรรมาธิการที่จะกลั่นกรองให้เราและขอแปรญัตติ
ช่วงนี้ท่านสมาชิกก็ให้ข้อสังเกตให้ข้อเสนอแนะแล้วก็ท้วงติงบางเรื่องได้มากมายแล้ว
ผมเห็นว่าน่าจะเปิดการอภิปรายได้แล้วนะครับ เพื่อจะให้ผู้เสนอมีโอกาสสรุปและ
รัฐมนตรีชี้แจงและจะได้ขอมติต่อไป มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดติดใจ ผมจะได้ขอมติ
ในชั้นรับหลักการครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม
ทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจาก
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมเป็นร่างที่เสนอร่วมกันพิจารณา แล้วก็อยู่ในขั้นรับหลักการ
จำเป็นที่จะต้องขอมติของสภานะครับว่าเราจะรับหลักการหรือไม่ หลังจากนั้น
ถ้ารับหลักการแล้วนี่ เราก็จะได้ตั้งคณะกรรมการ หลังจากนั้นแล้วเราจะได้อาจารย์
ของใครเป็นร่างหลักกำหนดการแปรญัตติ ขอเชิญสมาชิกทุกท่านมาไข่มติครับ
ท่านชูวงศ์ เชิญเลยครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
คือก่อนที่จะลงมตินี้ กระผมก็จะรับหลักการแน่นอนไม่มีปัญหา แต่ผมสงสัยโทษทาง
ปกครองน่าจะให้ท่านรัฐมนตรีท่านได้ตอบ เพราะถ้ารับหลักการแล้วท่านก็คงไม่ได้
ตอบหรือครับ ไปเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็อย่างที่ผมได้เรียนแล้วนะครับว่า ถ้าท่าน
ตั้งใจจะชี้แจงเพิ่มเติมก่อนลงมติ ทางสภาที่ยินดีนะครับ เมื่อท่านไม่ได้มีความประสงค์
เราก็ไปพูดกันในชั้นกรรมาธิการนะครับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติที่รวมการพิจารณา
๔ ฉบับนั้นนะครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการให้กตคำว่า เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใด
เห็นว่าไม่ควรรับหลักการก็กตคำว่า ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมปิดการลงมตินะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่
รวมผลการลงมติครับ รอมติก่อนนะครับ คือท่านสมาชิกมีมติรับหลักการ ๓๔๖ ไม่รับ
หลักการ ไม่มี ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
พระราชบัญญัติโรงแรมทั้ง ๔ ฉบับรวมการพิจารณา

คุณเสกสรรค์ แสนภูมิ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กรม เสกสรรค์ แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๘ จังหวัดสุรินทร์
ขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งครับว่า ผมใคร่ขอหารือท่านประธานว่าสมาชิกใหม่
ที่ยังไม่ได้ปฏิญาณตนมีสิทธิที่จะลงคะแนนได้หรือไม่ เพราะสมาชิกส่งสัยอยู่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลงไม่ได้หรอกครับ ไม่ต้องสงสัย
ตามรัฐธรรมนูญบอกว่าปฏิญาณตนก่อนถึงจะลงคะแนนได้ มีไหมครับ มีท่านสมาชิก
ใหม่ไหมครับ มี ๓ ท่านนะครับ มารายงาน ๓ ท่าน อยู่ในที่ประชุม ๒ ท่าน ยังมีเวลา
ที่จะใช้มติเรื่องกรรมาธิการ ขอคำแนะนำปฏิญาณหน่อยครับ นี่ไม่ใช่เป็นการพิจารณา
ข้อบังคับบอกว่าระหว่างพิจารณาร่างพระราชบัญญัติห้ามเอาเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณา
แต่นี้เป็นเรื่องปฏิญาณตนเพื่อจะใช้สิทธิในการพิจารณา ทำได้ครับ ผมขอให้
ท่านสมาชิกใหม่ที่มารายงานตนแล้วได้ปฏิญาณตน เพื่อจะได้ทำหน้าที่สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรต่อไป เชิญเลยครับ ก็ปฏิญาณตนตามที่ผมจะกล่าวมานั้นครับ

"ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่
ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้
และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ"

(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ใหม่ได้ยืนขึ้น และกล่าว
คำปฏิญาณตนต่อที่ประชุมตามที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวนำพร้อมกัน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ นั่งได้ครับ ขอแสดงความ
ยินดีด้วยในการที่ได้เข้ามาทำหน้าที่ในสภาอันทรงเกียรตินี้ครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตท่านประธาน
ผม วิชาญ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย กรุงเทพมหานคร
ขออนุญาตใช้สิทธิในการออกเสียงในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันจบไปแล้ว เขาปิดไปแล้วครับ รอใช้สิทธิ
เรื่องอื่นนะครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป คณะกรรมาธิการ ท่านรัฐมนตรีครับ

ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบุญ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประชัย เปี่ยมสมบุญ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ขอเสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๓๕ ท่าน ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วิสามัญ ๓๕ ท่าน มีท่านผู้ใดเห็นเป็น
อย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็เป็นสิทธิของรัฐมนตรีที่เสนอก่อน
๕ ท่าน จากนั้นอีก ๓๐ ท่านที่เหลือ พรรคไทยรักไทย ๑๖ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่าน
พรรคชาติไทย ๒ ท่าน พรรคความหวังใหม่ ๒ ท่าน พรรคชาติพัฒนา ๒ ท่าน ขอเชิญ
คณะรัฐมนตรีก่อนเลยครับ ๕ ท่าน

ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบุญ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ รายชื่อกรรมาธิการสัดส่วนของรัฐบาล ๕ คน คือ
๑. นายชัยฤกษ์ ดิษฐอำนาจ ๒. นายเอนก เกษมสุข ๓. นายโกมล จิรัชย์สุทธิกุล
๔. นายชัยวัฒน์ รัฐขจร ๕. นายโชติ เชื้อโชติ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลได้ครบแล้ว ต่อไปเป็นของ
พรรคไทยรักไทย ๑๖ ท่าน ขอผู้เสนอเลยครับ

นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา
พรรคไทยรักไทย ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม

ในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ดังต่อไปนี้ ๑. นายเกื้อกูล ตานชัยวิจิตร ๒. นายประชา ประสพดี ๓. นายอนุชา นาคาศัย ๔. นายสุชน ชามพูนท ๕. นายพรชัย อรรถปรียางกูร ๖. นางสาวกฤษณา สีลลักษณ์ ๗. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์ ๘. พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากร ๙. ดอกเตอร์สฤต สันติเมทนีดล ๑๐. นายปิติพงษ์ เต็มเจริญ ๑๑. นายวิกร ศรีวิกรม์ ๑๒. นายจักริน พัฒนดำรงจิตร ๑๓. นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากุล ๑๔. นายธีระชัย แสนแก้ว ๑๕. นายศุภรักษ์ คврหา ๑๖. นายไชยา พรหมา
ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปขอเชิญ
พรรคประชาธิปัตย์เสนอ ๘ ท่าน เชิญเลยครับ

นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน เฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์
ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.
ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่าน ดังนี้ ๑. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร
๒. นางกัญจวรรณ กลจรรยาวิวัฒน์ ๓. นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์ ๔. นายสาธิต ปิตุเตชะ
๕. นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ๖. พลตำรวจโท วรรณรัตน์ คุชรักษ์ ๗. นายสัมพันธ์
แป้นพัฒน์ ๘. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปขอเชิญ
พรรคชาติไทยเสนอ ๒ ท่าน

นายอิทธิพล คุณปลื้ม (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายอิทธิพล คุณปลื้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย
ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม ในสัดส่วนของ
พรรคชาติไทย ๒ ท่าน คือ ๑. นายชาญศักดิ์ ขวลิตนิติธรรม และ ๒. นายสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเป็นพรรคความหวังใหม่
๒ ท่าน เชิญครับ

นายประเสริฐ บุญเรือง (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประเสริฐ บุญเรือง พรรคความหวังใหม่ จังหวัดกาฬสินธุ์ ในสัดส่วนของ
พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอ ร้อยตรี (หญิง) เดือนเต็มดวง ณ เชียงใหม่ นายพิทยา บุญเจดีย์
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปขอเชิญพรรคชาติพัฒนา
๒ ท่าน ครับ

นายศรคม ภูเขา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายศรคม ภูเขา
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนของ
พรรคชาติพัฒนา ดังนี้ ๑. นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ ๒. นางสาวนนิษฐา ข้าประสิทธิ์
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง ครบ ๓๕ ท่าน มีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบตามที่
สมาชิกเสนอทั้ง ๓๕ ท่าน ขอเชิญเลขาธิการทบวงรายชื่ออีกครั้งครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) ; รายนามคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๑. นายชัยฤกษ์ ดิษฐอำนาจ
๒. นายเอนก เกษมสุข ๓. นายโกมล จิรัชย์สุทธิกุล ๔. นายชัยวัฒน์ รัฐขจร
๕. นายโชติ เชื้อโชติ ๖. นายเกื้อกุล ด่านชัยวิจิตร ๗. นายประชา ประสพดี
๘. นายอนุชา นาคาคัย ๙. นายสุชน ชามพูนท ๑๐. นายพรชัย อรรถปรียางกูร
๑๑. นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์ ๑๒. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์
๑๓. พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากร ๑๔. นายสฤต สันติเมทนีดล
๑๕. นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ ๑๖. นายวิกร ศรีวิกรม์ ๑๗. นายจักริน พัฒน์ดำรงจิต
๑๘. นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากุล ๑๙. นายธีระชัย แสนแก้ว ๒๐. นายศุภรักษ์ ครอบหา
๒๑. นายไชยา พรหมา ๒๒. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร ๒๓. นางกัณฑวรรณ
กุลจรรยาวิวัฒน์ ๒๔. นางสาวนริศา อติเทพพรพันธุ์ ๒๕. นายสาธิต ปิตุเตชะ
๒๖. นายอริย์ศักดิ์ สภาวสุ ๒๗. พลตำรวจโท วรรณรัตน์ ศรัักษ์
๒๘. นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์ ๒๙. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร
๓๐. นายชาญศักดิ์ ขวลิตนิติธรรม ๓๑. นายสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์
๓๒. ร้อยตรี (หญิง) เดือนเต็มดวง ณ เชียงใหม่ ๓๓. นายวิทยา บุญเฉลียว
๓๔. นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ และ ๓๕. นางสาวนินษฐา ขำประสิทธิ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับถูกต้องนะครับ

กำหนดระยะเวลาแปรญัตติครับ ท่านรัฐมนตรีเชิญครับ

ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานครับแปรญัตติ ๗ วัน
ตามข้อบังคับครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามข้อบังคับคือ ๗ วันนะครับ

ต่อไปอาจจะถามที่ประชุมว่าเราจะใช้ร่างฉบับใดเป็นร่างหลักในการพิจารณา
วาระที่ ๒ นะครับ ขอผู้เสนอ นะครับ คุณเสกสรรค์

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๘ จังหวัดสุรินทร์
พรรคไทยรักไทย ขอเสนอร่างรัฐบาลเป็นหลักครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมนี้ใช้
ร่างของรัฐบาลเป็นร่างหลักในการแปรญัตติในวาระที่ ๒ นะครับ เป็นการ
จบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงแรมนะครับ
ต่อไปเป็นการดำเนินการตามระเบียบวาระที่ ๒ เรื่อง การพิจารณา
กรณีสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ถ้าเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว แต่ถ้าไม่เห็นชอบกับการแก้ไขก็ให้แต่ละสภาดังบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นะครับ

ที่ประชุมเชิญนะครับ คุณสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาได้ทำการแก้ไขทั้งหมด ๙ มาตราด้วยกัน ผมเองจะขออนุญาตที่จะกราบเรียนถึงเหตุที่ไม่ควรเห็นชอบ โดยเฉพาะในมาตรา ๑๐๐/๒ ซึ่งทางวุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมไว้ มีข้อความดังนี้ครับ มาตรา ๑๐๐/๒ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่อาจจะเป็นเจตนาของวุฒิสภานะครับที่จะเป็นการจูงใจที่จะให้ผู้กระทำความผิดนั้นได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปราบปรามยาเสพติด แต่สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราเองควรจะมีการเปรียบเทียบกับกฎหมายทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวข้องกับการลดโทษ การกำหนดเหตุบรรเทาโทษให้กับจำเลยที่กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ออกเรียนว่าถ้าหากว่าบทบัญญัติมาตรานี้มีผลใช้บังคับนี้ก็หมายความว่าบุคคลที่กระทำความผิดในด้านของยาเสพติดนี้ะครับไปให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แล้วศาลจะพิจารณาในการที่จะลดโทษเพียงใดก็ได้เนี่ยมันมีผลกระทบหลายประการด้วยกัน ประการแรกนั้นอยากเรียนว่าในกรณีอาญาทั่ว ๆ ไปเนี่ย หากกรณีที่จำเลยได้ให้การเป็นประโยชน์แก่คดี ส่วนใหญ่ศาลจะใช้ดุลยพินิจในการลดโทษให้ ซึ่งปกติแล้วทั้งนี้ และก็การพิจารณานั้นก็ต้องดูด้วยเหมือนกันว่าการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์นั้นจะเป็นประโยชน์ด้วยจำนวนต่อหลักฐาน หรือว่าให้การเป็นประโยชน์ต่ออุปคดีที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความจริงในทางหลักฐาน ตรงนี้ก็เป็นดุลยพินิจที่สำคัญ ผมอยากเรียนว่าโดยข้อหาในเรื่องของยาเสพติดนั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าให้ดุลยพินิจต่อศาลในการที่จะกำหนดโทษน้อยเพียงใดก็ได้เนี่ยมันก็จะ是一件ที่เราจะมองว่าแล้วในคดีอาญาอื่น ๆ จะทำอย่างไร ถ้าหากว่าจำเลยคดีอาญาอื่นเขากลับได้รับโทษครั้งเดียว ส่วนใหญ่จะเป็นอย่างนั้น แต่ว่าคดียาเสพติดซึ่งเป็นคดีที่มีความสำคัญต่อประเทศแล้วก็เป็นโยบายสำคัญของรัฐบาลที่ต้องการที่จะปราบปรามอย่างจริงจัง

ถึงแม้ว่าเราจะมีกรเร่งรัดปราบปรามแค่ไหนก็ตาม ปัญหาของยาเสพติดนั้นยังคง
 ทวีมากขึ้นเรื่อย ๆ สองวันนี้ก็มีการจับกุมจำนวนถึง ๒ ล้านกว่าเม็ด อันนี้ในเรื่องของ
 กรณีที่เป็นเรื่องของการใช้ดุลยพินิจที่อาจจะมีความแตกต่างกัน การเปรียบเทียบกับ
 ความผิดอาญาอื่น ๆ ประการที่ ๒ นั้นจะเป็นปัญหาต่อการให้มาตรฐานและเป็นการใช้
 ดุลยพินิจของศาลว่าในกรณีเดียวกันที่จำเลยให้การเป็นประโยชน์แก่บุคคลี้ แล้วก็เป็น
 เรื่องของการให้ข้อมูลที่สำคัญต่อการปราบปรามยาเสพติด ก็เป็นปัญหาว่าในระบบของ
 การให้ดุลยพินิจของศาลนั้นหากศาลแต่ละแห่งนั้นให้ดุลยพินิจในการกำหนดโทษ
 ไม่เท่ากันละ นั่นก็คือเป็นสิ่งที่อาจจะก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในทางกฎหมาย
 ในทางปฏิบัติได้ ประการต่อไปนะครับ อยากเรียนว่าในการที่จะกำหนดโทษแก่ผู้กระทำ
 ความผิดนั้น รูปแบบของประมวลกฎหมายอาญาก็ดีนี้มีรูปแบบหลายรูปแบบครับ
 มีรูปแบบทั้งการลดโทษ การลดมาตราส่วนโทษ การที่จะกำหนดว่าจะลงโทษน้อยเพียง
 ใดก็ได้ และก็การกำหนดกรณีที่ไม่ต้องรับโทษเลยก็มี เหตุบรรเทาโทษก็มี หลายประเด็น
 เหล่านี้อยากเรียนว่าในกรณีลดโทษนี้ก็เป็นอย่างกรณีที่ผมได้กล่าวถึงก็คือการให้
 การรับสารภาพที่เป็นประโยชน์ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการระทำความผิดของเด็กที่
 อายุกว่า ๑๔ ปี แต่ไม่เกิน ๑๗ ปี และก็กว่า ๑๗ ปีแต่ไม่เกิน ๒๐ ปีนี้ครับ -----

กรณีเหล่านี้กฎหมายกำหนดว่า ถ้าจะลงโทษเด็กเหล่านี้อาจจะลดโทษให้กึ่งหนึ่ง หรือว่า ๑ ใน ๓ ในบางกรณีที่เกี่ยวข้องกับความผิดในเรื่องของลักทรัพย์ ข้อโกงยกยกขณะรับ ที่กระทำให้ระหว่างบุพการีกับผู้สืบสันดานนี้ กรณีเหล่านี้นี้ ศาลจะกำหนดโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ แต่กรณีนี้เป็นกรณีกำหนดในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว อันนี้ยังมีกรอบข้าง กรอบในความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว อันที่ ๒ นี้จะครบ ก็ต้องดูจากลักษณะของการกระทำความผิด อย่างที่กำหนดเอาไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๒ เขาบอกว่าผู้ใดบันดาลโทษะ ที่ถูกข่มเหงอย่างร้ายแรงด้วยเหตุไม่เป็นธรรม และก็ทำความผิดนั้น ตงนี้กำหนดเอาไว้ว่า ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กำหนดไว้เพียงใดก็ได้ อันนี้เป็นกรณีที่ดูจากลักษณะของผู้กระทำความผิด นอกจากความสัมพันธ์ นอกจากนี้ ยังมีปรากฏจากการที่เกี่ยวข้องกับการไม่รู้จักกฎหมายบ้าง แต่ก็เป็นเรื่องของลักษณะของผู้กระทำความผิด ซึ่งในลักษณะนี้ก็เป็นที่ถึงเรื่องโทษเป็นส่วนหนึ่ง ความสัมพันธ์ส่วนหนึ่ง ลักษณะของบุคคลส่วนหนึ่ง แต่ถ้าหากว่าทางวุฒิสภาได้มาพิจารณาเรื่องนี้แล้วนี้ มันก็จะเป็นปัญหาว่า ในเรื่องของยาเสพติดตามกฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ถ้าหากว่าให้ดุลยพินิจเช่นนี้ มันเป็นเรื่องที่อาจจะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง กระทบต่อมาตรฐานของกฎหมายและก็กระทบต่อการใช้ลงโทษในเรื่องของคดีอาญาอื่น ๆ ด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งก็อาจจะ มีข้อครหาของศาลว่า ในบางคดีนั้น คดียาเสพติดมีโทษถึงประหารชีวิต มีโทษถึงจำคุกตลอดชีวิต ถ้าหากว่าศาลจะลงโทษน้อยเพียงใดก็ได้ ต่ำกว่าโทษขั้นต่ำนี้ แล้วบอกว่าโทษประหารชีวิต โทษจำคุกตลอดชีวิตนั้นไปลงเพียง ๑ ปี หรือ ๒ ปีจะทำอย่างไร ถึงแม้ว่า ในทางปฏิบัติอาจจะเป็นไปได้ก็ตาม แต่การเขียนเพิ่มเติมกฎหมาย ในลักษณะนี้อาจจะก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและก็ขาดมาตรฐานได้ กระผมจึงเห็นว่า เฉพาะใน มาตรา ๑๐๐/๒ นี้ ก็เป็นสิ่งที่จะต้องมีการพูดคุยกันในช่วงนกรมาริการร่วมต่อไป กระผม จึงไม่เห็นด้วยสำหรับกรแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาในมาตรานี้ครับ ขอกราบขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิเชียรครับ

นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย
 กระผมค่อนข้างจะเคารพความเห็นของท่านวุฒิสมาชิก ท่านวุฒิสภา แต่ว่าเห็นว่ามีบางประเด็น
 ที่ยังคงค่อนข้างจะไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ของรัฐบาลและของ
 สภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า รัฐบาลนี้โดย
 พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร นั้นได้ประกาศสงครามกับยาเสพติดตั้งแต่ก่อนมาเป็น
 รัฐบาล การประกาศสงครามกับยาเสพติดนั้น เมื่อท่านเข้ามาเป็นรัฐบาลแล้ว ก็มีการจัดทำ
 เวิร์คช็อป (Work Shop) หรือที่เรียกกันว่า ระดมสมอง หลังจากเข้ารับเป็นรัฐบาลเพียงแค่
 ๒ สัปดาห์ การจัดทำเวิร์คช็อปได้กระทำกันที่จังหวัดเชียงใหม่ ผลสรุปจากการกระทำเวิร์คช็อป
 หรือระดมสมองนั้นก็เกิดแนวคิดในการที่จะปราบปรามการกระทำผิดในเรื่องของยาเสพติด
 อย่างจริงจัง โดยแยกเป็น ๒ ประการ ประการแรกก็คือ การที่จะกำหนดมาตรการในการลงโทษ
 ผู้ที่ค้ายาเสพติดอย่างรุนแรงและรวดเร็ว อีกประการหนึ่ง แยกผู้เสพออกจากการเป็นผู้ค้า
 ออกจากผู้ค้า โดยการนำผู้เสพไปบำบัดรักษาเพื่อให้โอกาสกลับเนื้อกลับตัว จึงเป็นที่มาของ
 การแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดรวม ๓ ฉบับ ฉบับแรกก็คือ พระราชบัญญัติ
 ยาเสพติดที่เรากำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้ ซึ่งผมถือว่าเป็นฉบับที่สำคัญที่สุด ฉบับที่ ๒ ก็คือ
 การแก้ไขกฎหมายเรื่องของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและฉบับที่ ๓
 ก็คือการแก้ไขเรื่องของการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยา กฎหมายฉบับนี้เป็นฉบับที่สำคัญที่
 สภาผู้แทนราษฎรของเราได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป โดยมีหลักการสำคัญก็คือ
 ในเรื่องของการแก้ไขอัตราโทษที่จะลงโทษกับผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ค้า
 อย่างรุนแรง -----

กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๑๕ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราได้แก้ไขจากการกำหนดโทษเดิมที่ผู้ผลิต หรือผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ถ้าหากว่ามียาเสพติดไว้ในครอบครอง ของเดิมนั้น ๒๐ กรัมขึ้นไป ถือว่าเป็นผู้จำหน่าย ถ้าเปรียบเทียบกับยาบ้า ก็ถือว่าจะต้องมียาบ้าไว้ในครอบครอง หรือเป็นผู้ผลิต ผู้จำหน่าย ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ประมาณ ๘๐๐ ถึง ๑,๐๐๐ เม็ดขึ้นไป จึงจะมีอัตราโทษ หรือถือว่าเป็นผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ท่านประธานที่เคารพครับ ตรงนี้สภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการและผ่านกฎหมายฉบับนี้โดยแก้ไขจำนวนยาบ้าลงจากเดิม ๘๐๐ ถึง ๑,๐๐๐ เม็ด เหลือเพียง ๑๕ เม็ด ถ้ามียาบ้าไว้ในครอบครอง ๑๕ เม็ดขึ้นไป ถือว่าเป็นผู้จำหน่าย กฎหมายสันนิษฐานเลย แล้วเป็นอย่างไรครับ ถ้ากรณีที่มียาบ้าอยู่ในครอบครอง ๑๕ เม็ดขึ้นไป มีพฤติการณ์ในการผลิต นำเข้า หรือส่งออก จะต้องไปรับโทษตามมาตรา ๖๕ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็คือโทษประหารชีวิตสถานเดียว กรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยถูกจับแถวดอนเมืองมีพฤติกรรมาว่ากำลังจะนำยาบ้าส่งออกไป หรือถูกจับแถวท่าเรือ เช่น ท่าเรือคลองเตย มีพฤติกรรมาว่ากำลังจะนำยาบ้าเข้ามาในประเทศ หรือถูกจับควาหนั่งคาเขาขณะที่มีเครื่องจักรมีการผลิต ถ้ามีอยู่ในครอบครองตั้งแต่ ๑๕ เม็ดขึ้นไปนั้นก็มีโทษประหารชีวิตสถานเดียวครับ แต่ถ้าหากว่าไม่ถึง ๑๕ เม็ด มีอยู่ในครอบครองตั้งแต่ ๑ เม็ด ถึง ๑๔ เม็ด และมีพฤติการณ์ในการจำหน่ายก็ต้องไปรับโทษตามมาตรา ๖๕ เช่นกัน ก็คือจำคุกตลอดชีวิต นั่นคือมาตรการรุนแรงที่สถานี่เห็นว่าการป้องกัน การปราบปรามยาเสพติดให้โทษนั้น จำเป็นจะต้องทำการแก้ไขกฎหมาย เพื่อรองรับนโยบายในการปราบปรามของรัฐบาล การที่สภาผ่านกฎหมายนั้นมีอยู่มาตราหนึ่งก็คือมาตรา ๓ ในเรื่องของการเพิ่มคำนิยาม คำว่าหน่วยการใช้ เพื่อสะดวกในการที่จะตั้งข้อกล่าวหาของพนักงานสอบสวน หรือในการฟ้องคดีต่อศาล ถ้าหากว่าผู้ต้องหา หรือจำเลยถูกจับ มียาบ้าไว้ในตัวหรือในครอบครองมีเป็นจำนวนเม็ด แล้วต้องการจะรับสารภาพก็ไม่จำเป็นที่พนักงานสอบสวนจะต้องส่งตัวยานั้นไปตรวจพิสูจน์ ก็จะสะดวกแก่การตั้งข้อกล่าวหา สะดวกแก่การฟ้องคดี และศาลก็สะดวกในการพิจารณาคดี คำว่า หน่วยการใช้ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่สภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการและผ่านไปแล้ว ๓ วาระนั้น ได้มีการเพิ่มและให้ความหมายคำว่า หน่วยการใช้ หมายความว่าเม็ด ของ ขวด หรือหน่วยอย่างอื่นที่ทำขึ้นสำหรับการใช้เสพ ๑ ครั้ง -----

ท่านประธานครับถ้าเรานึกภาพเราก็จะเห็นได้ชัดเจนว่าเมื่อยาบ้านั้นมีเม็ดขนาดเพียงไร ของหรือขวดที่เพิ่มขึ้นมานั้นก็เป็นปัญหาอยู่ในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรเหมือนกัน แต่เนื่องจากคณะกรรมการในชั้นพิจารณาในวาระที่ ๒ หลังจากที่ได้รับหลักการแล้ว คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเห็นว่าคำว่า หน่วยการใช้ จำเป็นจะต้องมี คำว่า สำหรับ จะต้องมีการจำกัดเพิ่มขึ้นคือคำว่า เม็ด ของ ขวด หรือหน่วยอย่างอื่นที่เพิ่มขึ้นสำหรับการใช้ เลขต่อ ๑ ครั้ง แต่ปรากฏว่าวุฒิสภานั้น ด้วยความเคารพครับ ท่านไปตัดคำว่า ๑ ครั้ง ออกตรงนี้เป็นช่องว่างช่องโหว่ของกฎหมายทันที ถ้าผมอยากจะทำให้ท่านประธานได้กรุณานึกภาพตามไปว่าคำว่า เม็ด คำว่า ของ คำว่า ขวด ในคำจำกัดความของคำว่า หน่วยการใช้ นั้น ถ้าหากว่าจำเลย หรือผู้ต้องหา หรือผู้กระทำความผิดนั้นท่านคิดจะอาศัยช่องว่างช่องโหว่ของกฎหมายตรงนี้ไปทำการจำหน่ายยาบ้า โดยท่านใช้ขวด ๑ ขวดบรรจุยาบ้าสัก ๑๐ เม็ด สัก ๑๐ ขวด ก็ ๑๐๐ เม็ด ถ้าพนักงานสอบสวนหรือตำรวจไปจับแล้วตั้งข้อกล่าวหาว่า มียาบ้าไว้ ๑๐ ขวด กรณีอย่างนี้ ๑๐ ขวดแต่มี ๑๐๐ เม็ดครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ก็จะเป็นช่องทางให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นวิ่งเต้นกับพนักงานสอบสวนว่าคุณอย่าตั้งข้อหาว่าผม มียาบ้าไว้ ๑๐๐ เม็ดนะ คุณตั้งข้อหาว่าผมมีแค่ ๑๐ ขวดพอ เพราะอะไร เพราะถ้าตัดคำว่า ใช้เลข ๑ ครั้ง ออกไป คำว่า ๑ ครั้ง ออกไปก็เสร็จแล้วครับ การมี ๑๐ เม็ดนั้น บางที ๑๐๐ เม็ดนั้นบางทีต้องเลข ๑๐๐ ครั้ง แต่ถ้าบรรจุไว้ในขวด ๑ ขวดก็ถือว่าแค่ ๑ ขวด เพื่อไม่มีคำว่า เลขต่อ ๑ ครั้ง เพราะฉะนั้นตรงนี้จะ เป็นช่องว่างช่องโหว่อย่างที่ผมกราบเรียน ท่านประธาน คิดว่าตรงนี้อาจจะต้องตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อพิจารณาข้อความตรงนี้ให้ ชัดเจนและละเอียดรอบคอบ

อีกประการหนึ่งครับท่านประธานที่เคารพ วุฒิสภาท่านไปแก้ไขมาตรา ๑๙ ซึ่งยกเลิกอัตราโทษของมาตรา ๖๕ เดิม ท่านได้ไปเพิ่มเติมมาตรา ๖๕ ในวรรคที่สามและวรรคที่สี่ มาตรา ๖๕ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานดังนี้ เป็นการกำหนดโทษ สำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภทหนึ่ง ผมก็ยกตัวอย่างว่าคือ ยาบ้านั้นแหละครับ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับ ตั้งแต่ ๑ ล้านบาทถึง ๕ ล้านบาท ตงวรรคหนึ่งตรงนี้ก็หมายความว่าอย่างไรที่กระผมได้ กราบเรียนท่านประธานไป ถ้าหากว่าผู้นำเข้า ผู้ผลิต หรือส่งออกยาบ้ามีตั้งแต่ ๑ เม็ด

ถึง ๑๔ เม็ด และไม่มีพฤติการณ์ว่าจะไปจำหน่าย แต่เป็นเพียงผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ส่งออก
 ธรรมดา อย่างนี้มีอัตราโทษตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง อย่างที่ผมทราบเรียนก็คือจำคุก
 ตลอดชีวิต หรือปรับตั้งแต่ ๑ ล้านบาทถึง ๕ ล้านบาท แต่ถ้าผู้นำเข้า ผู้ผลิต หรือผู้ส่งออก
 มียาบ้าตั้งแต่ ๑๕ เม็ดขึ้นไปจะเข้าวรรคสองของมาตรา ๖๕ ก็คือมีโทษประหารชีวิต
 สถานเดียว ผมอยากจะทราบว่าท่านวุฒิสภานั้นท่านได้ไปเพิ่มเติมวรรคสาม วรรคสี่ เป็น
 การลดโทษลงอย่างมหาศาลเลยครับ จากโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือโทษประหารชีวิต ลงเหลือ
 เพียงโทษการครอบครองแค่นั้นเอง คือความผิดฐานมียาบ้าไว้ในครอบครอง ความผิดฐานมี
 ยาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ความผิดฐานมียาบ้าไว้จำหน่าย กรณีอย่างนี้เป็นฐาน
 ความผิดหลาย ๆ ฐานที่กฎหมายมุ่งประสงค์จะลงโทษ -----

แต่การแก้ไขของวุฒิสภามาตรา ๖๕ ที่เพิ่มเติมในวรรคสามและวรรคสี่นั้นเป็นการลดโทษ ท่านประธานที่เคารพครับ คำว่า ผลิต ตามมาตรา ๖๕ มีคำจำกัดความในกฎหมายฉบับนี้บอกไว้ คำว่า ผลิต หมายความว่า เพาะ ปลูก ทำ ผสม ปุรง แปรสภาพ เปลี่ยนรูป สังเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ และให้หมายความรวมถึงการบรรจหรือรวมบรรจุด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายนี้มุ่งประสงค์ที่จะปราบปรามผู้ค้ายาเสพติดหรือค้ายาบ้าอย่างรุนแรงและทันที การที่ผู้ค่านำเอายาบ้าที่ไปซื้อมาไปหามาอย่างไรก็ตาม สมมุติว่าไปซื้อมา ๑๐๐ เม็ด แล้วมาแยกเป็นถุง ๆ ขายเป็นถุงละ ๑๐ เม็ด ๆ กรณีนี้เราก็ถือว่าเป็นผู้ผลิตตามคำจำกัดความหรือความหมายของคำว่าผลิตที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานไป แต่ท่านวุฒิสภานั้นผมเข้าใจครับ ท่านคงจะหมายถึงผู้ที่ไม่ได้เจตนา ผู้ที่ไม่รู้เรื่องรู้ราวไปซื้อยาบ้ามา ๕ เม็ด ๑๐ เม็ดแล้วมาแบ่งซองมาใส่ถุงขาย อย่างนี้จะเป็นผู้ผลิตด้วยหรือ ท่านจึงได้ลดโทษลงตามมาตรา ๖๕ วรรคสามและวรรคสี่ ท่านประธานที่เคารพครับ ผลเสียมันมีเยอะแยะมากมายมหาศาล กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่าเรื่องนี้นอกจากจะมีคำจำกัดความอยู่ในกฎหมายดังที่ผมกราบเรียน ก็ยังมีคำพิพากษาของศาลฎีกา บอกว่าการเอายาบ้ามาแบ่งใส่หลอดเป็นหลอด ๆ หลอดละ ๓ เม็ด ๕ เม็ดแล้วเอาไปขาย คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๔๒๔/๔๒ และคำพิพากษาของศาลฎีกาที่ ๒๔๕๙/๒๕๔๒ ท่านยืนยันในหลักการครับว่าการนี้ถือว่ากระทำความผิดฐานเป็นผู้ผลิตด้วย เพราะฉะนั้นเราต้องมุ่งประสงค์ในการลงโทษให้ได้ผลสมจริงสมจังครับ ไม่อย่างนั้นนโยบายรัฐบาลที่ประกาศสงครามกับยาเสพติด นโยบายของรัฐบาลที่จะลงโทษผู้กระทำผิดในฐานะผู้ค้าอย่างรุนแรงนั้นจะไม่สัมฤทธิ์ผล ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นว่ากรณีที่วุฒิสภาท่านไปเพิ่มเติมมาตรา ๖๕ วรรคสามและวรรคสี่ เป็นคุณกับผู้ค้ายานั้นน่าจะไม่ถูกต้อง อีกประการหนึ่งครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออนุญาตให้คนอื่นบ้างได้ไหมครับ

นายวิฑิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : อีกประการหนึ่งสั้น ๆ ครับ จะจบ

แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : ถ้าหากว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ถูกจับกุม ท่านอยากจะเลี้ยงกฎหมายอยากจะเลี้ยงความผิด ไม่อยากจะถูกลงโทษรุนแรง ท่านอาศัยช่องจังหวะนี้ละครับ อาศัยช่องของมาตรา ๖๕ วรรคสามและวรรคสี่นี้แหละครับ ในการวิ่งเต้นล้มคดีได้ เพราะฉะนั้นผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่า ตรงนี้จำเป็นจะต้องตั้งกรรมาธิการร่วมครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณวิฑูรย์ครับ

นายวิฑูรย์ ทรวงคำ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิฑูรย์ ทรวงคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมมานั้น ในส่วนตัวของกระผมซึ่งเป็นคณะกรรมการวิสามัญอยู่ด้วย ไม่เห็นด้วยครับ ในประเด็นอยู่ ๒ - ๓ ประเด็น โดยเฉพาะประเด็นหลัก ๆ ที่ท่านผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปแล้วในมาตรา ๖๕ เป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้กระทำความผิด กฎหมายฉบับนี้เป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้กระทำความผิด ในมาตรา ๖๕ กำหนดว่า ผู้ใดผลิต นำเข้า และส่งออก จะมีโทษโทษหนักหน่อย โทษหนักกว่ามีไว้เพื่อครอบครองหรือว่ามีไว้เสพ แต่กระทำความผิดนี้ ถ้าเข้ามาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษประหารชีวิต ท่านวุฒิสภาท่านไปเพิ่มเติมให้ลด เลือ่อ่านเลย แก่ผู้ที่มีลิตยาเสพติดและก็กำหนดว่า บอกว่าถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการผลิต โดยการแบ่งบรรจุ มียาเม็ดสัก ๒๐๐ เม็ด เขามาแบ่งบรรจุใส่ถุงถุงละ ๑๐ เม็ด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิทยาครับ ข้อเท็จจริงเรื่องนี้คุณวิรัช
ได้อภิปรายแล้วนะครับ เอาจิตใจอื่นเถอะครับ

นายวิทยา ทรงคำ (เชียงใหม่) : ขออนุญาตเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งครับ
มันก็เป็นกรลดโทษเอื้ออำนาจแก่ผู้กระทำผิด แล้วส่วนประเด็นอีกประเด็นหนึ่งซึ่งเป็นที่
ชัดเจนก็ในมาตรา ๑๐๐/๒ เหมือนกันที่เป็นการลดโทษให้อ่านาจศาล จะลดโทษเท่าไรก็ได้
ประหารชีวิต ประโยชน์มากอาจจะติดคุก ๑ ปี ๒ ปี ประเด็นนี้ผมไม่เห็นด้วย ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมบุรณ์ครับ

นายสมบุรณ์ ไพรวลัย (แม่ฮ่องสอน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสมบุรณ์ ไพรวลัย พรรคไทยรักไทยจากแม่ฮ่องสอน เขต ๒ อำเภอแม่สะเรียง
ท่านประธานครับ จังหวัดผม ๗ อำเภอ ชายแดนติดพม่าติดว่าแดง เรื่องยาเสพติด ยาบ้า
ยาฝิ่น เฮโรอีนเจอมาตลอดตั้งแต่เกิดมารู้สึกสมัยนี้สมัยรัฐบาลทักษิณกับดอกเตอร์ประชัย
ชาวบ้านเขากลัวจะโดนปู ๆ จะโดนฆ่าจะโดนประหารครับ มีท่านวุฒิสมาชิกแก้มาตรา ๕๙
ตั้งแต่พรรคสามเป็นต้นมาการให้อ่านาจ อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐที่จะจับคนตัวบุคคลหรือ
ยานพาหนะ ท่านประธานครับ ผมมีตัวอย่างเมื่อ ๒ เดือนที่แล้ว สมัยก่อนพี่น้องชาวเขา
เผ่าลีซอ มุซอแกวอำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน เดิมผมเป็นลูกน้องขุนสา หลังจาก
ขุนสาแตกผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ผมก็กลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดีเชิญรัฐบาลทักษิณ
ดอกเตอร์ประชัยมา มีการร่ำกันทุกวัน มีการประหารกันวันละ ๗ - ๘ คน ก็กลัวใช้ใหม่
บอก ส.ส. ผมจะทำอย่างไร ผมจะกลับเนื้อกลับตัว ผมจะไม่ยุ่งยาเสพติดอีกแล้ว ถ้ายุ่งเมื่อไร
ผมจะตายแน่ ผู้บริหารหรือผู้นำหมู่บ้านพอหลงกำนันก็กลับเนื้อกลับตัว กลับตัวเป็นคนดี
ท่านเชื่อไหมครับ มีวิทยุณอยู่ ๓ ท่านคาราวานขนยาเสพติดให้ขุนสาอยู่ปางมะผ้าไม่ได้
หรอกครับ ถ้าอยู่สักวัน ทหาร ตำรวจ ตชด. ต้องยิงทิ้งแน่ ย้ายอพยพไปขอเมียที่
อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานเชื่อไหมระหว่างไปอีกคนมีเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท
อีกคนหนึ่ง ๕,๐๐๐ บาท เจ้าบ่าวคนที่จะไปแต่งงานมี ๓๐,๐๐๐ บาท พอถึงด่านเชียงดาว
ตำรวจจับข้อหาเลย ค้นตัวไม่มียาบ้าแม้แต่เม็ดเดียวแต่มีเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๐ บาท
๕,๐๐๐ บาท ๓ คน อีก ๒ คนเป็นเพื่อนเจ้าบ่าวที่จะไปขอภรรยาที่เชียงดาว ตำรวจ
ตั้งข้อหาว่า همینครับ มันอยู่ป่าอยู่ดอยมันก็ همینอยู่แล้ว ขนาด ส.ส. บางท่านยัง همینครับ
แล้วจะเอาอะไรพวกมันดอยมันอยู่ป่าไม่อาบน้ำมันลงมามันก็ همین ตั้งข้อหาตอนนี้ติดคุกครับ

ต้องยอมรับสภาพที่จะปล่อย ไม่มีอะไรสักอย่างที่ จะสภาพ แล้วอันนี้คือการให้อำนาจ
 เจ้าหน้าที่รัฐ ใกล้เคียงเดือนตุลาคมจะสร้างผลงานให้เจ้านายดูให้เจ้านายพึงพอใจผลงานให้หน่อย
 ก็จับพวกนี้จะเป็นประจำ ถ้าสุดมีเด็กนักเรียนมั่งจากตำบลแม่จัน อำเภอแม่แจ่ม ตำบล
 ไพรีวิลล์ของพอมานที่หน้าศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่หายไปทั้ง ๒ คน อายุ ๑๔ ปีคนหนึ่ง
 อายุ ๑๕ ปีคนหนึ่ง หายไปตั้งแต่บัดนี้ พ่อแม่ก็ทำหนังสือร้องเรียนผ่านผมผ่าน ส.ส. สุพล
 ซึ่งอยู่เขตเชียงใหม่ ผมก็ทำหนังสือถึงภาค ๕ ถึงปัจจุบันก็หายไปทั้งรถทั้งคน ผมสงสัยว่า
 จะปล้นเอารถไพรีวิลล์ไป เป็นเด็กแถวคูเมืองเชียงใหม่ครับ คือตอนนี้ผมอยากจะฝากเป็น
 บันทึกในรัฐสภาว่า การที่เจ้าหน้าที่รัฐจะใช้อำนาจบางอย่างตัวบุคคลหรือยานพาหนะต่าง ๆ
 ต้องใช้วิจรรย์ญาณ โดยเฉพาะช่วงกันยายน ตุลาคมเจ้าหน้าที่เฉพาะจังหวัดแม่ฮ่องสอน
 จะทำผลงานออกมา ไม่ใช่แม่ฮ่องสอนที่เดียวหลาย ๆ ที่จะทำผลงานออกมาให้รัฐบาลดู
 ให้เจ้านายดูว่าจับได้ แต่ความเป็นจริง ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากกราบเรียน
 ท่านรัฐมนตรีผู้เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่บ้านเมืองด้วยว่าการจับชาวบ้านทุกวันนี้
 ชาวอำเภอปางมะผ้าซึ่งไม่ใช่เป็นเขตเลือกตั้งของผม แต่จังหวัดของผมเป็นชาวเขาทั้งหมด
 ร้อยเปอร์เซ็นต์ในตำบลนั้นไม่มีกรรมสิทธิ์ ไม่มีโฉนดแม้แต่แผ่นเดียว ผมอยากจะฝาก
 ท่านประธานครับ เพราะผมสงสัยใครพกเงินเกิน ๕๐,๐๐๐ บาท โดนยึดหมดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผากได้ครับ แต่มันจะนอกประเด็น
การพิจารณาครับ เดี่ยวคนอื่นก็ผากจังหวัดอื่นบ้าง

นายสมบุญณ์ ไพรวีลย์ (แม่ฮ่องสอน) : แต่มันมีครับ มาตรา ๕๙
วรรคสาม เอาเข้าได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเข้ามาตราได้ครับ
ท่านสมาชิกครับ ผมฟังดูนะครับก็ไม่เห็นด้วยกับที่วุฒิสภาแก้ไข แต่จำเป็นต้องขอ
มตินะครับ ผมคิดว่าน่าจะปิดอภิปรายได้แล้วนะครับ ส่วนใหญ่ก็ไม่เห็นด้วย เพียงแต่ว่า
ต้องมีมติเป็นชัดเจนว่าไม่เห็นด้วย จะได้ตั้งกรรมาธิการร่วมได้นะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาอนุญาตให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีภาระหน้าที่ของท่านสมาชิกอยู่ ๒ ประการ
ประการแรก ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของวุฒิสภา ก็ให้กดคำว่า ไม่เห็นด้วย นะครับ
ถ้าท่านเห็นด้วยก็กดคำว่า เห็นด้วย นะครับ ลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พร้อมเพรียงกันพอสมควรแล้วนะครับ
ผมขอปิดการลงคะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ มีอะไรครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม วิชาญ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย
กรุงเทพมหานคร ขออนุญาตใช้สิทธิครับ ไม่เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่เห็นด้วย ๓๓๑ บวกคุณวิชาญ
เป็น ๓๓๒ นะครับ เห็นด้วย ๑๖ ท่านนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมตินะครับ
ไม่เห็นชอบกับที่วุฒิสภาแก้ไขมา

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ประโพพิศ ๔๓/๒

อันนี้ก็จำเป็นจะต้องตั้งกรรมการร่วมเนะครับ เพื่อที่จะไปประชุมร่วมกับ กรรมการของวุฒิสภานะครับ จำนวนเท่ากัน สภาผู้แทนจะเสนอกี่ท่านครับ เชิญผู้เสนอนะครับ เขา ประธานเสนอกี่แล้วกันเนะครับ ๑๒ ท่านเนะครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีก็เอา ๑๒ ท่านเนะครับ ๑๒ ท่านนี้ พรรคไทยรักไทย ๖ เนะครับ พรรคประชาธิปัตย์ ๓ พรรคชาติไทย ๑ พรรคความหวังใหม่ ๑ พรรคชาติพัฒนา ๑ เนะครับ พรรคไทยรักไทยพร้อมหรือยังครับ ๖ ท่าน เชิญเลยครับ

นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ (สมุหปรอการ) : ดิฉัน นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญ ร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทยดังนี้ ๑. นายปภิต พัฒนกุล ๒. นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล ๓. นายสุธา ชันแสง ๔. พันตำรวจโท บรรณิน ตั้งภากรณ์ ๕. นาวาอากาศตรี ศิลา ทิวารี ๖. นายสงวน พงษ์มณี ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีผู้รับรองถูกต้องเนะครับ ขอเชิญ พรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่านเนะครับ ใครเสนอนะครับ เชิญเลยครับ

นายสุวิทย์ เสี่ยมกุล (ภูเก็ต) : กระผม นายสุวิทย์ เสี่ยมกุล สมาชิก สภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดภูเก็ต ขอเสนอรายชื่อกรรมการร่วม ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ดังนี้ครับ ๑. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๒. นางนิภา พริ้งศุลกะ ๓. นายนคร มาฉิม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีผู้รับรองถูกต้องเนะครับ ขอเชิญ พรรคชาติไทย ๑ ท่านเลยครับ

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ประไฟพิศ ๔๓/๓

นายอิทธิพล คุณปลื้ม (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายอิทธิพล คุณปลื้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย
ขอเสนอรายชื่อกรรมการร่วมในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๑ ท่าน คือ
พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไป
พรรคความหวังใหม่ครับ ๑ ท่านเหมือนกันครับ เชิญเลยครับ

สผ ๑๖/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

รตนา ๔๔/๑

นายพีระเพชร ศิริกุล (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
พีระเพชร ศิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่
ในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ขอเสนอคุณชวลิต วิชยสุทธิ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ สดท้ายครับ
ชาติพัฒนา ๑ ท่าน

นายศรคม ภาษา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ศรคม ภาษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติพัฒนา
ขอเสนอรายชื่อกรรมการร่วมในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนาได้แก่ พันเอก วินัย
สมพงษ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ครบแล้ว
มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหม

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็ถือว่า ๑๒ ท่านนี้
สภาผู้แทนแต่งตั้ง ขอเชิญเลขาธิการทบวงรายชื่ออีกครั้งนะครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการ
ร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

๑. นายปกิต พัฒนกุล ๒. นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล ๓. นายสุธา ชันแสง
๔. พันตำรวจโท บรรณิน ตั้งภากรณ์ ๕. นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี
๖. นายสงวน พงษ์มณี ๗. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๘. นางนิภา พริ้งสุลกะ
๙. นายนคร มาฉิม ๑๐. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ ๑๑. นายชวลิต
วิชยสุทธิ ๑๒. พันเอก วินัย สมพงษ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ยาเสพติดที่วุฒิสภาแก้ไขมานะครับ ท่านสมาชิกครับ เราใช้เวลาประชุมมาพอ
 สมควรแล้ว ผมจะปิดประชุม แต่ว่าก่อนจะปิดประชุมผมขออนุญาตที่ประชุม
 เสนอการพิจารณารายชื่อของคณะกรรมการสิทธิการสามัญแทนตำแหน่งที่ว่างนะครับ
 เป็นของพรรคไทยรักไทยในคณะกรรมการสิทธิการสามัญงบประมาณจะเสนอใครครับ
 คุณพ่ายพ์ บั้นเกตุ

นายพ่ายพ์ บั้นเกตุ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายพ่ายพ์ บั้นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี เขต ๒
 พรรคไทยรักไทย ขอเสนอรายชื่อกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ๒ ท่านดังนี้คือ
 ๑. นายวิชาญ มีนชัยนันท์ เป็นกรรมการงบประมาณและ ๒. นางลาวัญญ์
 ดันติกุลพงษ์ เป็นกรรมการการพาณิชย์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่าน
 ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหม

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็ถือว่า ๒ ท่านนี้เป็น
 กรรมการของกรรมการงบประมาณท่านหนึ่งกับกรรมการการพาณิชย์
 ท่านหนึ่ง สมาชิกครับเราใช้เวลาประชุมมาพอสมควรแล้ว ผมขอขอบคุณสมาชิก
 ทุกท่านปิดการประชุมสำหรับวันนี้ครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๔๕ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๖ ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๓ เดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

รายชื่อผู้จตุรงานการประชุม

สติมา จันทรไพจิตร	เพทาย เรือนเรือง
วชิราภรณ์ นันลิ่งค์	นภัสสร มีคุณ
นภา วีระยุทธโกศล	ชนิกา ศรีสมวงษ์
ชัญญาภัค ทองมา	เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
ประภาลักษณ์ ปูนปุดตา	จินตนา โชติกะนาวิน
อัมพา กันทิโกวิทย์	นำพร ไวยพัฒน์
พุทธชาติ พรหมพราว	จีรภา เตียวงสกุล
เบญจกุล ธนะนิรันดร์	วิธนา เหล็กเพชร
อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์	หทัยกาญจน์ คงแก้ว
จงถนอม พลัดเสนา	สันทนา ทวีทรัพย์นุผล
วีระพร กิจกนกสร	พัชรี จันทรส่อง
เสาวลักษณ์ เพชรา	กนกวรรณ แสงมณี
ภาวดี วรรณสถิตย์	ประทีป รักเมือง
สะแกวัลย์ คุ่มกิจ	วิภาวรรณ นิลบรรจง
สายชล ไทยรวมมิตร	ศิริวรรณ สากลวารี
ดรุณี อำเมือง	ศิริรัตน์ สมัครเขตการ
วาสนา อินตรา	รพีพร ตียามา
บังอร วิบูลโกศล	สมร เกตุศรี
นนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์	ดวงใจ นาชาว
อุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์	รัศมี บานเย็น
อุษารัตน์ เกิดโสดศรี	ปัทมิตา ธีรนนท์
พรเทพ ไชยสงวนสุข	กุลนที หวังประเสริฐ

เขาวงกต เนื่องพิมพ์
ประไพพิศ ตีสุน

วิรุทัย ผาสุขเวชพร
รัตนา ภูอะหงษ์

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด

ประชุมครั้งที่ ๒๐๗

ตรวจวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา
 เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๑๑๓ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป)

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๑	๑๖	โปรดเกล้าฯ	โปรดเกล้า
๑	๑๗	โปรดเกล้าฯ	โปรดเกล้า
๒	๖	โปรดเกล้าฯ	โปรดเกล้า
๒	๑๘	โปรดเกล้าฯ	โปรดเกล้า
๕๕	๑๐	การตอบใบอนุญาต	การตอบอนุญาต
๖๑	๑๐	ผู้ประทับธุรกิจ	ผู้ประกอบธุรกิจ
๖๔	๗	(Hotel and hotel lord)	(Hotel and hotel lodge)
๗๔	๑๐	พุทธศักราช ๒๕๔๐	พุทธศักราช ๒๕๕๐
๘๕	๕	จังหวัดรอบกรุงเทพฯ	จังหวัดรอบกรุงเทพฯ

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายมงคล กิมสุนจันทร์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายนิยม วรปัญญา รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายถวิล ฤกษ์ห่วย รองประธานฯ คนที่สอง	
๔.	นายประพนธ์ เขียวอุทธี รองประธานฯ คนที่สาม	
๕.	นายเวียง วรเชษฐ์ รองประธานฯ คนที่สี่	
๖.	นายฉลาด ขามช่วง รองประธานฯ คนที่ห้า	
๗.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘.	นายสุรสิทธิ์ นิติวณิชรักษ์ โฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๙.	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า โฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
๑๐.	นายแสวง ฤกษ์จรัส โฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม	
๑๑.	นายนิรติ ชำนุรักษ์ กรรมการ	
๑๒.	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ กรรมการ	
๑๓.	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร กรรมการ	
๑๔.	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง กรรมการ	
๑๕.	นายภูมิ สาระมล เลขานุการคณะฯ	
๑๖.	น.ท.รอยลภก เขียมทอง ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	
๑๗.	นายอิสวา สุนทรวัฒน์ ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๖ ๒๕๔๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร